

MANIFEST ELECTORAL

ELECCIONS MUNICIPALS 2011

V Convenció Municipal

NOVES ENERGIES

PROGRÉS MUNICIPAL

PSC

MANIFEST ELECTORAL

ELECCIONS MUNICIPALS 2011

V Convenció Municipal
Barcelona, Fira 2 Barcelona
12 i 13 març 2011

ÍNDEX

1.- COMPROMÍS AMB LES PERSONES, COMPROMÍS AMB ELS MUNICIPIS	7
1.1 MUNICIPALISME AVUI, ELS REPTES D'UNA NOVA ETAPA	7
1.2 COMPROMISOS AMB LA CIUTADANIA, COMPROMÍS AMB CATALUNYA.....	10
1.2.1 Treballar per reactivar l'economia i impulsar la creació d'ocupació	
1.2.2 Defensa de la cohesió social, amb i per a les persones	
1.2.3 La convivència en la diversitat, drets i deures iguals per a tothom	
1.2.4 Sostenibilitat i cohesió territorial com a factors de progrés	
1.2.5 Coneixement, cultura, educació, innovació i creativitat	
1.2.6 Governos locals que lideren des de la transparència i la responsabilitat, proximitat, eficiència i rigor	
1.2.7 Catalunya construïda des dels municipis	
2. - UNS GOVERNS LOCALS FORTS: MÉS COMPETÈNCIES I MILLOR FINANÇAMENT.....	16
2.1 Cap a un nou sistema de governs locals a Catalunya	
2.2 Un millor finançament dels governs locals	
2.3 El repte de la governança local	
3. - EL MUNICIPALISME DEL PSC, VALORS PER A TRANSFORMAR LA SOCIETAT.....	20
3.1 Progrés i ciutadania per consolidar el municipalisme	
3.2 Reforçant la democràcia	
3.3 Lideratge social des de la proximitat	
3.4 Una ciutadania implicada per una millor comunitat	
3.5 Apostem per la convivència des del respecte	
3.6 Austeritat des dels nostres principis	
3.7 Solidaritat en un món global – local	
3.8 Honestetat, la base de la credibilitat i confiança	
3.9 Transparència i rendiment de comptes	

4.- EL MUNICIPALISME DE PROGRÉS PER UNA CATALUNYA PRÒSPERA, COHESIONADA I SOSTENIBLE	24
4.1.- EL NOSTRE COMPROMÍS AMB L'OCUPACIÓ I LA REACTIVACIÓ ECONÒMICA DEL PAÍS	24
4.1.1 Generant oportunitats per sortir de la crisi	
4.1.2 Potenciem la igualtat d'oportunitats	
4.1.3 Impulsem la creació d'ocupació	
4.1.4 Promovem la formació del capital humà al territori	
4.1.5 Reforçarem els serveis d'ocupació local	
4.1.6 Incrementarem el suport a l'emprenedoria i a les activitats econòmiques al territori	
4.1.7 Apostarem per a noves iniciatives socials en el treball	
4.1.8 Treballant per una societat i economia del coneixement	
4.1.9 Treballarem per la qualitat i la competitivitat del comerç local i el turisme	
4.2.- DAVANT LA CRISI, MÉS POLÍTIQUES SOCIALS I DE SERVEIS A LES PERSONES	34
4.2.1 La política social és garantia d'equitat i igualtat d'oportunitats	
4.2.2 Els ajuntaments, primer suport per les persones afectades per la crisi	
4.2.3 El treball conjunt amb les entitats socials del municipi	
4.2.4 Per una plena igualtat entre dones i homes	
4.2.5 Conciliació i usos dels temps, polítiques de suport a les famílies	
4.2.6 Persones amb discapacitat i/o malaltia mental.	
4.2.7 Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a la Dependència	
4.2.8 Per un desplegament de la Llei de Drets i Oportunitats de la Infància i l'Adolescència	
4.2.9 Serveis socials a l'abast de les persones	
4.2.10 Fem salut des de la proximitat	
4.3.- L' EDUCACIÓ, MOTOR DE COHESIÓ I CONEIXEMENT.....	45
4.3.1 Promovem la igualtat d'oportunitats	
4.3.2 Treballant per la qualitat integral del sistema educatiu	
4.3.3 Construint una societat educadora des de la governança, el lideratge local i la corresponsabilitat	
4.4.- IMPULSANT POLÍTIQUES DE JOVENTUT	49
4.4.1 Competarem la Xarxa d'Oficines Joves	
4.4.2 Definint el paper de la Regidoria de Joventut	
4.4.3 Potenciarem la carta de serveis a la joventut	

4.5.- L' APOSTA PER LA CULTURA DES DELS MUNICIPIS..... 51

- 4.5.1 Promovent una ciutadania i uns agents culturals més actius
- 4.5.2 Ampliarem les oportunitats de consum, participació i pràctica cultural
- 4.5.3 Reforçant els serveis culturals públics
- 4.5.4 El Patrimoni com a eina de cohesió i dinamització territorial, diàleg i integració cultural
- 4.5.5 Prioritzarem el suport als emprenedors culturals
- 4.5.6 Millorarem la cultura en xarxa i la cooperació cultural
- 4.5.7 Treballarem per a incrementar la responsabilitat social de les institucions culturals

4.6.- L'ESPORT: UNA EINA POLÍTICA PEL PROGRÉS I LA COHESIÓ LOCAL 56

- 4.6.1 Activarem els eixos de la política esportiva
- 4.6.2 Enfortint la pràctica esportiva
- 4.6.3 Promourem la transversalitat de l'esport
- 4.6.4 Més governança i comunicació en les polítiques esportives

4.7.- IMMIGRACIÓ I DIVERSITAT 59

- 4.7.1 Potenciem els nostres valors, treballem des de l'autoritat democràtica
- 4.7.2 El nostre model d'Integració: la interculturalitat en una societat diversa
- 4.7.3 Treballant per uns barris dignes i cohesionats
- 4.7.4 Acollint i Integrant les persones immigrades
- 4.7.5 Serveis Públics a l'abast
- 4.7.6 Assegurarem una educació integradora i de qualitat
- 4.7.7 Una incorporació al treball en condicions d'igualtat

4.8.- CONVIVÈNCIA I SEGURETAT PER UN ESPAI PÚBLIC MILLOR 65

- 4.8.1 Treballant per l'espai públic segur i ordenat
- 4.8.2 Potenciant la convivència veïnal
- 4.8.3 La seguretat integral, dret de ciutadania
- 4.8.4 Impulsarem un Pacte per la Seguretat a Catalunya
- 4.8.5 Intervenció des de la proximitat
- 4.8.6 Enfortirem els instruments de prevenció i d'actuació d'emergència
- 4.8.7 Promourem una Mobilitat més segura

4.9.- POLÍTIQUES TERRITORIALS PER LA COHESIÓ I LA SOSTENIBILITAT..... 72

- 4.9.1 Des del territori, polítiques per sortir de la crisi
- 4.9.2 Millorant el territori, millorem la qualitat de vida dels nostres pobles i ciutats
- 4.9.3 Potenciarem polítiques d'habitatge
- 4.9.4 Consolidarem la bona governança de l'espai públic
- 4.9.5 Mobilitat més sostenible i amb menys risc
- 4.9.6 Preservem la biodiversitat
- 4.9.7 Racionalitzant el cicle de l'aigua
- 4.9.8 Treballarem per la reducció en la generació de residus
- 4.9.9 Potenciant la lluita contra el canvi climàtic
- 4.9.10 Millorarem la qualitat de l'aire

4.10.- DEFENSEM EL DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLES DELS PETITS MUNICIPIS 79

- 4.10.1 Reforçant el funcionament dels governs locals
- 4.10.2 Garantint la qualitat i la quantitat dels subministres de les companyies de serveis
- 4.10.3 Promourem l'economia dels municipis
- 4.10.4 Promovent la gestió forestal, d'espais protegits i la xarxa natura 2000

5.- GOVERNANÇA: UN MILLOR GOVERN PER A UNA SOCIETAT MÉS COMPLEXA 82

5.1.- PER UNA NOVA MANERA DE GOVERNAR: LES ORGANITZACIONS RELACIONALS

5.2.- MILLORANT L'EFICÀCIA I LA TRANSPARÈNCIA DE LES NOSTRES ORGANITZACIONS

1.- COMPROMÍS AMB LES PERSONES, COMPROMÍS AMB ELS MUNICIPIS

1.1.- MUNICIPALISME AVUI, ELS REPTES D'UNA NOVA ETAPA

L'any 2007 iniciàvem una nova etapa en el govern dels municipis marcada, entre d'altres, per un cicle econòmic de fort creixement iniciat a la meitat de la dècada dels noranta; pel nou Estatut d'Autonomia, que atorgava noves competències als municipis i pels avenços en el rol institucional i polític dels governs locals promoguts pels governs de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya però en un context econòmic marcat per l'inici d'una crisi general, que posteriorment marcaria el desenvolupament econòmic del nostre país.

Els set anys de governs de progrés a Catalunya han representat un salt qualitatiu i quantitatiu sense precedents en la capacitat d'actuació dels municipis i en el seu reconeixement institucional. Hem demostrat estar a l'alçada en la gestió de recursos econòmics, (com els fons estatals d'inversió local) absorbir les demandes ciutadanes, transformar-les per adequar-les a les necessitats de l'espai públic per retornar-les a la ciutadania. Estem plenament satisfets de la feina feta. Partint de la defensa de l'autonomia local i del principi de subsidiarietat, i amb la lleial col·laboració del Govern de Catalunya liderat pels socialistes, hem millorat els serveis públics municipals, hem invertit com mai en nous equipaments i infraestructures, i hem treballat colze a colze amb els municipis per fer front als reptes que com a país teníem per endavant. I tota aquesta feina s'ha fet pensant sempre en la millora de la vida de les persones.

Però, aquest mandat també ha estat el mandat d'esclat de la crisi econòmica mundial que ha afectat de forma molt important a Espanya i a Catalunya i que ha deixat a molts dels nostres ciutadans fora del mercat laboral, amb les greus conseqüències que això comporta.

A partir de 2008 la situació ha canviat de manera radical, en particular l'entorn socioeconòmic que s'ha transformat de forma ràpida, imprevisible i globalment. Ara, a les portes de les eleccions municipals, i amb un nou govern a Catalunya sense consciència municipalista, ens trobem davant d'uns escenaris molt més complexos que fa pocs anys, en un context polític, social i econòmic difícils, amb reptes molt importants, i que en molts casos no tenen precedents. Davant d'aquesta realitat complexa, el Govern de la Generalitat, en comptes de donar respostes per afrontar les dificultats i convertir els reptes en oportunitats, amenaça amb retallades de la despesa pública, sense concretar quins seran els serveis públics i quines seran les infraestructures afectades, generant alarma a la societat catalana.

No són unes eleccions més, és el moment de deixar palès que som l'organització política amb vocació majoritària a la nostra societat catalana i amb capacitat contrastada per liderar el municipalisme a Catalunya. Conscients de l'impacte polític i sociològic del resultat del passat novembre del 2010 i també de la gravetat de la crisi, cal no defallir, ni lamentar-nos, sinó convertir les adversitats en reptes i oportunitats.

Avui ens trobem immersos en una crisi econòmica profunda i global que repercuteix de forma directa en la ciutadania dels pobles i ciutats de Catalunya. Tres aspectes marcaran radicalment el futur de les actuacions als nostres municipis:

1. Cal enfortir els ajuntaments com a administració més propera de l'Estat de Benestar mitjançant serveis públics de qualitat per a tothom, com a garantia de convivència i cohesió als nostres municipis, evitant qualsevol possibilitat de fractura social, amb especial atenció a realitats provocades per la crisi econòmica.

2. La necessitat de convertir els reptes en oportunitats i abordar amb contundència i lideratge la reactivació econòmica dels nostres municipis, per dinamitzar, innovar i créixer, ajudant a crear condicions necessàries per promoure les economies productives sostenibles i basades en el

coneixement, arrelades al territori, en front de les economies especulatives del capital financer i participar amb voluntat proactiva en la lluita contra l'atur.

3. La voluntat de governar des d'una afirmació de l'autoritat democràtica, amb un lideratge potent i una forta capacitat de generar confiança, credibilitat i compromís, des de posicions que expressin responsabilitat, proximitat, eficiència, rigor, solvència i transparència en la gestió de govern, allunyades del populisme i la demagògia, i obertes a la participació ciutadana i a la implicació dels agents socials i econòmics.

En aquest marc és imprescindible des del socialisme assumir la capacitat d'iniciativa davant d'aquest entorn nou i complex. Aquesta condició entronca amb la nostra forma de liderar la política local, que està avalada pels governs dels principals ajuntaments del país. Des del Partit dels Socialistes de Catalunya, que hem gestionat amb responsabilitat i un clar posicionament de progrés, amb voluntat constructiva i amb l'afany de facilitar els principis d'equitat, igualtat d'oportunitats, solidaritat i justícia social.

Tres són els reptes que tenim plantejats: Mantenir la nostra condició com a partit garant de les transformació dels nostres municipis per a la majoria dels nostres conciutadans; revalidar i consolidar la nostra identitat com a partit municipalista; i renovar l'oferta socialista, com a contribució al profund procés de transformació de la nostra organització, i que ajudi a guanyar la batalla contra la desafecció.

Des d'aquesta perspectiva, es fa absolutament necessari defensar amb fermesa els avenços obtinguts, durant aquests anys, pels socialistes a favor dels drets fonamentals, en política social educació, salut, polítiques d'immigració i de convivència, i que ara sota el paraigües enganyós del paquet de mesures contra la crisi, es poden veure afectats de manera negativa per l'onada conservadora que el govern de dretes i nacionalista voldrà imposar aprofitant la seva victòria electoral.

Des del municipalisme d'esquerres cal posar de relleu el fals debat que la dreta catalana intenta difondre basat en els trets identitaris, o el suposat greuge en el marc de les relacions Catalunya – Espanya. A la vista de les necessitats de la ciutadania, ara és el moment de defensar el benestar i els drets aconseguits en els darrers anys. Calen reformes, però no per destruir els drets socials aconseguits fins ara, sinó per garantir el seu futur i que són irrenunciables

És per això que cal reafirmar el socialisme com a instrument que prioritza els interessos, les necessitats i els drets de les persones i treballa per un model de societat inclusiva, solidària, justa, equitativa i cohesionada, a on les persones son el epicentre de la gestió municipal. La nostra trajectòria ens avala i el municipalisme de progrés ho representa. Ho hem demostrat durant tots aquests anys en què hem tingut la responsabilitat de governar la majoria de pobles i ciutats de Catalunya.

Des de la transició democràtica hem dignificat l'espai públic, hem construït equipaments, hem treballat per la inclusió social i la convivència, hem promogut polítiques de promoció i desenvolupament econòmic en diferents escenaris socials i econòmics al llarg d'aquest anys i hem gestionat amb responsabilitat i eficàcia. Ho hem fet des de la convicció que canviar l'entorn més proper de les persones és el millor camí per transformar la societat, fent-la més justa, solidària, lliure i democràtica. Creiem fermament, que som els que en aquesta difícil conjuntura afrontarem amb major rigor i solvència els nous reptes, perquè la nostra experiència en altres moments de la història ens avala i ens dona credibilitat i confiança.

A més, els governs locals hem demostrat estar a l'alçada de les difícils circumstàncies generades per la crisi amb l'èxit en la gestió del "Plan E para el estímulo de la economía y el empleo" i el "Fondo Estatal de Inversión Local", dotats pel govern de l'Estat. incidint en l'assoliment dels drets socials bàsics dels veïns i veïnes

Els ajuntaments constituïts després de les eleccions municipals del 22 de maig hauran de fer front a temps difícils, però, alhora seran generadors d'oportunitats.

Els i les socialistes sabem que és ara quan cal impulsar polítiques creatives i innovadores, des de la proximitat i implicant a tots els agents socials i econòmics, per sortir reforçats de la crisi. Ara és el moment de la creativitat, del treballar amb responsabilitat i il·lusió, en la innovació de la nostra acció de govern. Cal remarcar les diferències amb d'altres propostes destacant i fent palès el nostre compromís pel manteniment de les fites assolides al desenvolupament de l'Estat del Benestar materialitzat en la vida quotidiana als nostres pobles i ciutats, garantint els nivells assolits en drets econòmics, socials i culturals: La crisi no pot suposar cap pas enrere a la sanitat, la educació, la promoció personal, la igualtat d'oportunitats, avançant a l'hora en les garanties per l'habitatge, la renda mínima de subsistència i les cobertures per a les necessitats bàsiques de les famílies.

Partim de la ferma convicció que Catalunya és la seva gent i són els seus municipis. En els pobles, viles o ciutats és on vivim i treballem, on aprenem i on gaudim de l'oci, i també l'espai on pensem el nostre present i futur. Per això els ajuntaments, avui més que mai, tenen un paper central en fer possibles els anhels de la gent, cal evitar qualsevol fractura social en uns moments d'incertesa com els actuals.

Volem uns pobles i ciutats dignes, cohesionats i sostenibles. Els i les socialistes defensem que els nostres espais vitals són espais de relació i intercanvi de coneixements entre veïnatge, per potenciar la participació ciutadana en els afers públics, per millorar la integració i la cohesió social, i per teixir xarxes de seguretat i de solidaritat en nuclis de població que enforteixen les nostres comunitats i el sentiment de pertinença.

Per això cal aplicar polítiques creatives i innovadores en tots els àmbits de la vida social, política i econòmica, que responguin clarament a les necessitats que l'actual realitat ens presenta i ens demanda.

Es per això que cal que la nostra acció de govern progressista continuï responent amb eficàcia des de la premissa que hem de ser conscients que la ciutadania percebi l'administració local com la més propera. Això es materialitza actuant de manera proactiva per crear ocupació, reactivar l'economia i cercar noves oportunitats; garantint la cohesió social i la solidaritat entre la ciutadania; treballant per la convivència ciutadana sobre la base d'uns mateixos drets i deures per a tothom; intervenint activament en la construcció de la seguretat a l'espai públic; mantenint els serveis a les persones que evitin exclusió social i possibilitin la igualtat d'oportunitats; apostant per la sostenibilitat i l'equilibri territorial; i propiciant un model de govern transparent, rigorós, eficient i que promogui la participació i la corresponsabilitat ciutadana.

Tots aquests aspectes són claus per respondre al repte que significa que l'ajuntament, els regidors i les regidores estan al costat de la ciutadania per resoldre els seus problemes quotidians. No obstant això, la proximitat als interessos i necessitats de la gent ens fa tenir una gran responsabilitat com a gestors del món local i actuar en consonància malgrat no comptar ni amb els recursos, ni amb les competències en molts casos. En aquesta difícil situació econòmica cal exigir rigor, eficiència i celeritat en la prestació dels serveis o en la dotació de recursos als ajuntaments per part de la Generalitat en la mesura que aquesta és l'administració que té la competència econòmica i responsabilitat legal en la provisió dels serveis que són impropis de l'administració local.

1.2.- COMPROMISOS AMB LES PERSONES , COMPROMÍS AMB CATALUNYA

L'acció de govern del socialisme municipalista en la propera etapa, tal com dèiem abans, ha de ser capaç de respondre a la complexitat dels reptes socials de l'entorn, i a la vegada liderar els processos des de la nostra força i els nostres principis.

Aquest ha de ser el nostre compromís com a principal força de l'esquerra del país, compromís que parteix de la nostra convicció municipalista, catalanista, progressista i federalista. Aquests quatre components són claus en la nostra forma d'entendre i de fer política. Defensem un projecte que se sosté en els següents valors: la qualitat democràtica, la igualtat d'oportunitats, l'equitat, la solidaritat, la sostenibilitat, la participació, la cooperació, la convivència, la llibertat, la dignitat, la proximitat, la transparència, la innovació i empenedoria social. Tenint presents aquests valors, les prioritats del nostre projecte en concreten en:

- Superació de la crisi, reactivació econòmica i creació d'ocupació estable
- Defensa de la cohesió social, amb i per les persones
- Enfortir la convivència des del respecte a la diversitat, drets i deures iguals per a tothom.
- Sostenibilitat i cohesió territorial com a factors de progrés
- Coneixement, cultura, educació, esport, innovació i creativitat
- Governos locals que lideren des de l'eficàcia, l'eficiència, la transparència, proximitat i rigor .
- Catalunya construïda des dels municipis.
- Treballar per superar la crisi i impulsar la creació d'Ocupació.

1.2.1.- Treballar per reactivar l'economia i impulsar la creació d'ocupació

La crisi econòmica global, derivada del capitalisme especulatiu, la manca de control i supervisió dels mercats financers, els excessos del sector immobiliari, i la proliferació de les polítiques neoliberals en molts països han tingut un impacte negatiu en els nostres pobles, viles i ciutats. L'augment de l'atur, la destrucció d'una part del teixit productiu i l'empobriment de les classes mitjanes i els processos d'exclusió de les classes baixes s'han produït amb una virulència desconeguda en les darreres dècades. Els ajuntaments, que hauran de guanyar en eficiència fruit de la menor disponibilitat de recursos econòmics en el curt termini i de forma conjuntural, a partir d'ara hauran de fer més amb menys, són actors claus per millorar la competitivitat dels entorns econòmics locals, facilitar la recuperació econòmica i evitar la fractura social.

Els governos locals hem de ser capaços de donar respostes locals, des de la proximitat, a un problema global.

Des del PSC apostem per un progrés econòmic més intel·ligent, sostenible i socialment cohesionador. Reivindiquem un paper més actiu dels governos locals en la gestió de les polítiques actives d'ocupació, fent dels plans locals d'ocupació instruments generadors de nous itineraris d'inserció i no solament actuacions merament pal·liatives, fet que requereix una estreta cooperació amb la Generalitat de Catalunya.

Dintre d'aquest paper del govern local en la gestió de les polítiques actives d'ocupació, proposem

incloure la seva extensió tant com ho aconselli i permeti l'autonomia de gestió al nivell més proper al ciutadà, per poder donar resposta més propera als seus veïns.

Un bon exemple de la necessitat de treballar colze a colze i des del consens amb els actors socials i la resta de les administracions públiques ha estat l'Acord Social i Econòmic signat pel govern de l'Estat, així com l'Acord per a la Internacionalització de l'Economia Catalana.

Cal treballar des de la coresponsabilitat, la concertació i la sintonia amb les persones emprenedores, autònomes, i empreses petites i mitjanes establertes al municipi, per conèixer quins perfils professionals són més necessaris a nivell local. Només des d'una formació contínua i adaptada a aquestes necessitats assolirem una inserció efectiva de les persones al mercat de treball.

Els governs socialistes i de progrés als ajuntaments, ens hem d'implicar encara més, en un desenvolupament econòmic més sòlid, no deslocalitzable, i que permeti generar una ocupació d'alt valor afegit, que estigui arrelada al territori i que faci una aposta decidida per la consolidació de l'Economia Social de les activitats econòmiques existents i desplegui un clar suport pels sectors emergents com les TIC, la cultura, els serveis a la persona, la biomedicina, o l'economia verda.

1.2.2.- Defensa de la cohesió social, amb i per a les persones

En un context com l'actual, els ajuntaments han de donar resposta al fort augment de les necessitats socials i al nou marc legislatiu que reconeix els serveis socials com un dret de ciutadania que s'ha de garantir des de la proximitat.

En aquest sentit, és fonamental oferir uns serveis socials accessibles per a tothom, sostenibles i de qualitat, promoure l'autonomia de les persones, donar ple suport a les famílies cuidadores amb persones depenents i/o amb discapacitat/malaltia mental, i potenciar aquells projectes socials que, dissenyats per entitats arrelades al territori, s'adapten millor a les necessitats socials de cada indret i augmentar la informació pública i la transparència en relació amb aquests, de manera que es doni a conèixer suficientment el contingut i l'esforç que en convenis amb entitats (Càritas, bancs d'aliments, xarxes d'acollida de nouvinguts, etc.) fan els ajuntaments i altres administracions, i com, s'han anat ampliant per combatre la crisi

Els municipis han d'oferir oportunitats per a tothom i promoure polítiques que evitin la fractura social. I en aquest sentit cal defensar, en el marc de la coresponsabilitat amb la resta d'administracions i la ciutadania, el foment dels serveis universals, perquè tothom, independentment de la seva condició, origen o posició social pugui comptar amb els serveis que li corresponen com a persona.

Per a la consolidació del quart pilar de l'Estat de Benestar és cabdal que els serveis socials municipals garanteixin el desplegament de la cartera de serveis amb la màxima eficàcia, eficiència, i coordinació amb la resta de nivells de l'administració. D'aquesta excel·lència en la gestió en depèn la legitimació de les polítiques socials i de redistribució de la riquesa a través de la despesa social.

1.2.3.- Convivència des del respecte a la diversitat, drets i deures iguals per a tothom.

Dels aspectes que aquesta nova i complexa realitat ha posat de manifest, és el risc potencial d'entrar en contradiccions derivades de la diversitat als nostres pobles i ciutats.

Sempre hem defensat que la nostra és una societat diversa on la comprensió i el reconeixement mutu són imprescindibles. Una societat convivencial i cívica només és possible sobre la base de la cohesió social, el respecte mutu, i la igualtat d'uns mateixos drets i deures. Tothom, amb

independència de la seva procedència, condició social, religió, sexe o edat, ha de conèixer quins són els seus drets i deures, i els ha de complir. Per raons de proximitat, els ajuntaments són els principals defensors i garants d'aquest marc de convivència i han de vetllar perquè les persones puguin desenvolupar el seu projecte de vida, vinguin d'on vinguin, i que aquest projecte de vida s'integra sense distorsió a un marc convivencial i de respecte mutu, amb el recolzament econòmic dels ens supramunicipals corresponents.

La seguretat en el espais urbans i rurals ha esdevingut una de les principals exigències de la ciutadania. Des del PSC defensem que no hi ha llibertat sense seguretat, i que aquesta és una condició necessària per garantir l'harmonia i la convivència als nostres pobles i ciutats. Per això cal desenvolupar un compromís ferm perquè tothom, al marge de la seva situació social o econòmica i del territori on visqui, tingui garantit el dret a estar i sentir-se segur i, en conseqüència, pugui exercir el seu dret de ser i sentir-se lliure. Perquè la seguretat a part de ser un bé públic bàsic és un mecanisme fonamental de protecció dels drets i llibertats, que fan possible la societat democràtica.

Els ajuntaments som els qui tenen el coneixement directe i diari de la realitat dels nostres municipis. Per això, treballarem per aconseguir que els alcaldes i alcaldesses tinguin les competències i l'autoritat sobre la totalitat dels efectius policials que operen als seus municipis.

Des dels municipis hem de reforçar els valors del civisme, la tolerància i la no discriminació, a través del compliment de les normes, el reforç de l'autoritat democràtica de l'Alcalde o Alcaldessa, la posada en funcionament d'eines preventives i de resolució de conflictes com la mediació ciutadana, l'educació en valors, i el foment de la participació com a eina d'integració i coresponsabilitat dels ciutadans i la societat civil.

Avançarem en el concepte de civisme actiu. En el compromís responsable dels ciutadans i ciutadanes en la millora de la vida dels seus barris de les seves escales, de l'acompanyament quotidià a veïns i veïnes amb discapacitat, amb una autonomia limitada, als infants, etc. Reforçant la coresponsabilitat i la solidaritat interna dins de les viles i ciutats.

1.2.4.- Sostenibilitat i cohesió territorial com a factors de progrés

El nou context requereix un fort lideratge en els camps econòmic, social, territorial i de governança. És molt important que les actuacions territorials s'enfoquin des d'una perspectiva que possibiliti la promoció de sòl per activitats econòmiques, que adequi l'espai públic a nous marcs de convivència i que participi en polítiques de cohesió des dels punts de vista de l'habitatge i dels equipaments, adequant cada iniciativa als paràmetres de la sostenibilitat responsable.

La definició de les polítiques de desenvolupament i de reequilibri territorial requereix posicionaments clars i contundents. El que passa en els nostres pobles i ciutats pot tenir diferents aproximacions; no hi ha un model únic d'urbanisme ni de sostenibilitat ni de planificació de l'espai públic i és evident que cal expressar en aquests àmbits posicionaments de progrés i innovadors, tot respectant la diversitat i l'especificitat de l'entorn.

El PSC defensa i promou uns municipis cohesionats, compactes i accessibles, ben connectats amb la resta del territori, dotats d'equipaments de proximitat, amb espais públics segurs i de qualitat, preservadors del patrimoni local i on el creixement es troba en equilibri amb el dret ciutadà de gaudir dels seus carrers, places, parcs i espais naturals i on el desenvolupament contempla en primer lloc la rehabilitació i la renovació urbana dels barris, pobles i ciutats, i el creixement necessari es manté en equilibri amb la preservació dels espais naturals.

Treballem i treballarem per a planificar i gestionar el territori des de la transparència i el rigor. Els canvis productius i l'evolució de la societat exigeixen una adaptació clara del model de desenvolupament territorial. Les infraestructures de serveis i les xarxes de comunicació són elements estratègics que afavoreixen, reforcen i potencien el teixit econòmic local i la reactivació

econòmica. És necessari adequar les ciutats a les noves necessitats de l'economia de la informació en els barris i polígons d'activitat econòmica.

La mobilitat és així mateix un element decisiu en la millora de la competitivitat de les economies locals, de la cohesió territorial i del benestar de les persones. Des del PSC entenem que cal desenvolupar una mobilitat accessible, eficient, sostenible i innovadora, en xarxa, vinculada al transport públic i integradora de criteris de compromís social, amb especial atenció a les demandes ciutadanes.

L'augment de la qualitat de vida no ha d'anar en detriment de la qualitat del medi ambient. Per a la seva preservació els municipis tenen un paper protagonista en la sostenibilitat global i en la responsabilitat mediambiental. Els ajuntaments han d'implicar -se decididament, aprofundint en les polítiques de reciclatge selectiu, impulsant mesures d'eficiència i d'estalvi energètic en equipaments públics, serveis locals i del parc d'habitatges i lluitant contra la contaminació acústica, odorífica, ambiental o lumínica.

Igualment, incentivarem que els ciutadans inverteixin en d'equipaments d'estalvi energètic, com ara la les instal·lacions d'energia solar, eòlica, etc. Millorant la regulació que avui ho dificulta o impossibilita i cercant complicitats amb la indústria de l'energia verda a nivell local.

Les polítiques d'habitatge han d'estar vinculades a les polítiques de ciutat, per tal de recollir el seu valor social, econòmic i urbanístic. Cal apostar per serveis públics de producció d'habitatge, en tant que són un instrument eficaç per a garantir l'accés a l'habitatge. Els ajuntaments han realitzat importants esforços en polítiques d'habitatge, tant pel que fa l'assessorament a la ciutadania, com pel que fa a facilitar l'accés a l'habitatge amb la promoció d'habitatges assequibles, o al manteniment del parc d'habitatges, amb polítiques de rehabilitació i de barris. Malgrat la feina feta cal intensificar aquestes actuacions implementant mesures que impulsin el mercat de lloguer, incrementin el parc d'habitatge social i potenciïn la rehabilitació com una política més de cohesió social. I és per això que s'ha de reclamar que l'altra administració amb competències en matèria d'habitatge, la Generalitat, segueixi aportant els recursos que ha aportat en els darrers anys per al desenvolupament de les polítiques d'habitatge.

1.2.5.- Coneixement, cultura, educació, innovació i creativitat

L'entorn ens permet de constatar la vital importància del capital humà, de la formació de les persones, de la creativitat, de la innovació i de les nombroses facetes del coneixement. La sortida de la crisi només serà possible si pensem noves fórmules per entendre el món en el que vivim i canviem així paradigmes i punts de vista, sobretot en qüestions en les que la formació, l'aprenentatge i el coneixement són eines fonamentals amb les que podem abordar des d'angles innovadors l'activitat econòmica, la interacció social i a la relació entre l'administració i la ciutadania.

L'educació juga un paper clau al llarg de la vida de qualsevol persona i és l'eix de desenvolupament de la nostra societat. Avui més que mai la ciutat, gran o petita, ha de fer pedagogia cívica i convertir-se en instrument amb la capacitat d'educar i de transmetre valors i coneixements amb vocació d'igualtat d'oportunitats i d'equitat.

El compromís amb l'educació des del municipi és un dels principals eixos estratègics del nostre projecte i s'integra de forma natural en el marc de la societat del coneixement. Reafirmem el caràcter de servei públic de l'educació, adaptat progressivament als canvis socials i a les noves necessitats educatives com per exemple i en aquest moment l'escola inclusiva per a nens i nenes amb discapacitat i l'accés de l'alumnat al coneixement de les TIC. També volem reafirmar-nos en el dret a l'educació al llarg de la vida com un motor de creació de talent i generador d'oportunitats col·lectives. En aquest context, alguns dels reptes educatius són garantir l'acolliment i la integració dels infants i joves nouvinguts, millorar els nivells acadèmics i cívics de l'alumnat, així com l'aprenentatge de llengües i la cultura catalanes. L'ús de les Tecnologies de la Informació i

la Comunicació (TIC) a l'escola, com a eina per facilitar l'aprenentatge, és imprescindible. Els nois i noies han d'adquirir les habilitats necessàries per desenvolupar-se en la societat del coneixement que constitueix, avui, un camí necessari per a garantir la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans.

La política cultural municipal impulsada pel PSC parteix de la visió d'un rol cabdal de la cultura en la construcció d'una societat lliure, democràtica, solidària i progressista. La nostra concepció plural de la cultura ens ha portat al desplegament de polítiques sustentades en la creació de serveis locals en la majoria dels sectors culturals, prioritzant les polítiques de participació i associacionisme cultural i, en alguns casos, assumint i mantenint una funció de suplència i promoció respecte la producció, distribució i exhibició de productes culturals.

Cal fer una nova apel·lació a la capacitat de lideratge del municipalisme i, en un període evident de dificultats econòmiques, encara més. La reflexió sobre les necessitats dels municipis, a partir de la realitat actual en termes de problemes i respostes, ha de traduir -se un cop més en la formulació dels reptes que hauran de ser considerats per les altres administracions i el conjunt del sistema cultural.

La societat del coneixement és la clau de volta en l'accés i major democratització de mitjans i serveis culturals. Les telecomunicacions han passat a formar part essencial del dia a dia del nostre entorn, contribuint a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans. La majoria d'accions orientades a complementar el mercat per garantir la inclusió digital (E- inclusió) personal o territorial i la competitivitat digital econòmica, social, cultural, formativa i d'altres (E- competitivitat) són una prioritat de la política municipal. continuarem promovent la implantació de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació en general i de forma especial en el camp de la cultura i l'educació per tal de facilitar l'ús i l'accés a la informació, a la difusió de continguts i als productes digitalitzats per part de la ciutadania. , fent-los compatibles amb mètodes i sistemes existents que es consideri necessari preservar.

També és necessari potenciar i facilitar la creativitat de les persones. L'entorn actual requereix de la capacitat transformadora i de renovació de la creativitat, tant en la seva dimensió econòmica com social. La potenciació de la relació entre creativitat, empenedoria i innovació ha de ser un element cabdal en les polítiques de progrés per a la sortida de la crisi. Per la seva proximitat al ciutadà, l'administració local es troba particularment ben situada per aquesta tasca.

1.2.6.- Governos locals que lideren des de la transparència, responsabilitat, proximitat, eficiència i rigor

Els i les socialistes ens comprometem amb una nova forma de governar des de la proximitat: la governança. Els ajuntaments han de liderar la gestió dels interessos públics locals, considerant les interdependències entre els agents socials i econòmics i la resta d'administracions públiques i fomentant el compromís actiu de la ciutadania. En aquest sentit fomentarem davant el Govern espanyol la signatura i ratificació del Protocol addicional a la Carta Europea d' Autonomia Local sobre el dret de participar als assumptes de les col·lectivitats locals, del 2009. Considerem que aquest Protocol constitueix una garantia jurídica internacional de l' esmentat dret. Segons el Protocol, s' hauran d' adoptar les mesures necessàries per garantir que una entitat local exerceixi els seus poders i responsabilitats de manera a no comprometre, degut al dret a participar, l' integritat ètica i la transparència.

Aquesta nova forma de governar els afers públics reconeix la pluralitat d'actors en la construcció del poble o ciutat i fomenta la corresponsabilitat de tots ells durant el procés. I ho farem des del treball transversal i en xarxa i posant al servei d'aquests actors les eines necessàries per portar-lo a terme.

Enfortirem la qualitat democràtica dels nostres municipis, promovent la transparència en la gestió de l'acció de govern, la creació del Síndic/a municipal de greuges, com a òrgan independent per a

la supervisió de l'administració local i la defensa dels drets de la ciutadania a l'àmbit local, la publicitat, la rendició de comptes, així com la participació de la ciutadania en la presa de decisions. Les ciutats participatives són el millor aval d'un govern local. Governar amb la complicitat i cooperació de les entitats civils i la ciutadania en general contribueix a incrementar eficiència i qualitat els serveis públics, enforteix el sentiment de pertinença i canalitza amb fluïdesa les demandes ciutadanes.

En aquest context apostar per modernitzar la nostra administració local, ha de servir no només per ser més eficients i eficaços, també per millorar la qualitat democràtica dels nostres pobles i ciutats. Apostem per una administració pública més relacional, dialogant, promotora i gestora de xarxes; que promou entorns de col·laboració i de relació, tant dintre com fora del territori. Una administració local que implica a la ciutadania amb l'objectiu de millorar les polítiques públiques i millorar la qualitat de les decisions. Promourem l' e- administració, apropant la ciutadania i les empreses tant la informació d'allò que fa el seu ajuntament com les gestions i tràmits més habituals.

En definitiva el nostre objectiu és governar els ajuntaments amb rigor, solvència i responsabilitat. Per fer-ho, cal definir un sistema institucional que, respectant l'autonomia local i partint del principi de subsidiarietat, clarifiqui quines són les competències pròpies dels ajuntaments, eviti les duplicitats i redundàncies i que garanteixi un finançament just i adaptat a les funcions que han d'assumir.

És un fet indiscutible que, durant els darrers anys, s'ha experimentat a casa nostra un augment extraordinari de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació entre els ciutadans. Aquest fet, sumat a la demanda ciutadana de més transparència de les administracions i de més eines de participació, ens ha posat als governants democràtics davant la necessitat de donar solucions i respostes que la satisfacin. Aquesta realitat, que és a l'hora un diagnòstic compartit de forma global, troba una resposta en el model que es coneix amb el nom de "Govern Obert." El nostre repte, és doncs, adaptar les estructures de gestió i de relació de l'administració amb els ciutadans, implementant un sistema que sigui més àgil, accessible, participatiu i transparent.

Aquesta nou model i la seva aplicació farà que l'Administració Pública que proposem sigui una administració adaptable a les necessitats de la ciutadania. I sobre tot, que amb la utilització de les TIC's propiciarà que es pugui fer més, amb menys recursos. Volem, per tant, impulsar aquest nou model en el que els equips de treball transversals puguin donar resposta a nous reptes i la filosofia de les comunitats de pràctica sigui la guia per reformular una Administració Pública que sigui del segle XXI. En definitiva un nou model en el que la col·laboració de totes les parts implicades sigui una realitat. Volem que la transparència sigui un fet mitjançant la publicació d'un portal de dades obertes en el que la ciutadania trobi respostes, però que també pugui generar activitat al seu voltant. Però no només ser transparents de cara a la ciutadania. Aquesta obertura de dades ens donarà una administració que farà seva la interoperabilitat i en conseqüència permetrà oferir uns millors serveis en col·laboració amb altres administracions.

La transparència i el codi de conducta d'electes i personal directiu és un element clau del procés d'enfortiment de la qualitat democràtica en la vida pública. Des dels ajuntaments impulsarem l'aprovació de codis de conducta ètica i de Govern Local, i Codis de Bones Pràctiques incloses en el "Codi de Bon Govern Local", aprovat per la FEMP. També impulsarem la publicació de les retribucions íntegres dels càrrecs públics electes, directius i personal de confiança de les administracions locals, així com les declaracions de béns patrimonials. En aquest mateix sentit actuarem amb immediatesa, agilitat i fermesa en els casos de corrupció o actuacions irregulars que es detectin respectant el principi d'audiència i de presumpció d'innocència.

1.2.7.- Catalunya construïda des dels municipis

El paper dels municipis en la consolidació de la vida democràtica del país, i en la construcció d'una societat de progrés, més equitativa, justa i solidària ha estat una constant en l'acció de la gestió

dels ajuntaments socialistes. Aquest procés va tenir un significatiu avenç amb l'aprovació de l'Estatut del 2006. Un dels importants avenços de l'Estatut és la voluntat de donar als ajuntaments el paper que els hi pertoca en la vida política del país, tant en termes d'autonomia, subsidiarietat i de finances, aspecte molt necessari per continuar desenvolupant polítiques vers a la ciutadania des de la proximitat.

En aquest context l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del qual cal reclamar-ne la seva aplicació i compliment, ofereix una oportunitat única per repensar i, alhora, enfortir els governs locals catalans. Primer, perquè atorga als ajuntaments un extens nucli de competències que s'han d'exercir en base als principis de subsidiarietat, diferenciació i suficiència financera, tal i com reconeix també el protocol sobre l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat del Tractat de Lisboa. Segon, perquè reconeix i protegeix l'autonomia local, la capacitat dels municipis d'autoorganització, d'associació i de potestat normativa, tal com es preveu a la Carta Europea d'Autonomia Local.

És moment, doncs, d'adequar el sistema institucional local als reptes d'una Catalunya de diversitat urbana com l'actual. Per fer-ho cal aplicar el principi de subsidiarietat en favor d'uns poders locals forts i eficaços, evitar duplicitats administratives i renovar l'actual model de finançament local perquè és obsolet i no garanteix la seva suficiència financera en la prestació de serveis. Dur a terme aquestes reformes permetria avançar en la vertebració d'un sistema institucional a Catalunya més eficient, ben articulat i basat en la governança multinivell entre la Generalitat, els municipis, diputacions i vegueries com a ens locals bàsics.

I és també el moment de prevenir qualsevol involució en matèria de polítiques socials, d'infraestructures i de suport directe a l'autonomia financera dels municipis, arran del triomf electoral conservador de dretes i dels seus plantejaments de reducció de serveis i recursos. Les retallades anunciades pel Govern de la Generalitat no ens faran renunciar als compromisos definits en el Pla d'Infraestructures, en inversions en matèria de transports, en la Llei de Barris o en el desplegament de la Llei de Serveis Socials. Tindrem una posició ferma i clara de defensa i reivindicació d'aquestes fites aconseguides ja, però que han de tenir necessàriament continuïtat durant els propers anys. Els pobles i ciutats de Catalunya necessiten de la lleial col·laboració del Govern de la Generalitat i serem exigents per garantir-ho.

2. UNS GOVERNNS LOCALS FORTS: MÉS COMPETÈNCIES I MILLOR FINANÇAMENT

Des de la transició democràtica els governs locals han estat un element d'estabilitat i construcció de país de baix a dalt. Aquests darrers anys, l'emergència d'un context social de canvis profunds i d'una conjuntura econòmica molt adversa han tingut conseqüències significatives en el seu funcionament i en les expectatives de la ciutadania respecte al paper que aquests havien de desenvolupar. No obstant això, el fet de l'existència de canvis significatius en la realitat fa que el context polític i institucional local per al proper mandat estigui marcat pels següents factors:

El context de crisi econòmica, obliga a desenvolupar polítiques d'austeritat al conjunt de les administracions públiques i a destinar prioritàriament els recursos a aquelles persones amb major necessitat.

L'anunci del Govern de la Generalitat de "congelar" l'aplicació de la Llei de Vegueries i donar prioritat a l'aprovació d'una nova Llei de Governns Locals i d'una Llei de Finances Locals.

La voluntat del Govern de l'estat, d'aprovar una nova Llei de Bases dels Governns Locals aquest 2011, llei que, previsiblement, actualitzarà el mapa competencial municipal, reforçarà el paper de les diputacions com a governns locals intermedis i obrirà la porta a un nou finançament local a Espanya. La revisió del marc jurídic general haurà de permetre, així mateix, l'aparició de fórmules

específiques i estables pel finançament de les institucions que desenvolupen polítiques i serveis urbans en àmbits metropolitans.

El desenvolupament de la Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona exigirà la construcció d'un sistema de governança fonamentat en el consens polític i institucional, capaç de respondre eficaçment als reptes del segle XXI i a les velles i noves necessitats d'un espai complex, dinàmic i divers. L'AMB ha de ser la institució capacitada per aplicar polítiques comunes més eficients en termes de planificació del territori i els serveis, així com noves estratègies d'acció i coordinació amb la resta de governs locals i els supramunicipals coexistents en l'àmbit metropolità.

La posada en marxa del Consell de Governos Locals, que els permetrà posicionar-se sobre les qüestions que els afecten més directament i que hauria de tenir una relació constructiva amb la Generalitat de Catalunya.

Amb aquest teló de fons, és moment d'adequar el sistema institucional local als reptes d'una Catalunya com l'actual. Per fer-ho cal aplicar el principi de subsidiarietat en favor d'uns poders locals forts i eficaços, evitar duplicitats administratives i renovar l'actual model de finançament local perquè sigui innovador i garanteixi la seva suficiència financera. També la crisi ens ha fet adonar de la necessitat de repensar el model organitzatiu dels ajuntaments. Cal repensar-lo i disposar de sistemes més adequats i eficients en sintonia amb les noves maneres de fer i disposar de les eines adequades per a dur a terme aquesta transformació organitzativa. Dur a terme aquestes reformes permetria avançar en la vertebració d'un sistema institucional a Catalunya més eficient, ben articulat i basat en la governança multinivell entre la Generalitat, els ajuntaments les diputacions i en el futur consells de vegueries com a ens locals bàsics.

2.1.- CAP A UN NOU SISTEMA DE GOVERNOS LOCALS A CATALUNYA

Els i les socialistes vam tenir un protagonisme clau per tal que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya definís un sistema de governs locals en dos nivells bàsics, els municipis i les vegueries, i en la incorporació al text estatutari d'una clara aposta municipalista. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya ofereix una oportunitat única per repensar i, alhora, enfortir els governs locals catalans. Primer, perquè atorga als ajuntaments un extens nucli de competències que s'han d'exercir en base als principis de subsidiarietat, diferenciació i suficiència financera. Segon, perquè reconeix i protegeix l'autonomia local, la capacitat dels municipis d'autoorganització, d'associació i de potestat normativa, tal com es preveu a la Carta Europea d'Autonomia Local.

Dit això, cal tenir en compte que l'actual conglomerat institucional local (amb ajuntaments, entitats municipals descentralitzades, consells comarcals, diputacions, en el futur consells de vegueria, entitats metropolitanes, consorcis, mancomunitats,...) està excessivament fragmentat, fet que dificulta la gestió, el rendició de comptes i la necessària coordinació en l'execució de les polítiques locals. D'acord amb les esmentades disposicions estatutàries i considerant aquesta realitat, els i les socialistes pensem que cal clarificar les competències que corresponen a cada nivell administratiu local amb el màxim consens polític i parlamentari. Alguns dels aspectes més destacats per fer-ho són:

L'Estatut reconeix els consells de vegueria com a ens locals bàsics. Fins que entri en vigor la Llei d'Organització Veguerial de Catalunya i mentre l'actual marc legal estatal en dificulti la seva plena aplicació, els socialistes defensem que les diputacions provincials siguin la base dels futurs consells de vegueria, doncs creiem que la creació dels consells de vegueries no ha de suposar un augment d'estructures administratives.

Partint de la constatació que un 80% dels municipis tenen menys de 5.000 habitants, i si volem superar les ineficiències de l'actual model territorial, no és raonable limitar les competències de les Diputacions, en el futur Consell de Vegueries, a l'assistència i la cooperació i impedir, per tant, que assumeixin competències previstes a l'article 84.2 de l'EAC.

Cal orientar els consells comarcals a la gestió mancomunada de serveis municipals allà on raons d'economia, eficàcia i eficiència dels serveis públics locals ho justifiquin, reconeixent el lideratge polític dels alcaldes i alcaldesses en els seus òrgans de govern. Per això cal apoderar al Consell d'Alcaldes i Alcaldesses.

Cal potenciar el paper de Barcelona i de la regió metropolitana en el mapa de les grans ciutats i metròpolis europees i mundials. En aquest sentit, els socialistes entenem la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona com la materialització de la "ciutat de ciutats" resultant de dècades de col·laboració municipal i d'un intens treball en comú en els organismes metropolitans que ha millorat la cohesió social i territorial en aquest conglomerat urbà. La coordinació entre els municipis metropolitans ha representat fins ara un avantatge estratègic i competitiu que s'ha de mantenir des de la nova institució. L'AMB suposa l'existència d'una institució amb visió supramunicipal i amb capacitat de planificació estratègica pel nucli metropolità de 36 municipis en temes de mobilitat, sostenibilitat, ordenació territorial, habitatge i promoció econòmica, aportant un significatiu valor afegit al posicionament de Catalunya en el context globalitzat del segle XXI. També entenem que l'àmbit actual de l'AMB no comprèn la totalitat de la Regió Metropolitana de Barcelona i per tant, estudiarem com reforçar una governança completa d'aquest àmbit de manera semblant al que passa en les principals regions urbanes europees .

En aquest sentit cal posar en valor el potencial del Pla Estratègic Metropolità com a instrument per promoure estratègies de desenvolupament econòmic i social de l'AMB, des del treball conjunt de la diversitat d'institucions i administracions que el componen.

L'Àrea metropolitana com a ciutat de ciutats, ha de sumar la fortalesa de les identitats de les ciutats que la componen, sumar el potencial de cada municipi, la seva història i personalitat pròpies, per definir un projecte conjunt al servei de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes i de la projecció de tota Catalunya.

2.2.- UN MILLOR FINANÇAMENT DELS GOVERNS LOCALS

Després d'una etapa caracteritzada per l'assumpció progressiva de més competències per part dels governs locals i, sobre tot, pel fet que han hagut d'assumir moltes obligacions i prestar molts serveis sense tenir-ne la competència i els recursos necessaris, cal impulsar un nou sistema de finançament local en sintonia amb les competències efectives que presten i respectuós amb la seva autonomia financera. Aquest sistema de finançament local hauria de partir d'un:

Pacte institucional entre els governs locals i la Generalitat basat en les competències i serveis que han de desenvolupar i que es regeixi pels principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal, tal i com estableix l'Estatut.

Desplegar la participació dels governs locals en els ingressos de la Generalitat (PICA'S), garantint de forma estable els recursos dels governs locals i compensant les despeses de suplència, derivades de la legislació autonòmica, d'acord amb les orientacions del Consell de governs locals.

Promoure una llei al Parlament de Catalunya que reguli el Fons de Cooperació Local a partir dels ingressos tributaris de la Generalitat, de caràcter incondicionat, que tingui en compte la capacitat fiscal i les necessitats de despesa dels governs locals, així com les singularitats dels territoris.

Reformar l'espai fiscal propi dels ajuntaments per resoldre l'existència de problemes tècnics i de gestió dels tributs locals, actualitzar la seva configuració i establir una major correspondència entre les figures tributàries i la naturalesa dels serveis i de les polítiques públiques que desenvolupen.

Reconèixer la plena competència de les Diputacions, en el futur Consells de Vegueries , sobre els seus plans d'obres i serveis. I reconèixer també el dret a disposar, amb plena autonomia financera, dels seus propis recursos. L'Estatut ofereix un sòlid suport per posar en qüestió el manteniment de les aportacions provincials/veguerials al PUOSC.

2.3.- EL REPTE DE LA GOVERNANÇA LOCAL

Actualment, les dinàmiques i els fluxos de persones, d'activitats i de mercaderies, desborden els límits administratius dels municipis i, sovint, de les comarques i fan necessari fer un salt d'escala a l'hora de planificar i, per tant, de gestionar i governar els nostres pobles, viles i ciutats. Ha arribat el moment de pensar estratègicament i de desenvolupar noves habilitats basades en la governança i la gestió relacional. Per abordar la nova realitat econòmica, social, territorial i política:

Cal continuar enfortint l'aliança entre ajuntaments i governs supramunicipals per millorar l'eficàcia i l'eficiència de les polítiques locals.

És important que per abordar els reptes actuals les Diputacions, en el futur Consells de Vegueries, assumeixin el lideratge en el seu àmbit territorial, articulant xarxes de governança local i avançant cap a models organitzatius i de gestió que concebin el territori a escala supramunicipal .

La Generalitat i els governs locals haurien de treballar conjuntament per dissenyar estratègies d'actuació comunes en els grans temes de país. L'experiència adquirida amb els Pactes Nacionals promoguts pel govern catalanista i de progrés a la Generalitat és un bon punt de partida que cal mantenir i aprofundir en futurs projectes.

Aquest treball conjunt és imprescindible en avançar en l'equilibri territorial dels nostres municipis i la cohesió social de la ciutadania. Les Lleis de barris en són un bon exemple, que caldria mantenir.

3. EL MUNICIPALISME DEL PSC, VALORS PER A TRANSFORMAR LA SOCIETAT

3.1.- PROGRÉS I CIUTADANIA PER CONSOLIDAR EL MUNICIPALISME

Des del PSC defensem fermament en la necessitat de treballar per tornar la dimensió dels valors a les pràctiques socials i polítiques. Afirmem que les polítiques públiques de progrés no són solament una forma de prestar serveis. Són al mateix temps una forma de transmetre a la societat la nostra convicció pel que fa als valors que formen l'ideari que origina i enforteix el nostre treball als municipis.

La crisi que estem vivint en aquest moment no només ha significat un daltabaix en la situació econòmica. També ha posat en evidència la necessitat d'aprofundir en posicions més ètiques envers la gestió dels afers públics i privats, que s'han de sostenir en la incorporació en el discurs i en les pràctiques socials i polítiques de valors que reforcin la proximitat la credibilitat i confiança de la ciutadania en les institucions.

Des del PSC defensem fermament la necessitat de treballar per tornar la dimensió dels valors a les pràctiques socials i polítiques. Afirmem que les polítiques públiques de progrés no són solament una forma de prestar serveis. Són al mateix temps una forma de transmetre a la societat la nostra convicció pel que fa als valors que formen l'ideari que origina i enforteix el nostre treball als municipis.

Hem apostat sempre de forma decidida per la construcció del progrés, per la qualitat de vida i per la cohesió social des de cada poble, vila, barri o ciutat. El nostre model de societat avança cap a un model d'Ajuntament permeable, on les necessitats del país, de la població i del territori es cobreixen amb una actuació ordenada, coordinada i corresponsable. La nostra societat ha experimentat transformacions importants que han evidenciat reptes cada vegada més complexos. En aquest escenari la igualtat d'oportunitats continua sent garantia i fonament de la prosperitat de la comunitat.

En èpoques canviants, el socialisme democràtic ha de defensar una valors sòlids. Uns valors que ens proporcionen un horitzó de garantia dels drets socials i de la llibertat, que només són possibles quan hi ha justícia social, quan es defensa la igualtat des de l'equitat i la redistribució. Aquests valors es materialitzen en cadascuna de les actuacions que porten a terme els nostres alcaldes i les nostres alcaldesses, regidors i regidores. En temps difícils, els socialistes ens comprometem més que mai amb el nostre model de municipi.

3.2.- REFORÇANT LA DEMOCRÀCIA

La millora de la qualitat del sistema democràtic en general i de l'acció de govern en particular és un objectiu del PSC. La conquesta i consolidació d'un sistema de llibertats públiques és fonamental per al desenvolupament d'un projecte com el nostre, però no és suficient. No es tracta només de dotar-nos de més democràcia, en el sentit d'ampliar-la i aprofundir-la, sinó també de dotar-nos d'una millor democràcia, que aposti per un procés de reflexió constant que refermi els vincles entre la ciutadania, les persones que la representen i les institucions. Els ajuntaments són uns espais particularment adients per treballar en aquesta línia, ja que permeten portar a terme mecanismes de diàleg i en temes molt pròxims a la ciutadania. Així, impulsarem la e- democràcia utilitzant les TIC amb l'objectiu de millorar la democràcia política i la participació ciutadana en la presa de decisions democràtiques.

És en els municipis on es produeix un contacte constant entre persones representants i persones representades i on la lògica del mandat representatiu pot prendre un nou vigor. Ens decanem amb decisió per la qualitat de la governança pública, desenvolupant la democràcia fins les seves darreres conseqüències polítiques, es concreta d'una manera especial en el món local i fa especialment necessaris canals d'accés a la informació, transparència en la gestió i rendició de comptes de la feina feta.

És fonamental reordenar els mecanismes i processos de debat i participació pública per tal de garantir una millora de la interlocució i aprofundir en la qualitat democràtica.

3.3.- LIDERATGE SOCIAL DES DE LA PROXIMITAT

La proximitat ha estat l'eix que ha articulat les polítiques dels governs socialistes als nostres ajuntaments. Defensem una forma de fer política que estigui present en la vida quotidiana de la ciutadania, que conegui els seus problemes reals i que alhora esdevingui un referent. I això requereix una actitud de diàleg, de respecte de les opcions diverses, de sensibilitat propera i d'escolta continua. Una actitud que cultivi complicitats per a poder treballar millor amb els problemes i les situacions sobrevingudes. Els alcaldes i alcaldesses del PSC, i tots els nostres regidors i regidores de govern o oposició, són conscients de la importància del seu càrrec, són representants de la ciutadania i han d'estar amatents a les seves necessitats. Aquest paper no és sempre fàcil i sovint implica contradiccions, dificultats i fins i tot un cert nivell d'impotència quan l'administració no disposa dels recursos suficients per a fer front a algunes circumstàncies, però també l'enorme satisfacció de ser part d'una comunitat i de conèixer-la de primera mà i d'utilitzar el poder de la representació per actuar en la millora de la col·lectivitat.

3.4.- UNA CIUTADANIA IMPLICADA PER UNA MILLOR COMUNITAT

L'acció i l'activitat política suposen un exercici continuat de corresponsabilitat basat en el diàleg, la iniciativa i el treball permanent de tots els agents implicats. És imprescindible buscar noves formes per a què els ciutadans tinguin espais per interactuar de forma responsable amb les accions endegades pels governs municipals. En aquest ordre de coses valorem molt positivament una ciutadania activa. Veïns i veïnes compromesos amb els pobles i ciutats. Des del socialisme volem implicar la ciutadania en l'activitat dels governs municipals perquè tots formem part d'una societat que avança gràcies a l'acció conjunta.

Des d'una perspectiva del treball comunitari, cal fomentar grups de participació, entre aquests de suport o d'autoajuda, pot ser molt adequat ja que resulta ser un element més per fomentar l'autonomia dels agents socials, el seu compromís, l'autogestió i la participació per la resolució dels problemes del barri. Les persones afectades per una situació problemàtica compartida es poden unir de forma voluntària i grupal per a la seva transformació positiva, per a donar-se suport mutu. Aquests canals informals, més accessibles i satisfactoris, comporten també un enfortiment de les xarxes i els grups socials del barri, així com buscar noves formes de correlació amb altres sistemes formals, com són els serveis socials, l'escola i altres àrees de l'ajuntament. Són molts els estudis que posen de manifest que els sistemes informals de recolzament són recursos molt útils en una bona intervenció comunitària.

El tercer sector i el conjunt de la xarxa i agents socials són un exemple d'eina fonamental per al foment d'aquesta ciutadania informada, responsable i implicada, i esdevenen agents econòmics i socials de gran importància per a l'impuls d'una societat més inclusiva i solidària.

3.5.- APOSTEM PER LA CONVIVÈNCIA DES DEL RESPECTE

La relació entre autoritat i ciutadania ha esdevingut més complexa i no absent de tensions i dificultats. Hem de buscar punts d'equilibri –una feina que no sempre és senzilla- que facin

possible l'encaix d'interessos divergents. Des del PSC defensem la capacitat dels Ajuntaments per harmonitzar preferències i buscar alternatives òptimes per a sectors amplis de la ciutadania. Acords basats en el respecte mutu i en el reconeixement de les tasques pròpies de les autoritats públiques. La defensa del bé comú és una funció irrenunciable del sector públic. Els Alcaldes i Alcaldesses i regidors i regidores, com a electes públics, tenen la capacitat i la responsabilitat de plantejar límits, alguns d'ells innegociables perquè són necessaris per a garantir la defensa dels drets humans i del lliure desenvolupament de la personalitat i dels grups en què s'integren les persones, el respecte als nostres valors compartits i el compliment de la legalitat.

Per reforçar aquests objectius, a més de l'autoritat dels alcaldes i alcaldesses i regidors i regidores, cal potenciar la mediació, com a eina imprescindible per garantir la convivència a les nostres escales i als carrers i places dels nostres pobles i ciutats. En aquest sentit, els municipis fomentaran i vetllaran pel respecte de la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea que va entrar en vigor amb el Tractat de Lisboa.

3.6.- AUSTERITAT DES DELS NOSTRES PRINCIPIS

Amb la crisi econòmica s'ha revifat el debat sobre l'eficiència de les administracions i la necessitat d'austeritat en la despesa. Tot i que els ajuntaments sempre han hagut d'actuar en una situació de contenció i control, el cert és que la situació en què ens trobem requereix una nova forma de fer política, buscant noves fórmules que facin possibles nivells més exigents d'aprofitament dels equipaments, de les infraestructures i dels serveis. Reafirmem el compromís d'un ús responsable, sostenible transparent i ordenat dels recursos públics que, fins i tot en aquest escenari de crisi, vetlli per fer front a les necessitats que es plantegen als nostres pobles i ciutats.

3.7.- SOLIDARITAT EN UN MÓN GLOBAL - LOCAL

La mirada del món local ja no es pot circumscriure al seu entorn més immediat. Per altra banda, les relacions internacionals ja no són un àmbit exclusiu dels Estats. El foment i la lluita per valors universals com la justícia social, la igualtat d'oportunitats, la promoció de l'eradicació de la pobresa i la promoció d'un desenvolupament humà sostenible, la garantia dels drets humans i el foment de la cultura de la pau han de ser també presents en l'articulació de l'activitat dels nostres Ajuntaments. Els i les socialistes ens reafirmem en el compromís per la millora permanent de la qualitat i l'eficàcia de les nostres polítiques de solidaritat i cooperació. La qual es reconeix com un dret per la Carta Europea d' Autonomia Local

Els pobles i ciutats són un espai molt adient per a la conscienciació ciutadana i la promoció d'iniciatives que fomentin una major sensibilització cap als efectes de les desigualtats. Des del municipi s'ha de fer una política de suport a les iniciatives locals, de coordinació d'esforços i de sensibilització al voltant de la necessitat d'una major equitat entre Nord i Sud.

Els socialistes catalans continuarem promovent la cooperació territorial entre municipis a nivell internacional i, en concret, seguirem impulsant les xarxes europees de ciutats, participant al Consell de les Regions on tenen veu també les autoritats locals, i treballarem per dotar de major contingut als agermanaments entre municipis, amb l'objectiu d'aprofitar les oportunitats que ofereixen aquests tipus de cooperació internacional, i compartir i aprendre bones pràctiques d'altres municipis d'arreu del món.

Seguim apostant per la capitalitat mediterrània de Barcelona com a seu del Secretariat de la Unió per la Mediterrània (UpM), convençuts que aquesta capitalitat ens reporta enormes beneficis polítics, culturals, socials i també econòmics, i impulsarem més que mai la dimensió regional i local de la UpM a través de l'Assemblea Regional i Local Euromediterrània (ARLEM). Com a socialistes, ens comprometem a fer servir la nostra veu als fòrums socialistes internacionals per intentar contribuir a reorientar la política euromediterrània, i recuperar l'esperit del Procés de Barcelona

amb l'objectiu d'assolir una àrea de pau i democràcia que compleixi efectivament els drets humans i respecti les llibertats bàsiques.

Des del municipalisme socialista català no podem restar impassibles en front del que aquests dies estar succeint davant de les nostres costes, a l'altra vorera de la Mediterrània. Les imatges de les revolucions i manifestacions ciutadanes al Nord d'Àfrica, colpidores pel que fa a Líbia, són bona prova que cal més compromís cap els nostres veïns mediterranis. Mentrestant la Unió pel Mediterrani (UpM) resta callada, gairebé, podríem dir inactiva. Es per tant, del tot necessari que les principals ciutats que compartim aquest mar –inclosos molts municipis catalans-, impulsem de nou un lideratge municipalista en comú fent costat a Barcelona, com a seu de la UpM, per demanar als responsables estatals i de la UpM, més compromís i més accions cap aquells pobles que ara i avui demanen més democràcia i més llibertat.

Cal seguir potenciant una cooperació solidària, internacional, preocupada per les necessitats del món local, d'una cooperació entre municipis nord -sud i basada en la col·laboració tècnica i en el reconeixement cultural de les potencialitats mútues. Cal apostar pel treball conjunt amb entitats de codesenvolupament particularment en tres eixos com són: l'educació, la sanitat, i el creixement del teixit econòmic. La seva gestió esdevé, a més, una alta gran fortalesa ja que permet la relació entre entitats locals d'immigrants i els seus llocs d'origen.

En l'escenari actual de dificultats econòmiques cal seguir apostant per les polítiques de cooperació des de la transparència, el rigor i l'eficàcia, i en l'impacta en els països receptors. El FCC és una eina fonamental per a la coordinació i lideratge dels esforços en aquest àmbit dels municipis petits i mitjans.

Aquest, com en d'altres polítiques públiques, és un sector on cal reconèixer i recolzar el treball del teixit social, des de cooperants i voluntaris, com les pròpies ONG.

3.8.- HONESTEDAT, LA BASE DE LA CREDIBILITAT I CONFIANÇA

Per als i les socialistes, els nostres pobles i ciutats són molt importants . Per als homes i dones que han estat escollits per formar part dels Plens dels Ajuntaments aquesta tasca representa un gran honor i una gran responsabilitat. Pel socialisme, la cosa pública és sempre una qüestió que requereix el màxim nivell de compromís i rigor perquè és la nostra eina per a transformar la societat. Per això ens reafirmem en el nostre compromís amb la honestedat en el comportament i també en el desenvolupament de la tasca que ens ha estat encomanda.

3.9.- TRANSPARÈNCIA I RENDICIÓ DE COMPTES

Per tal de promoure una relació honesta entre ciutadania i govern cal construir vincles de confiança i respecte mutus a partir de fer més transparent la relació entre les parts. Defensem polítiques que facin possible la comunicació amb la ciutadania de forma clara i accessible.

El nostre compromís amb la ciutadania implica no només la lluita per l'assoliment d'un model de societat sinó també la garantia d'un procés transparent i honest que permeti la construcció d'una ciutadania responsable i informada. Per això hem d'avançar en aquelles formes de gestionar les institucions que permetin retre comptes a la ciutadania de la política i gestió fetes. Cal fer un exercici de pedagogia constant de què, perquè i com s'han fet les diferents actuacions.

Per aquest motiu fomentarem mecanismes per al desenvolupament de les polítiques de democràcia local.

4. EL MUNICIPALISME DE PROGRÉS PER UNA CATALUNYA PRÒSPERA, COHESIONADA I SOSTENIBLE

4.1. EL NOSTRE COMPROMÍS AMB L'OCUPACIÓ I LA REACTIVACIÓ ECONÒMICA DEL PAÍS

4.1.1 Generant oportunitats per sortir de la crisi

Cal avançar posant especial èmfasi en la cohesió social. Ara bé, els costos d'aquest ajust han de distribuir-se entre tots els grups socials sense oblidar reforçar la igualtat d'oportunitats com a principi vertebrador de la nostra ciutat. És evident que la dificultat en generar ocupació implicarà que la millora en el nivell de renda sigui lenta. Per tant, caldrà reforçar les bases d'un model productiu sostenible a mig termini, posant en valor el capital humà que és, en definitiva, on es troba el veritable valor afegit. Cal un esforç global, totes les administracions públiques juntament amb els agents socials, han d'esdevenir els facilitadors de l'activitat empresarial, de la innovació i, sobre tot la generació d'ocupació estable i de qualitat.

Les estructures econòmiques han experimentat canvis profunds en els últims anys. Les profundes transformacions que es deriven de la crisi econòmica i immobiliària mundial, dels processos de deslocalització de les activitats productives industrials tradicionals, de la manca de planificació a llarg termini, dels canvis en els àmbits de l'energia i els aliments, amb les seves repercussions polítiques arreu del món, així com de les dificultats de finançament del teixit productiu, ens porten a pensar que les coses no tornaran a ser com eren i que probablement estem assistint al naixement d'un nou model de producció basat principalment en el coneixement.

La situació actual, que pot definir-se com de "crisi de l'ocupació", ha afectat a tota la ciutadania encara que de forma desigual. Si atenem el fet que la creació d'ocupació va bastant per darrere de la recuperació econòmica, hem de preveure solucions efectives a un problema de desocupació sense precedents al nostre país.

La crisi dels últims anys ha destruït bona part del progrés econòmic aconseguit en les darreres dècades deixant a Europa milions de persones aturades i uns nivells d'endeutament públic i privat que seran una càrrega important per als estats i els individus durant anys, dificultant la recuperació i el desenvolupament de la nostra economia.

En aquest context, la nostra política ha d'estar orientada a generar oportunitats que afavoreixin l'ocupació per tal de possibilitar que tota la ciutadania pugui continuar amb el seu projecte vital. És essencial propiciar i crear iniciatives i propostes que ajudin activament a la reactivació econòmica en els nostres municipis. Des de la perspectiva local, és fonamental analitzar les possibilitats reals i afavorir iniciatives amb valor afegit incrementant la capacitat productiva amb resultats competitiu.

Serà una part important de la nostra estratègia comptar amb la llarga experiència dels ajuntaments socialistes, desplegada al llarg de 30 anys de polítiques de generació d'ocupació, economia social i de suport a persones treballadores, emprenedores, autònomes, pimes i comerços. En aquest sentit, la pròpia experiència dels serveis locals de desenvolupament econòmic ha de continuar evolucionant cap a una orientació global i integradora de l'activitat econòmica, tenint en compte l'evidència de la relació creixent entre ocupació, formació i teixit empresarial.

Les conseqüències més importants de la crisi van encara més lluny. La globalització i l'absència de normes reguladores en els mercats financers internacionals transforma profundament el model actual de governança econòmica i les relacions de producció de l'era industrial, fent necessària i urgent una adaptació cap a fórmules d'economia del coneixement i d'atenció prioritària envers l'economia productiva, envers projectes que vagin més enllà de l'àmbit estrictament local i envers la configuració de "clusters" productius que impliquin sumar sinèrgies i potenciar el talent de les persones treballadores.

4.1.2.- Potenciem la Igualtat d'Oportunitats

Amb aquest escenari, la prioritat de tots els governs, estatal, autonòmic i local és la creació d'ocupació. Els i les socialistes afrontem aquest objectiu des dels nostres principis i valors, treballant per assolir una ocupació estable i de qualitat i per unes condicions de treball dignes en igualtat d'oportunitats. Per això, hem treballat i treballarem des dels nostres diferents governs per consolidar un sistema caracteritzat per potenciar:

La protecció social de la ciutadania que més ho necessita i especialment d'aquells col·lectius més vulnerables social i laboralment.

El respecte als drets fonamentals del treball.

El diàleg social.

La sòlida base econòmica i d'ocupació.

La sostenibilitat per a la millora de la productivitat i el creixement de la ocupació.

La igualtat d'oportunitats per a les dones com a motor de progrés socioeconòmic.

La millora de les condicions de treball i d'ocupabilitat de les persones joves i de les persones majors de 45 anys.

A partir dels sis conceptes esmentats, l'Estratègia Europa 2020 ha marcat objectius ambiciosos per als estats membres, que han d'establir les bases per a un creixement intel·ligent, sostenible i integrador que mantinguin el benestar social de les persones l'any 2020.

En aquest context cal aprofundir en les polítiques industrials i de dinamització de l'activitat econòmica, de formació i d'ocupació en sectors d'alt valor afegit com les energies renovables, el sector agroalimentari, el sector aeronàutic, el biomèdic, l'audiovisual i la innovació en la indústria de l'automòbil, promocionant de forma paral·lela la generació d'activitat econòmica de proximitat i no deslocalitzable.

Aquesta aposta ha d'implicar la suma estratègica de totes les potencialitats locals, a fi i efecte de crear i desenvolupar pols econòmics complementaris, impulsant projectes mancomunats, integradors i competitius en sectors claus. L'assoliment d'aquests objectius des d'una perspectiva socialista contribuirà a evitar deslocalitzacions puntuals a través de la creació de les condicions necessàries d'interdependència econòmica.

L'impuls de l'economia social serà important en les estratègies actuals de desenvolupament local i de l'activitat de proximitat i no deslocalitzable. Els Ajuntaments socialistes fomentarem l'empreneduria social, la creació i desenvolupament del cooperativisme i societats laborals, en tots els àmbits, així com empreses d'inserció i centres especials de treball com a fórmules que combinen l'emprenedoria econòmica amb la integració social, demostrant que les polítiques de benestar social suposen un valor afegit creador d'ocupació.

Al mateix temps, cal avançar en l'impuls d'organitzacions més flexibles, adaptables al medi i que aprofiten el talent de tots els membres dels seus equips. En aquest sentit, les polítiques d'igualtat d'oportunitats i de noves organitzacions del temps a les empreses i als propis Ajuntaments aconseguiran organitzacions més integradores, sostenibles i, per tant, més competitives en l'entorn socioeconòmic actual.

4.1.3.- Impulsem la creació d'ocupació

Les transformacions i els reptes dels mercats de treball han de ser encarats des d'un nou paradigma en el què prevalgui la formació, la seguretat i la qualitat de l'ocupació.

La seguretat en el treball ha d'anar referida a la permanència de les persones treballadores en el mercat de treball i no en un lloc de treball concret, i les transicions laborals han d'anar acompanyades de les mesures adequades que potenciïn l'adaptabilitat i la formació dels treballadors i treballadores, així com la protecció social adequada quan sigui necessari. En definitiva es tracta d'abordar simultàniament la flexibilitat dels mercats laborals, la conciliació en la realització professional, la vida professional, personal i familiar, la seguretat, el treball i la protecció social.

La prioritat és la millora de les competències de tots els treballadors a fi que mantinguin el seu nivell de benestar i puguin tenir un major grau de possibilitats d'estabilitat en el mercat de treball, per compte propi o aliè, sense oblidar en cap moment l'existència de col·lectius més desfavorits que necessiten especial atenció i protecció. Per això proposem:

Fomentar plans d'ocupació que permetin dotar de millor qualificació i experiència laboral, i que assegurin el reciclatge professional de col·lectius de treballadors amb especials dificultats d'inserció o amb risc d'exclusió social.

Impulsar als nostres pobles i ciutats la creació d'ocupació "verda" i d'ocupació lligada als serveis a les persones, mitjançant la capacitat dels treballadors en aquests sectors i la introducció de clàusules socials i medioambientals als contractes públics.

Impulsar campanyes sensibilitzadores per eradicar qualsevol dels àmbits productius lligats a la lacra de l'economia submergida, informant que les plusvàlues aconseguides d'aquesta forma no repercuteixen en el sistema econòmic ni es plasmen en millores socials, i no garanteixen els drets dels treballadors.

Promoure l'elaboració de Plans Estratègics territorials com a instruments de diagnòstic i de planificació coordinada de polítiques de desenvolupament local, amb la finalitat d'impulsar la participació i concertació al territori dels agents amb més capacitat d'estímul de l'activitat econòmica.

Treballar per transformar el model d'acompanyament laboral que asseguri l'acabament dels itineraris, especialment en el cas de persones receptors d'una prestació, sense oblidar la nostra sensibilitat social, però essent fermes en la consecució dels nostres objectius.

Orientar a les persones que busquen feina contemplant el conjunt de la trajectòria professional i comptant amb itineraris complets i coordinats de formació a través de programes especialitzats d'orientació i informació.

Innovar en les metodologies de polítiques actives per tal que s'adaptin a les trajectòries vitals de les persones i contemplin les entrades i sortides del mercat laboral necessàries per al manteniment de les famílies sense penalitzacions.

Per tal de facilitar la tasca als municipis en el seu àmbit territorial, s'impulsarà una xarxa d'observatoris supramunicipals que permeti un seguiment acurat dels indicadors municipals referents al mercat de treball i a la situació de les empreses al territori, complementat amb les dades que puguin posar a disposició els diferents agents socials al territori.

4.1.4.- Promovem la formació de les persones al territori

Les nostres polítiques actives han d'inspirar-se en els principis de subsidiarietat, obtenció de resultats, estabilitat, transparència, participació dels agents socials, sostenibilitat, concertació territorial i racionalització dels recursos i estructures. En aquest sentit proposem:

Lluitar contra l'abandonament escolar prematur per disminuir la desocupació juvenil. És necessari millorar els resultats dels sistemes educatius i de formació i incrementar la participació de tots els implicats (estaments supralocals, govern local, AMPAs, mestres, alumnes ...), en l'ensenyament professional i superior. Incentivant, si és el cas, el retorn a la formació, en els casos d'abandonament prematur dels nostres joves.

Impulsar les Taules Locals de Formació, o els consells econòmics i socials locals en el seu cas, que coordinen les diferents administracions i els agents socials i econòmics, des del paradigma "formació al llarg de la vida" amb la finalitat de mantenir i crear ocupació.

Promoure plans d'igualtat d'oportunitats a les empreses dels municipis i als propis Ajuntaments, per tal que tot el talent de les dones sigui reconegut i s'equipari la presència de dones a tots els esglaons promocionals de les organitzacions i en càrrecs de decisió, així com a les polítiques de formació contínua i d'especialització formativa en sectors emergents, eliminant així qualsevol altre tipus de discriminació laboral per raó de gènere.

Promoure estratègies de noves organitzacions del temps que permetin la conciliació de la vida personal i laboral a homes i dones traslladant aquesta mentalitat a l'àmbit i les etapes de la formació. Estendrem la cultura de la forma més eficaç possible en l'ús del temps, perquè les persones puguin gaudir de la seva vida personal al temps que les empreses guanyen en talent, productivitat i competitivitat.

Proposar polítiques locals d'envelliment actiu, per ajudar a augmentar i reorganitzar la contribució en el mercat de treball de les persones grans que puguin i vulguin mantenir-se actives, potenciant la col·laboració en projectes de joves innovadors on puguin aportar el valor afegit de l'experiència.

Col·laborar activament amb els agents econòmics i socials per poder garantir la cobertura adequada de formació en els municipis a través de l'impuls de la signatura de convenis de col·laboració amb aquesta finalitat.

4.1.5.- Reforçarem els Serveis d'Ocupació local

Seguint el camí fet pels Pactes Territorials, promourem la constitució d'agrupacions territorials amb interessos comuns i amb una escala territorial d'intervenció més eficaç, tot garantint la igualtat d'oportunitats en el marc d'un sistema públic sòlid i coordinat. Amb aquesta iniciativa es proposem les següents mesures:

Promoure la descentralització de la gestió de les polítiques actives d'ocupació des dels Serveis d'Ocupació cap a les agrupacions supramunicipals i als municipis, per aconseguir un major impacte dels recursos invertits.

Elaborar un nou model de relació entre les administracions autonòmica, central i local que configuri el sistema públic d'ocupació des del treball conjunt, la cooperació en xarxa i la complementarietat entre polítiques.

Treballar en un nou model de finançament de les polítiques públiques d'ocupació que permeti un marc estable de recursos per a les administracions locals.

Establir les bases per convertir l'orientació i la informació per part dels Serveis Locals d'Ocupació en la porta d'entrada al conjunt del sistema d'ocupació pública i privada.

Promoure l'integralitat dels serveis locals d'ocupació perquè siguin capaços de donar respostes d'informació, formació i inserció laboral als seus usuaris (persones, comerços i empreses). Dirigirem els serveis locals d'ocupació cap a l'orientació i l'acompanyament especialitzat i personalitzat de les persones que busquen feina, especialment de les més vulnerables i el manteniment i la creació d'ocupació.

Impulsar processos de disseny, planificació, execució i avaluació de polítiques actives d'ocupació, integrant tots els serveis públics d'ocupació, tant els autonòmics com els locals. La sistematització de la informació permetrà unificar criteris i establir fórmules de col·laboració complementàries, després d'haver escoltat als sindicats i als representants del món empresarial.

Millorar els mecanismes per a conèixer les necessitats dels diferents territoris en matèria d'ocupació que puguin dissenyar actuacions més coordinades i adaptades a les seves necessitats reals i concretes, establint un mapa de l'oferta de formació professional que doni resposta a les necessitats dels diferents sectors productius i al nou model de creixement econòmic.

Situar la millora de la competitivitat empresarial, territorial i el foment de la innovació com a objectius addicionals en el marc de les polítiques actives d'ocupació.

Apostar per mecanismes d'apropament dels Serveis Locals d'Ocupació al teixit productiu local que permetin intercanviar experiències entre empreses i serveis locals i planificar millor amb la col·laboració dels agents econòmics i socials les actuacions en matèria de formació i inserció laboral dels municipis.

Fomentar la cooperació entre els serveis públics i privats en el foment de les polítiques d'ocupació que han de significar una millor gestió dels serveis locals d'ocupació.

Per un millor assoliment de les fites descrites als apartats anteriors respecte als Serveis d'Ocupació local, es tindran en compte les informacions derivades de l'intercanvi d'experiències i les bones pràctiques provinents de les xarxes europees de municipis a les quals es fomentarà, per aquest motiu, l'adhesió de les nostres entitats locals.

4.1.6.- Incrementarem el suport a l'emprenedoria i a les activitats econòmiques al territori

Serà prioritari fomentar la creació d'empreses en sectors emergents relacionats amb la sostenibilitat i amb els serveis a la persona, així com indústries culturals i de comunicació, iniciatives de lleure relacionades amb la societat digital i el turisme de negocis i els clústers emergents. Per això és necessari donar suport a les iniciatives emprenedores per construir noves oportunitats per a l'economia i el treball, especialment en aquells sectors que generen ocupació. Per impulsar aquesta orientació en la dinamització econòmica, proposem:

Reconèixer i potenciar el valor de la Fira de Barcelona com a element catalitzador de negocis per tota Catalunya.

Potenciar centres d'impuls i desenvolupament de microempreses que facilitin els instruments necessaris i el coneixement als emprenedors perquè puguin desenvolupar els seus projectes de negoci en, des de i per a les seves pròpies comunitats.

Fomentar la creació de negocis que generi activitat econòmica no deslocalitzable i que posin en valor els recursos, el patrimoni locals i el talent i capacitats de les persones.

Promoure el contacte constant entre universitats, centres de coneixement i els serveis de suport a la creació d'empreses. Aquest contacte i intercanvi ha de conduir a la creació i transferència de tecnologia i coneixements d'empreses en sectors emergents i innovadors, així com suport a

empreses i sectors emergents en la funció d'adaptació a nous mercats i realitats tecnològiques, sempre que els projectes i iniciatives suposin un pas estratègic per l'avenç científic i la competitivitat del país.

Cercar els òrgans necessaris per al foment del finançament per a la creació de nous negocis. Hem de potenciar nous instruments d'incubació, relació i intercanvi de persones emprenedores que permetin l'accés a recursos (microcrèdits, capital risc, business angels, getting contact, viviers d'empreses innovadores...).

Impulsar iniciatives legislatives per tal d'afavorir un marc fiscal local favorable a l'emprenedoria, especialment a les més innovadores, així com un marc d'incentius fiscals a la inversió privada en fases inicials de creixement de les empreses.

Promoure la creació de Taules Locals d'Empresaris i Empresàries, en el marc dels consells econòmics i socials com a fòrums estables de relació i intercanvi entre el teixit empresarial local i l'administració, que permetin conèixer millor les necessitats i realitats del teixit productiu local.

Facilitar al màxim la interacció administrativa entre empreses i emprenedoria amb l'administració local per tal de facilitar i promoure la seva activitat.

Fomentar i facilitar la simplificació administrativa en la gestió per a la creació de noves empreses. Establir nous canals i marcs normatius que afavoreixin i simplifiquin aquestes tramitacions administratives.

Millorar i adequar, per mitjà de l'eficiència dels mecanismes burocràtics municipals, l'accés de les persones emprenedores a les realitats empresarials actuals, creant les tipologies adequades a les diferents llicències municipals per donar cabuda a les noves empreses.

Fomentar la incorporació de la responsabilitat social a les polítiques empresarials tant en empreses consolidades com de nova creació.

4.1.7.- Apostarem per a noves iniciatives socials en el treball

Des de la perspectiva d'impulsar models alternatius amb noves regulacions i incentius a la inversió i a la producció en línia amb l'objectiu d'augmentar el benestar de les persones, s'han de cercar nous espais de creació d'activitat econòmica i ocupació, tot aprofitant noves oportunitats i projectes, com la nova creació d'empreses per a la innovació social. Per això proposarem el següent:

Potenciar el foment d'empreses d'economia cooperativa o d'iniciativa social com a nous filons d'ocupació.

Treballar per l'adopció de mesures en matèria laboral per avançar en la igualtat salarial i d'accés al treball entre homes i dones, i altres persones que tenen risc de quedar excloses de l'àmbit laboral per raó d'identitat de gènere, orientació sexual, raça, origen, edat, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància de la seva persona.

Fomentar el suport a la investigació, el desenvolupament i la innovació (I+D+i) mitjançant polítiques que combinin l'actuació de les diferents administracions al servei de la creació d'ocupació de qualitat al territori.

Potenciar mitjançant la generació d'instruments i avantatges fiscals i de suport financer, la utilització eficient dels recursos per part de les empreses per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i per contribuir a la renovació, innovació i sostenibilitat del marc empresarial.

Impulsar iniciatives d'economia social, en particular en el camp de les empreses d'inserció, i mantenir la importància de la innovació en la economia social per potenciar noves formes organitzatives i renovades d'organització econòmica.

Impulsar fórmules de treball protegit i de formació per a persones amb discapacitat i/o amb malalties mentals greus, així com la contractació preferent de centres especials de treball, centres ocupacionals i empreses d'inserció per desenvolupar projectes sostenibles i d'interès pel municipi, sempre segons uns estàndards de qualitat i uns objectius definits.

Treballar activament en totes les iniciatives que afavoreixen la conciliació entre la vida personal i laboral, així com les iniciatives en matèria d'usos del temps en concertació amb les empreses del territori.

Incidir en els cicles formatius amb una especial sensibilització en matèria de polítiques d'igualtat impulsades pels ajuntaments adreçats a tots els col·lectius joves.

4.1.8.- Treballant per una societat i economia del coneixement

En aquesta nova etapa, els i les socialistes ens proposem empènyer des del govern municipal l'ús intensiu de les TIC en tots els sectors econòmics i socials de les ciutats per ajudar a la competitivitat de les nostres empreses i la millora del rendiment en totes les activitats ciutadanes.

El procés de globalització de l'activitat econòmica s'ha retroalimentat amb el desenvolupament d'una revolució tecnològica de primera magnitud, liderada per les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). Avui l'economia funciona en temps real i a escala planetària, la qual cosa implica una important mobilitat de factors productius i de mercaderies.

Front aquesta realitat que té un impacte ben palpable i concret als nostres municipis, els socialistes volem prioritzar la inversió en coneixement com a element bàsic dels increments de productivitat i competitivitat del teixit productiu, des del convenciment que el creixement econòmic a llarg termini es fonamenta en els processos d'innovació.

És necessari preparar els nostres territoris amb les infraestructures necessàries que d'acord també amb l'Estratègia Europa 2020, permetin evolucionar cap a un model productiu més sostenible i intensiu en coneixement, que permeti transformar el nostre patrimoni industrial en el nou motor d'un nou model econòmic intensiu en coneixement, en el qual les idees han de ser valorades, desenvolupades i han de tenir un paper preponderant. Sense aquestes infraestructures no podríem fer front als principis de competitivitat imprescindibles a les empreses innovadores per la creació de riquesa i de llocs de treball. Amb les infraestructures esmentades es pot crear un cercle virtual de coneixement que beneficiï a tots els segments de les ciutats.

La potenciació del capital tecnològic i de la inversió en bens d'equipament, especialment necessaris en una economia com la catalana, caracteritzada per la forta presència de la micro, petita i mitjana empresa, està lligada a l'increment de la despesa privada i pública en R+D+I i educació. Una part important d'aquesta inversió ha de procedir del sector privat, amb la finalitat de reduir la bretxa que separa a Espanya de països capdavanters. Per tot això, els i les socialistes proposem:

Incorporar programes de formació i ocupació relacionats amb la societat del coneixement per tal de treballar per la reducció de l'escletxa digital, prioritzant aquelles persones que per edat o temps a l'atur estiguin més necessitades. Especialment s'ha de treballar per facilitar l'accés de les dones al món d'Internet.

Ajudar a construir una xarxa de connectivitat de banda ampla a les llars de cada municipi, treballant la reducció de distàncies digitals en el món rural però també l'eliminació de la fractura digital dins de les ciutats.

Impulsar projectes perquè l'energia contribueixi a modificar altres sectors claus de la nostra economia: les energies renovables i l'eficiència energètica ajudaran a transformar tots els sectors econòmics.

Instar a la Generalitat a promoure més instruments i fons públics per a l'emprenedoria social, projectes innovadors, l'economia social i empreses amb projectes de futur que no troben finançament en el sector privat. És ara més necessari que mai ajudar i assessorar els emprenedors i emprenedores a trobar capital creant una xarxa de suport a la innovació i l'emprenedoria, i fer partícip al món local mitjançant les agències de desenvolupament en la selecció de projectes.

Posar a l'abast dels ciutadans els instruments i les infraestructures que facilitin la transformació de la creativitat en innovació, en tots els camps i des del poble més petit a les grans ciutats. Cal que des de l'àmbit públic s'afavoreix l'aflorament de la capacitat creativa inherent a les persones i facilitar la seva posada en valor mitjançant la innovació. Hem d'apostar per la creativitat com a via per al desenvolupament personal, social i econòmic de ciutadans i territoris.

Intensificar la cooperació empresarial a nivell local, especialment per competir en els mercats exteriors, i exigir a la Generalitat programes amb recursos econòmics potents per internacionalitzar els clústers i productes catalans amb menys presència internacional.

Instar a la Generalitat a promoure acords entre el sistema financer i l'administració per tal que el finançament pugui arribar a les empreses amb millors projectes de futur, especialment en noves inversions, activitats d'R+D, internacionalització, reorientació de negocis, projectes de formació continua, flexibilització/adaptació laboral, etc.

Exigir a la Generalitat el finançament als centres de recerca, als centres d'innovació i a les universitats, relacionant-lo encara més directament amb la transferència tecnològica que en resulti i amb una perspectiva d'interacció amb el territori, representat pel món local.

4.1.9.- Treballarem per la qualitat i la competitivitat del comerç local i el turisme, el consum i els serveis

El PSC sempre ha estat sensible a les polítiques de proximitat i a la protecció de les persones consumidores es configura com un dret transversal, per la qual cosa ha de tenir rellevància dins de les nostres polítiques municipals. Els municipis tenen competències en consum dins de la seva demarcació territorial, i d'acord al principi de proximitat, és competent, en primer lloc, el servei públic de consum del municipi. Destacar també la tasca educativa i de control del mercat que ha de complir l'administració.

El comerç dels nostres pobles, viles i ciutats representa un element important d'articulació social que determina, en bona mesura la qualitat de vida dels nostres conciutadans, és una important font d'ocupació i una clara política de proximitat que afavoreix a sectors socials que necessiten tenir a prop els principals serveis com a element de cohesió social.

El consum forma part intrínseca de l'Estat del Benestar i és una eina efectiva per a millorar les relacions entre els agents econòmics i els ciutadans. En aquest moment en que la crisi ens exigeix que ens reinventem hem de prendre com a premissa el consum responsable que ens permeti un creixement sostenible, encara que, calen canals de formació, informació i educació per a fomentar aquest tipus de consum. Per fomentar el consum responsable és imprescindible la corresponsabilitat de les entitats bancàries, l'administració local i els consumidors.

Cal coordinació entre els ciutadans, usuaris, empreses i administracions públiques per tal d'aconseguir la màxima participació de tots els agents i la màxima informació envers l'usuari i les

persones consumidores. Cal promoure la resolució de conflictes entre usuaris i empreses mitjançant elements de mediació. Cal establir fórmules de col·laboració entre el sector públic i privat que tinguin com a finalitat vetllar pels interessos de les persones consumidores.

El comerç, però, no ha restat al marge dels canvis profunds que els intercanvis comercials han sofert amb la irrupció de les TIC, així com en els canvis d'hàbits de consum de les famílies. Sent emprenedors, empresaris, veïns i veïnes dels seus propis clients, i sent sovint un col·lectiu especialment compromès amb el desenvolupament i el futur del seu entorn més immediat, han vist com la naturalesa de la seva activitat tradicional variava de manera important.

És per això, que els socialistes hem de treballar activament per a donar-los suport, amb plans específics per a la productivitat i la competitivitat del sector, tot reforçant les polítiques actives i generant entorns adequats que contribueixin al seu desenvolupament, des del principi de la defensa del dret de la ciutadania, a tenir un comerç de qualitat a l'abast.

D'altra banda tampoc podem oblidar la necessitat de l'equilibri de formats comercials que siguin adequats a les necessitats de les persones, tant si viuen en centres urbans com en nuclis rurals, contribuint a la potenciació d'una veritable política agrària com a part essencial de la nostra economia, que faci front a les necessitats del nostre camp i la nostra pagesia.

De la mateixa manera que el comerç, el turisme ha esdevingut una important font de generació d'ocupació no deslocalitzable i de promoció dels territoris, per la qual cosa cal desenvolupar una política turística de llarg i ample abast, sostenible, transversal i basada en la qualitat dels recursos i serveis turístics, així com en una potent i innovadora promoció internacional de Catalunya.

Barcelona, com a indiscutible destí mundial turístic urbà de primer nivell, genera un potencial turístic per a la resta de municipis de Catalunya que abasta des del clima, el patrimoni cultural i natural, la gastronomia o el propi model de lleure, tot això l'hem de potenciar pels seus impactes positius en la resta del territori.

La transformació de la oferta turística catalana passa necessàriament, també, per la posada en valor de destins turístics d'interior, per trencar amb la marcada estacionalitat actual, per la diversificació de la oferta, per l'aposta decidida per la sostenibilitat de l'activitat turística i per la coordinació de la seva promoció amb la generació d'activitat i atracció en inversions i negocis arreu del territori, però sempre fent compatible l'activitat turística amb la vida diària dels ciutadans i ciutadanes dels municipis.

Aquestes transformacions només podran realitzar-se amb la col·laboració i l'esforç dels sectors públics i privats per aconseguir millorar la qualitat que faci dels espais turístics espais de convivència, integració i que incorpori més valor afegit a l'oferta turística. Per tot això, els socialistes proposem:

Promoure des de les administracions locals la millora i l'ampliació, si escau, dels serveis i dels accessos als espais públics comercials.

Potenciar i ajudar a que el comerç es pugui adherir als avantatges de les polítiques de rehabilitació d'edificis, per tal de consolidar la cohesió social, la vida en els centres urbans, tot evitant la deslocalització i descomercialització dels nostres pobles i ciutats.

Impulsar un comerç local de proximitat amb una oferta equilibrada i de qualitat, basada en el consum responsable, la llibertat d'elecció i la corresponsabilitat.

Fomentar i recolzar iniciatives de promoció comercial per als mercats no sedentaris, que representen una part important del comerç de proximitat de molts municipis.

Impulsar la oferta preferent en tots els àmbits dels productes locals i autòctons, tal i com ja s'està fent en d'altres països, especialment en l'àmbit turístic.

Exercir, desenvolupar i defensar contundentment la competència municipal d'ordenació del comerç. No és acceptable que els municipis no tinguin una veu decisiva en el desenvolupament comercial, i per tant econòmic, dels seus territoris i serveis.

Instar a la Generalitat a la creació d'un pla d'assessorament, d'ajuts i de finançament que permeti prioritzar les polítiques de creixement empresarial orientades a les noves necessitats del comerç, els serveis i el turisme.

Instar a la Generalitat a la creació d'un pla d'accessibilitat en els comerços i els establiments turístics, per tal d'eliminar les barreres físiques i de comunicació.

Orientar la fiscalitat local per a la millora en la qualitat del comerç local, tot promovent i incentivant la inversió per millorar els espais i serveis oferts pels propis comerciants.

Treballar juntament amb el teixit comercial per a la compatibilitat i adaptació dels horaris comercials als nous usos del temps i a les noves necessitats de la ciutadania, a partir d'experiències existents en altres països amb models comercials més avançats i consolidats.

Fomentar i recolzar l'associacionisme comercial com a font de projecció, professionalització i promoció del sector. En aquest sentit afavorir tota iniciativa al desenvolupament dels APEUS, com a element de modernitat i de professionalització dels sectors de l'economia social.

Garantir a tots els actors, comerciants i consumidors, que els comerços de les poblacions tenen tots els requisits sol·licitats per les administracions, evitant qualsevol sospita de favoritisme respecte a la tolerància envers determinades situacions.

Instar a la Generalitat al disseny d'un pla transversal i integral amb la participació d'agents públics i privats per a la competitivitat i internacionalització de l'empresa turística catalana.

Demandar a la Generalitat potenciar l'activitat de l'Agència Catalana de Turisme com a instrument d'àmplia capacitat operativa i amb presència als principals mercats emissors internacionals.

Consolidar i ampliar el nombre de grans fires internacionals a Barcelona que generin un turisme de primer nivell.

Prioritzar les accions locals adreçades al foment de la modernització, actualització i especialització del comerç local com a garantia de la seva transformació i continuïtat, així com a reclamar i mantenir el principi de subsidiarietat per decidir la seva planificació municipal territorial en l'àmbit de la seva activitat econòmica i comercial.

Exigir a la Generalitat l'aposta decidida pel desenvolupament d'un turisme rural de qualitat en els entorns naturals, creant la Xarxa d'Hotels Naturals.

Potenciar la creació d'oficines municipals o comarcals de turisme, tot incentivant la promoció turística mancomunada.

Potenciar i/o impulsar marques turístiques locals amb prou reconeixement i prestigi internacional associant-les al nostre país (ex. Sitges/Catalunya). Elaborar i predefinir extensions com a productes complementaris i vinculats a la capital (Barcelona) amb l'objectiu d'incrementar els recursos i l'atracció dels visitants i turistes i alhora una imatge global de l'economia catalana a l'exterior.

Reforçar els serveis públics de consum seguint criteris d'eficàcia, eficiència i major proximitat de les persones consumidores.

Afavorir un consum responsable, des de la conscienciació i l'actitud exemplar de l'administració mitjançant actuacions amb la societat civil organitzada, educació, formació del personal, campanyes i programes informatius. Establirem canals de formació, informació i educació per fomentar el consum responsable així com aquelles fórmules destinades a prevenir el sobredeutament i/o corregir-lo.

Impulsar, des dels municipis, accions que facin de Catalunya una comunitat de referència en polítiques de consum potenciant la col·laboració de les diferents administracions públiques mitjançant la creació de l'Observatori del Consum de Catalunya.

Cercar i establir fórmules de col·laboració entre els sectors públic i privat que tinguin com a finalitat vetllar pels interessos de les persones consumidores i facilitar la seva coordinació amb les empreses i les administracions públiques, per aconseguir la màxima participació de tots els agents del mercat.

Definir el marc de treball de les administracions locals en el conjunt global de les polítiques actives de consum.

Impulsar l'acord i mediació entre les parts implicades en una relació de consum (consumidors i empresaris) i fomentar l'arbitratge de consum, l'adhesió a codis de conducta o de bones pràctiques i les cartes de serveis.

Aplicar polítiques que apropin el productor al consumidor/a final per evitar que es traslladin els costos d'intermediació que no aportin un valor afegit cap al consumidor/a final.

4.2.- DAVANT LA CRISI, MÉS POLÍTIQUES SOCIALS I DE SERVEIS A LES PERSONES

4.2.1.- La política social és garantia d'equitat i igualtat d'oportunitats

La crisi econòmica està afectant durament a diverses famílies que viuen a Catalunya. Les xifres d'atur s'incrementen i els ajuntaments principalment, a través dels Equips Bàsics d'Atenció Social, són els primers en rebre les demandes de les persones i famílies que no tenen prou ingressos per viure dignament. La incapacitat per pagar l'habitatge o els subministraments i en ocasions aliments bàsics, són un dels principals problemes que venen derivats de la manca d'ocupació. Aquesta realitat està incidint directament en tots els àmbits de la vida municipal. L'aproximació als temes socials i de serveis a les persones requereix un nou enfocament que permeti fer més transversal encara, les polítiques municipals, i que defensi i contingui els valors, entre altres, d'equitat i d'igualtat d'oportunitats.

La crisi econòmica està impactant de forma especial en la gent gran que constitueix més del 20% de la població, i és especialment sensible i vulnerable a les crisis econòmiques. En l'informe IDESCAT de la distribució de la renda a Catalunya en el 2009, el sector de població amb més risc de pobresa són les persones grans, en una proporció de 25,1% (homes) i 28% (dones), data superada avui dia per la d'infància.

La nostra llarga experiència en matèria de polítiques socials i de serveis a les persones són una carta d'identitat i garantia que serveix per demostrar que un projecte d'equitat, igualtat d'oportunitats, solidaritat, i serveis universals és la millor garantia pel benestar de la societat.

4.2.2.- Els ajuntaments, primer suport per les persones afectades per la crisi

Degut a que, actualment, la crisi és la nostra principal preocupació en tant que ha generat noves situacions de risc per a les persones sumades a les ja existents, actuarem de manera efectiva contra les desigualtats i injustícies que aquesta situació econòmica comporti, protegint els drets dels ciutadans i reforçant la relació i la comunicació entre l'ajuntament i la ciutadania.

Davant d'aquesta situació els ens locals sempre hem tingut en la nostra política l'objectiu de donar suport a les persones i famílies que pateixen els efectes de la crisi, amb els diversos recursos de què disposem i amb prioritzacions: ajuts per l'allotjament, cobertura de necessitats bàsiques urgents, subministraments, actuacions preventives a la infància, increment del suport a les entitats atorgant ajuts d'emergència social... Aquestes accions tenen sempre el clar objectiu de ser un suport transitori a complementar amb polítiques actives que permetin a les persones reincorporar-se a la vida laboral i/o potenciar la seva autonomia personal i la seva projecció social i comunitària.

Els plans locals d'ocupació també han permès treballar de forma temporal a moltes persones, de forma temporal, bon nombre de persones que han pogut, no només variar el contingut del seu currículum formatiu, sinó que, durant uns mesos, han incrementat el seu currículum formatiu i durant uns mesos incrementats els seus ingressos. En aquest sentit, també continuarem treballant per garantir recursos procedents del Fons Europeu d'Adaptació a la Globalització (FEAG) perquè els municipis puguin aprofitar-los en la seva tasca de facilitar la recol·locació i assessorament laboral de treballadors acomiadats procedents de sectors en reconversió, fent especial atenció a la formació per a la millora de les seves capacitats i competències. Dins dels plans locals d'ocupació cal incorporar més accions formatives adreçades a capacitar a les persones aturades amb baix nivell de formació, per tal de facilitar la seva inserció dins de sectors emergents, com el sector de l'atenció a les persones.

Si volem mantenir la cohesió social als nostres pobles i ciutats hem de continuar donant suport a les persones que pateixen la crisi econòmica i les seves famílies. I ho hem de fer en col·laboració amb totes les administracions, i en coordinació amb les entitats socials que operen en el territori. Es per això que proposem:

Constituir i potenciar taules locals de coordinació per la inclusió social, on participin el conjunt d'agents socials i econòmics i les entitats del municipi que treballen donant suport a les persones afectades per la crisi, incrementar la coordinació amb els centres escolars per detectar necessitats socials d'infants i adolescents a través de protocols. D'aquesta manera augmentar la seva eficàcia i eficiència.

Coordinar-se amb entitats cíviques i culturals per tal d'assolir el màxim nivell possible de participació i implicació per part de tot el teixit social.

Prioritzar els recursos necessaris per mantenir els ajuts d'emergència social destinats a cobrir les necessitats més bàsiques de les persones: allotjament, i subministraments com l'aigua i la llum, i l'alimentació fonamentalment. Però d'una forma eficient, amb la seguretat d'aportar l'ajuda a les persones que realment no poden fer front a aquestes necessitats bàsiques.

Definir models d'intervenció social que incorporin les noves necessitats, segons les realitats socials, reforçar o modificar les estratègies o protocols que segueixen els professionals, treballadors/res socials que atenen a les persones i famílies amb necessitats urgents, amb l'objectiu de poder resoldre el més ràpidament les situacions d'emergència social. S'han d'establir protocols de col·laboració transversal, per exemple, amb les oficines locals d'habitatge, igual que amb altres serveis especialitzats, per diversificar la prestació de realitats socials i reforçar el nombre de treballadors/es socials que atenen a les persones amb necessitat.

Establir des del conjunt de serveis socials i punts d'atenció, un Observatori que permeti detectar les noves necessitats, de famílies que amb la pèrdua de recursos es troben al llindar de pobresa,

de persones grans, de joves i en general de totes aquelles situacions que van augmentant la nòmina de la crisi i la necessitat de recursos.

En aquest sentit, les oficines locals d'habitatge són un instrument de suport, informació, assessorament i acompanyament del ciutadà en tot allò relacionat amb l'habitatge. És per això, que cal reclamar-ne la seva continuïtat així com els recursos necessaris per a què puguin seguir exercint les seves funcions com ho han fet fins ara.

Mantenir els plans locals d'ocupació com la forma més eficaç d'incrementar les possibilitats d'ocupació de les persones aturades i una forma d'incrementar els ingressos encara que sigui de forma temporal.

Elaborar, implementar i potenciar plans locals d'inclusió i cohesió social per poder eradicar als municipis les situacions de desigualtat i exclusió social dels nostres municipis.

4.2.3.- El Treball conjunt amb les entitats socials del municipi

L'economia social, les entitats de l'Economia Social i el Tercer Sector social juguen un important paper en la societat, i no només en temps de crisi, ja que, històricament han donat resposta a necessitats d'atenció social que les administracions públiques no podien assolir. És la prova de la vitalitat de la nostra societat que s'organitza per participar en la resolució dels seus problemes, sense esperar de forma passiva a que l'administració ho resolgui tot. De fet, l'actual marc legal a Catalunya (Llei 12/2007 de Serveis Socials) ja ho reconeix, tant en la seva funció de col·laboració en la prestació de serveis a les persones, com d'instrument de participació en la vida pública.

Les entitats del Tercer Sector Social conformen una xarxa que fomenta els valors comunitaris, facilita la cohesió i la integració social, promou la participació i el compromís de la ciutadania amb el teixit social del seu municipi i estimula el sentiment de pertinença a la comunitat. Mitjançant la participació d'aquest sector incorporem la figura del voluntariat com a suport en la prestació de determinats serveis d'una manera regulada.

Fomentar la fusió entre aquelles entitats similars en serveis, per tal de sumar sinèrgies i optimitzar experiències i recursos.

Durant la crisi també han mostrat una gran eficiència i agilitat en donar resposta a les necessitats de les persones afectades. Per això proposem:

Elaborar conjuntament amb les entitats del tercer sector, plans locals de suport al sector, per identificar quines són les mesures que han de dur a terme els governs locals per afavorir una actuació professional i responsable d'aquestes entitats. Prioritzar la col·laboració i la coordinació entre els Ajuntaments i les entitats de la iniciativa social especialitzades en els diferents àmbits, en aquells projectes que coadjuvin i/o complementin l'acció social derivada de les competències atribuïdes als Ajuntaments a partir de la Llei de Serveis Socials, la Llei per a l'autonomia personal i atenció a la dependència, Llei d'Infància. També tindria com a objectiu consensuar línies reactives per atendre les primeres situacions urgents i línies proactives per ajudar a crear nous itineraris vitals que permetin a les persones superar la situació.

Fomentar la introducció de clàusules socials en la contractació pública de serveis per damunt d'altres consideracions.

L'adjudicació dels contractes de serveis es fa sovint considerant només l'oferta econòmica, deixant de banda altres factors de responsabilitat social que reverteixen en un benefici col·lectiu que és el que en última instància cal assolir per part de l'administració pública, com pot ser la promoció de l'ocupació entre col·lectius amb dificultats per a la inserció laboral i la consecució d'altres objectius de rendibilitat i impacte social.

Fomentar activitats de voluntariat amb les entitats socials del i d'altres entitats cíviques integrants del teixit associatiu, sense que la seva col·laboració impliqui la substitució de serveis professionals. Caldria, doncs, regular aquesta participació, definint bé les tasques a realitzar per uns i altres (professionals i voluntariat) per tal d'evitar intrusismes i pèrdua de llocs de treball. Aquí caldria fomentar la participació de determinats col·lectius més susceptibles de col·laborar com a voluntaris: persones grans i prejubilades, joves.. publicitant dins els casals el voluntariat actiu com a experiència positiva i enriquidora.

L'article 18 de l'Estatut de Catalunya disposa que la Gent Gran "té dret a viure amb dignitat, lliures d'explotació i maltractament, sense que puguin ser discriminats a causa de l'edat". Malgrat aquesta disposició, es constata l'escassa participació en les llistes electorals dels partits polítics, tot i representar més del 20% de la població.

El fet d'envellir no pot restar cap dret a ningú i, per tant, es tracta d'aconseguir la plena ciutadania, ni més ni menys. D'altra banda, cal tenir en compte la gran heterogeneïtat entre les persones grans, una diversitat que comporta situacions diferents i necessitats també diverses. Tampoc es pot obviar la perspectiva de gènere, ja que les dones grans tenen algunes característiques específiques que les fan especialment vulnerables econòmicament i psicològicament. Les dobles jornades en les dones grans que encara treballen, la cura de persones grans dependents i dels néts o netes pot conduir a situacions de tensió que tinguin conseqüències en la seva salut. Això implica que les polítiques vers la gent gran hauran de ser, forçosament, diverses i multidireccionals, si es vol que siguin d'èxit.

Cal facilitar l'envelliment actiu i potenciar la participació i representació de la gent gran en totes les àrees de la vida social i política, al temps que caldrà valorar i potenciar la important aportació de la gent gran a la cohesió social, al coneixement i a la cultura. La societat ha de reconèixer el saber, l'experiència, el treball voluntari, el suport emocional i econòmic que la gent gran aporta a les famílies i, en conseqüència, a la societat. I tot això sense oblidar l'aplicació de polítiques que garanteixin un envelliment digne i evitin l'aïllament i la soledat, tan freqüents en aquest col·lectiu.

En aquest sentit, les polítiques de salut, els serveis i l'habitatge digne esdevenen primordials, però també l'accés al lleure, la cultura i l'esport. Tota l'acció de govern ha de tenir en compte les persones grans i l'impacte de les diferents polítiques sobre elles. La potenciació de les relacions intergeneracionals es mostra també com un instrument molt eficaç de comunicació entre col·lectius i de prevenció respecte molts dels riscos que comporta l'envelliment, a banda dels grans avantatges que té pel jovent que està en contacte directe amb la gent gran. Cal aprofitar l'experiència de la gent gran en l'àmbit polític, productiu, social i/o associatiu, ja que suposen un valor afegit per la nostra societat.

Com a proposta concreta de cara a les Eleccions Municipals cal aconseguir (allà on sigui possible) que existeixin regidories, comissionats o altres òrgans polítics de gent gran amb la responsabilitat de coordinar i impulsar les polítiques de gent gran activa per tal de coordinar i impulsar totes les polítiques de Gent Gran Activa.

4.2.4.- Per una plena igualtat entre dones i homes

En els darrers anys i gràcies a l'acció dels governs socialistes municipals, autonòmics i estatals, les lleis i actuacions en favor de la igualtat de gènere han estat nombroses, però encara no hem aconseguit que la igualtat entre els dos gèneres sigui real.

Els governs locals socialistes, des de la proximitat, tenim l'oportunitat i la ferma voluntat de continuar en aquest camí i per això proposem:

Continuar incorporant la perspectiva de gènere en totes les actuacions municipals, perquè només des de la transversalitat de gènere de les nostres actuacions podem avançar cap a una plena igualtat, entre dones i homes.

Garantir la coordinació amb el Govern de la Generalitat perquè dediqui els recursos necessaris per facilitar el desenvolupament de polítiques públiques promotores de la igualtat als municipis.

Realitzar propostes actives d'ocupació i d'igualtat laboral, així com de promoció de les dones emprenedores.

Explorar conjuntament amb el Govern de la Generalitat fórmules per garantir la implantació definitiva de la figura professional dels agents d'igualtat i dones sindicalistes en el marc dels recursos humans dels ajuntaments.

Desenvolupar, en el marc de les administracions locals, plans d'igualtat interns, que garanteixin la igualtat real de gènere en les organitzacions, promovent la presència de dones en els llocs de responsabilitat i homes en professions feminitzades i dotin a les administracions locals d'un rol exemplificador en relació a la resta d'agents socials i econòmics.

Consolidar el nou model de relació (contracte-programa) entre les administracions locals i el Govern de la Generalitat pel que fa al procés de desplegament de la llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista, i la dotació de recursos necessaris per desenvolupar les competències municipals (creació i consolidació de serveis d'informació i atenció a les dones SIADS).

Continuar desenvolupant circuits locals de coordinació per a l'atenció i recuperació de les dones víctimes de violència masclista amb tots els agents implicats, així com promoure activament accions de prevenció, sensibilització i detecció d'aquest fenomen social.

Potenciar que els punts d'informació i assessorament a les dones vagin configurant-se com a centre d'atenció integral per tal d'oferir una intervenció global, atenent i donant suport a totes les dificultats que obstaculitzen a les dones el seu procés d'emancipació i molt especialment en els casos de violència masclista en els termes que marca la llei.

Eixamplar els instruments de control i vigilància sobre dels locals on s'exerceix la prostitució, els seus propietaris i proxenetes per perseguir i evitar situacions d'explotació i tracta d'éssers humans. També treballarem a nivell de sensibilització ciutadana, d'educació així com de protecció i rehabilitació de les víctimes. Alhora, continuarem aplicant la política sancionadora, i l'endurirem si és el cas, per la compra de serveis sexuals a l'espai públic (a través d'ordenances municipals) i promourem mesures per dissuadir la demanda.

Instar al govern de la Generalitat que elabori una Llei catalana que, en el marc de la Llei de Bases de Règim Local, tipifiqui aquelles conductes que en l'espai públic, poden tenir una especial incidència en àmbits com el de la salut o la convivència; i a promoure les modificacions normatives pertinents per evitar la implantació de prostíbuls.

Continuar consolidant els espais de participació de les dones i/o d'igualtat i dels seus moviments a les nostres ciutats a través d'espais estables com els consells municipals de les dones.

Elaborar i desenvolupar polítiques locals de gènere per impulsar als homes cap a la igualtat i les noves masculinitats.

Treballar activament des dels serveis socials per detectar els casos d'exclusió social i pobresa, especialment de les dones grans, i de les dones amb discapacitat i/o amb malaltia mental.

Donar suport a la tramitació parlamentària de la Llei per a una nova ciutadania i per a la igualtat efectiva de dones i homes, que delimita competències municipals en l'àmbit de les polítiques de gènere i igualtat d'oportunitats.

4.2.5.- Conciliació i usos dels temps, polítiques de suport a les famílies

En els ajuntaments, el segle XX ha estat l'era de la gestió de l'espai. Ara, al segle XXI cal millorar en la gestió del temps.

Una de les principals demandes de les persones de la nostra societat és la necessitat de millorar els usos dels temps. Conciliar és un verb que ha aconseguit reflectir les dificultats de les persones per poder dur una vida laboral, personal i familiar satisfactòria. És per això, que des del socialisme proposem:

Promoure un nou contracte social que permeti canvis reals en els models productiu i reproductiu que garanteixin la igualtat real entre homes i dones i evitin situacions de discriminació, promovent la presència de les dones en els espais de decisió públics i domèstics.

Promoure espais de participació i reflexió ciutadana per encetar propostes de canvi en la gestió de l'espai i del temps de les ciutats.

Incorporar les persones grans a aquests espais de participació, fent reconeixement de la seva tasca fonamental en els processos de conciliació familiar. I aprofitar l'enriquiment que per la reflexió suposa integrar l'element de relació avis/àvies-néts/es, i l'exploració de fórmules de voluntariat intergeneracional.

Impulsar pactes locals dels temps en els municipis cercant la complicitat i suport dels agents econòmics i socials, i la ciutadania.

Estudiar la implementació de les eines TIC que eliminen la limitació de disponibilitat en horaris tancats. Contemplar canvis en els temps dels serveis municipals (oficines d'atenció al públic) i en els espais de relació que adquireixin un rol d'exemplificació a la ciutat. potenciant, alhora, espais virtuals d'atenció que no exigeixin el desplaçament exprés.

275bis Seguir treballant en una bona oferta de transport de superfície, ràpid i diversificat, millorant-ne freqüències, com a alternativa al cotxe privat, per tal de millorar el temps dels desplaçaments de la vida quotidiana.

Crear serveis familiars d'atenció a la petita infància i de suport a les famílies, que vetllin per la transformació dels rols de gènere. Incloure a la "Cartera de Serveis Socials" projectes i serveis d'atenció a la infància que tinguin per objecte facilitar la conciliació familiar i laboral –projectes clau, ...- atenent a les diverses necessitats horàries (treball nocturn) de les famílies.

Completar i consolidar la xarxa d'escoles bressol i les activitats extraescolars vetllant perquè tinguin la qualitat que requereix l'educació dels nostres infants i adolescents.

Les administracions han de procurar que existeixin els organismes de suport i les infraestructures necessàries que permetin garantir progressivament la universalització i gratuïtat de l'atenció educativa a la primera infància i donar suport a les seves famílies per garantir, entre d'altres, la igualtat d'oportunitats i la conciliació familiar i professional. És necessari crear mecanismes que coordinen i estableixen paràmetres comuns entre les diferents administracions que estan intervenint en aquest etapa, pel que fa referència als protocols per la creació de centres i els diferents sistemes de funcionament i administració.

Garantir l'accés a l'educació en el lleure i/o activitats extraescolars a tots els nens i nenes, i promoure amb els adolescents posant atenció també amb aquells..... especialment d'aquells amb menys recursos, com a activitat de socialització, aprenentatge i inclusió social i a la vegada, la conciliació del temps de les famílies. S'han d'articular convenis amb les entitats d'educació en el lleure que permetin articular una "tarificació" social específica lligada al nivell d'ingressos de les famílies usuàries.

Ampliar durant els mesos de juliol i setembre l'oferta pública de casals i colònies d'estiu com a mesura per afavorir la conciliació de la vida laboral i personal.

Acordar amb les esplais i entitats de lleure de la ciutat programes oberts concertats amb les escoles, destinats a l'alumnat però també a tots els infants del municipi en general. L'escola ha de ser un veritable equipament públic, i s'ha de dotar d'un ús social més enllà del seu ús habitual d'equipament exclusivament docent.

Impulsar serveis de suport al domicili de les persones amb dependència i/o de persones amb discapacitat/malaltia mental i garantir la informació, la formació, l'atenció i el suport a les famílies vetlladores i col·laborar en projectes amb corresponsabilitat públic-privat.

Estendre els programes RESPIR a les famílies vetlladores.

4.2.6.- Persones amb discapacitat i/o malaltia mentals

El PSC fidel als seus principis i valors com d'igualtat d'oportunitats, l'equitat, la justícia social i la solidaritat, sempre ha promogut polítiques socials progressistes per defensar els drets de les persones amb discapacitat i/o malaltia mental. Tenint com a referència la Convenció de les Nacions Unides de les Persones amb Discapacitat de 2006, la Llei de Serveis Social de Catalunya i la Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a la Dependència, els alcaldes i alcaldesses, els regidors i regidores del PSC treballem activament per la plena inclusió de les persones amb discapacitat, defensant que les ciutats inclusives són ciutats accessibles, que respecten i vetllen per la promoció de l'autonomia personal e independència dels seus conciudadans com a eix vertebrador del dret a decidir. Partint de la premissa que discapacitat no és dependència, i que la discapacitat no ha d'estigmatitzar als ciutadans que la pateixen per les seves limitacions sinó per les seves capacitats per interaccionar amb la societat. Proposem: Reforçar i dissenyar accions transversals en tots els àmbits ciutadans per promocionar l'autonomia personal de les persones amb discapacitat i/o amb malaltia mental, per tal que puguin interaccionar amb la ciutadania, amb l'entorn, amb la cultura, amb l'educació, amb la formació, amb la salut i amb el lleure.

4.2.7.- Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a la Dependència

Els avanços mèdics i tecnològics i els canvis socials de les darreres dècades han aconseguit allargar l'esperança de vida de la població i arribar a la vellesa amb una qualitat de vida acceptable. L'augment del nombre de persones que se'n beneficien és signe de la millora de la nostra societat, de la que els i les socialistes n'estem especialment orgullosos. D'altra banda aquests avanços estan comportant un increment de persones en situació de dependència, que necessiten de suport d'altres persones o d'ajudes tècniques per a l'adequat desenvolupament de la seva vida diària.

L'entrada en vigor de la LAPAD ha reconegut un nou dret universal i subjectiu de ciutadania que, juntament amb la Llei de Serveis Socials de Catalunya garanteix l'atenció i cura de les persones en situació de dependència. No obstant, cal tenir en compte que la implantació d'aquest marc legal ha suposat la posada en marxa d'instruments adreçats a desenvolupar tot un sistema complex, que requereix un recorregut llarg i costós ... Propostes:

Treballar conjuntament amb la Generalitat de Catalunya i els organismes que gestionen el desenvolupament del marc legal derivat, mecanismes de previsió, coordinació i cooperació per tal d'avaluar la idoneïtat de l'actual desplegament de la llei per als diferents nivells i graus de dependència, cercant la millora dels procediments i circuits que s'estan aplicant.

Potenciar els serveis d'atenció domiciliària (ajuda a domicili, teleassistència, arranjament d'habitatges...) per a totes les persones que ho necessitin, amb l'objectiu de promoure la seva

autonomia personal. En aquest sentit, cal evitar que la majoria de les prestacions assignades derivades de la valoracions individuals (PIA) s'adrecin a sufragar la figura del vetllador familiar/no professional, que s'ha de contemplar com una situació d'excepcionalitat, reservada només a casos puntuals. Potenciar la creació de Centres de Dia, ja sigui la titularitat pública o privada, donat que són un espai on les persones amb dependència, discapacitat o malaltia mental, puguin seguir desenvolupant la seva vida diària, amb tallers, expressions musicals, i amb activitats dirigides a millorar la qualitat de vida. Seguir impulsant la construcció de noves promocions d'habitatges amb serveis adreçats prioritàriament a persones grans i habitatges adaptats per a persones amb discapacitat.

Potenciar l'envelliment actiu des d'una perspectiva integral: educació, salut, participació, voluntariat... enfortir i estendre els programes d'hàbits saludables (des de la vessant cognitiva, motriu i nutricional) i de prevenció de riscos a la llar.

Aconseguir que en els nostres municipis el conjunt d'entorns (equipaments, via pública, transport), serveis i productes (infoaccessibilitat: comunicació, webs, etc.) compleixin amb el codi de l'accessibilitat universal.

Potenciar la participació de les persones amb discapacitat (física, intel·lectual, sensorial o malaltia mental) en tots els àmbits de la vida econòmica i social dels municipis.

Exigirem al Govern de la Generalitat que aclareixi quines són les seves autèntiques intencions al respecte del desplegament de la Llei de promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència. Aquesta llei ha suposat un gran avanç per a la garantia dels drets, la dignitat i la qualitat de vida de milers de ciutadans i ciutadanes, i volem que es segueixi desenvolupant amb normalitat. No hi renunciarem, tot i ser conscients de les dificultats econòmiques per la seva aplicació total, serem exigents i bel·ligerants davant qualsevol intent de posar en crisi el sistema.

4.2.8.- Per un desplegament de la Llei de drets i Oportunitats de la Infància i l'Adolescència

El mes de maig del 2010 es va aprovar la Llei de drets i oportunitats de la infància i l'adolescència. La llei regula que des d'una perspectiva global com ha de ser l'atenció i promoció de la infància. Els i les socialistes ens proposem dur a terme el seu ple desplegament des dels governs locals. Per això proposem:

Preparar un escenari de coordinació adient entre els governs locals i el Govern de la Generalitat per garantir el desplegament del nou marc legal amb totes les garanties.

Reforçar els equips d'atenció a la infància i adolescència perquè puguin dur a terme les tasques que li encomana la nova llei, vetllant amb una coordinació estable i adequada amb les àrees bàsiques de serveis socials.

Reforçar els programes d'hàbits saludables des dels espais educatius, esportius i de lleure.

Definir i reforçar el model de centres oberts, espais de competència municipal, així com altres equipaments o serveis per a la infància.

Garantir l'accés de tots els infants i adolescents en situació de risc als serveis d'atenció socioeducativa no residencial, com els centres oberts.

Crear les Taules Territorials com espais de coordinació entre els diferents professionals i institucions que tenen cura dels infants, i els consells de participació per promoure la participació dels infants i joves.

4.2.9.- Serveis socials a l'abast de les persones

El benestar i la garantia dels drets socials ha estat l'eix central a l'acció política socialista, durant els últims anys, i un exemple d'aquest procés ha estat l'aprovació al Parlament de Catalunya de la llei de Serveis Socials, on s'emmarca el desplegament, al nostre país, de la llei de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a la dependència. Aquestes lleis comporten un canvi legislatiu històric ja que permeten parlar de drets subjectius i d'universalització de serveis, fent visible el compromís del socialisme sobretot amb les persones especialment vulnerable.

299. El desplegament d'aquest marc legal no ha estat fàcil. I més perquè ha coincidit primer amb l'arribada massiva d'immigració amb altíssimes necessitats i ara amb la crisi econòmica que també ha incrementat la pressió sobre els serveis socials. Podem considerar que en l'àmbit dels Serveis Socials la crisi ha representat una oportunitat, que ens pot permetre replantejaments dels models actuals d'intervenció. Hem de continuar amb aquest esforç en aquesta etapa i proposem:

Consolidar de forma eficaç el nou model de relació (contracte programa) entre els ajuntaments i el Govern de la Generalitat. Aquesta eina garanteix els recursos necessaris als municipis, que a l'actual context econòmic i social, s'han convertit en una peça clau a l'hora de prevenir l'exclusió social i de donar resposta a les situacions de major vulnerabilitat.

Establir els canals i instruments de col·laboració i coordinació adients amb el Govern de la Generalitat i altres administracions, per facilitar la concreció local del procés de construcció i articulació del nou sistema català de serveis socials (nou model de serveis socials, desplegament de la cartera de serveis: teleassistència, serveis d'atenció domiciliària, transport adaptat, beques menjador, òrgans locals de participació, etc.) Alhora caldrà, també, que tant l'Administració de l'Estat com l'Administració Autònoma dotin als Ajuntaments dels recursos suficients per tal que el desplegament d'aquest sigui ordenada i possible en els terminis fixats.

Incrementar i millorar els recursos dels serveis socials municipals, tant complint les noves ràtios de professionals, com millorant aspectes organitzatius i funcionals que tenen a veure fonamentalment amb la formació i capacitat dels recursos humans, continuant amb la dotació de sistemes d'informació adients que facilitin la gestió i el coneixement de les realitats locals en aquest àmbit, garantint l'avaluació permanent i l'eficàcia i eficiència dels serveis.

Garantir (especialment amb els àmbits de polítiques d'ocupació i habitatge) l'acció transversal en el propi ajuntament entre serveis a les persones i cercar la màxima coordinació entre els municipis i amb el conjunt d'administracions, definint clarament les competències de cada una, per millorar la gestió.

Encetar i/o consolidar línies de planificació de recursos i infraestructures que superin les lògiques locals, molts cops inassolibles, introduint la cultura del treball mancomunat quan sigui necessari per donar resposta a les necessitats ciutadanes. Caldria establir models de xarxes de col·laboració i cooperació territorial, entre els diferents municipis, aprofitant la proximitat geogràfica i compartint recursos i infraestructures que superen l'àmbit local des del qual no es pot donar resposta a algunes necessitats ciutadanes.

Enfortir la coordinació de serveis i recursos en l'atenció sociosanitària a les situacions de salut mental. Prestar també, especial atenció a l'optimització de la gestió d'itineraris territorials municipals i supramunicipals en la prestació competencial del transport social per persones amb discapacitats i/o en situació de dependència.

Establir protocols de coordinació amb l'administració de la Generalitat i altres professionals des del àmbit de la salut, l'educació, la justícia, la seguretat... que intervenen de manera coincident amb les mateixes persones, establint protocols d'actuació i buscant millorar l'eficiència de l'acció.

Fomentar el paper de les Diputacions i/o Consell de Vegueries com a govern local intermedi que ha d'afavorir la cooperació local i eficiència en la provisió de serveis a les persones, en base a economies d'escala.

Fomentar la intervenció proactiva, prioritzant les tasques de prevenció i seguiment, superant les intervencions reactives, centrades en l'atenció a les persones quan tenen un problema. Cal potenciar els recursos de prevenció i detectar les situacions de risc, abans que s'agreugin, tot fent un acompanyament i seguiment de les accions realitzades.

Apostar per un model d'àrees bàsiques de serveis socials adaptades a les noves realitats socials i familiars, reduint llistes d'espera, afavorint la intervenció comunitària, desenvolupant horaris més amplis de matins i tardes i evitant l'estigmatització de les persones beneficiàries.

Explorar fórmules de coordinació efectiva en l'atenció primària entre els serveis sanitaris i socials, compartint bases de dades i sistemes, avançant cap a un model d'expedient únic amb un/a professional de referència. Alhora cal també introduir models de treball d'atenció global, integral, allunyats de la pràctica assistencial que converteix als serveis socials en dispensadors de recursos. Cal treballar en xarxa amb la resta dels sistemes de benestar, educació, salut, promoció econòmica, habitatge per tal de promoure el canvi i l'emancipació dels col·lectius menys afavorits, etc, objectiu prioritari dels serveis socials.

4.2.10.- Fem salut des de la proximitat

Els ajuntaments han estat i són un motor fonamental pel desenvolupament econòmic i social de Catalunya. També han estat i són el nivell més proper per detectar i respondre a les necessitats i oportunitats d'aquesta societat cada cop més complexa, exigent i plural.

Només des de la visió municipalista i la confiança absoluta en la capacitat del poder local s'han pogut desenvolupar les polítiques de progrés econòmic i social i s'ha pogut avançar pel camí de la solidaritat i el benestar dels pobles i ciutats cohesionades i modernes que avui configuren el mapa municipal català.

Els ajuntaments actuen activament també pels interessos de les persones més desafavorides i/o vulnerables. Vetllen així mateix per la lluita contra l'exclusió social d'aquells col·lectius de persones que per raó de salut o de situació de dependència es troben allunyats dels drets de ciutadania, en especial els afectats per malalties físiques o mentals, discapacitats o gent gran.

Des del municipalisme socialista català s'ha impulsat un model de ciutats i pobles que han incorporat sempre l'atenció i la preocupació pels aspectes relacionats amb la salut de les persones com quelcom propi i essencial. Reconeixem el paper fonamental que el municipalisme ha tingut i té en la vertebració del nostre sistema públic de salut.

La implicació i la demostració de responsabilitat en l'exercici de l'autoritat sanitària en salut pública i la implicació de molts ajuntaments socialistes en el funcionament dels serveis d'atenció sanitària, i la provisió de serveis de salut pública, en les tasques d'educació i promoció de la salut, o la participació activa en el govern d'institucions sanitàries, constitueix un magnífic exemple de la d'aquest rol fonamental que els ajuntaments han desenvolupat i desenvolupen en el sector sanitari públic del nostre país.

La Generalitat governada pels i les socialistes des del 2003 ha fet de la salut i els serveis sanitaris una prioritat política. Ho ha demostrat en termes d'inversió, de prestacions i de governança compartida amb els ajuntaments. El socialisme català ha defensat històricament una visió integral, integrada i transversal de la salut i ha treballat aferrissadament per la salut pública i comunitària com element vertebrador de la política sanitària del país.

L'impuls de l'atenció primària i la salut comunitària és un exponent clar de la interrelació entre el sistema sanitari i les polítiques locals, des del moment en que promovem una estreta col·laboració entre l'àmbit local i autonòmic i en el desenvolupament de la promoció de la salut, la prevenció i la detecció primerenca dels problemes de salut.

En aquesta àrea, tant els ajuntaments, com l'atenció primària de salut tenen competències compartides, que haurien de desenvolupar coordinadament. Actuar sobre tots els agents que son determinants de la salut implica la cooperació de diferents institucions i regidories municipals, afavorint així la estratègia de la OMS de la salut a totes les polítiques.

Des del municipalisme català volem evitar que el nou govern nacionalista conservador malmeti la bona direcció de la política sanitària del país que han liderat els i les socialistes des del govern de la Generalitat i els ajuntaments. Exigim sense excuses ni dilacions l'aplicació efectiva de la Llei de Salut Pública i el desplegament complet de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i els Governos territorials de salut.

Al mateix temps volem seguir contribuint des dels nostres pobles i ciutats a garantir actuacions comunitàries que incideixin en els factors de risc i les malalties evitables, així com en els factors estructurals que condicionen la salut: volem barris saludables, treball saludable i lleure saludable.

Els ajuntaments, representants dels ciutadans i de les ciutadanes, han de traslladar les seves necessitats als espais de participació disponibles. L'administració local ha de tenir un paper clau en el nou model sanitari, una presència responsable als organismes de planificació sanitària, participació a les competències en salut pública i en la gestió de l'assistència sanitària. Exigim el ple desplegament i funcionament dels Governos Territorials de Salut: els alcaldes i alcaldesses han de seguir sent part integrant del govern del sistema sanitari que afecta la ciutadania.

Des de la proximitat treballarem conjuntament amb la població per l'exigència dels drets així com per l'exercici dels deures. Hem d'avançar cap a una cultura de proximitat que incorpori la transparència i el rendiment de comptes tant de les actuacions individuals com de les col·lectives i les de caire institucional.

Els governs locals socialistes seguirem treballant pel benestar dels nostres conciutadans i conciutadanes des de la proximitat i la transversalitat. Farem feina colze a colze amb la comunitat per garantir una major implicació dels municipis en els serveis de salut i per consolidar un concepte de salut i benestar més integral i alhora integrat a la vida quotidiana de les persones. Per tot això proposem:

Implicar-nos en el desplegament de la Llei de Salut Pública, exigint que el Govern de la Generalitat atorgui caràcter prioritari al desplegament de l'Agència de Salut Pública de Catalunya (ASPCAT).

Promoure els programes d'atenció comunitària: salut i escola; activitat física i l'alimentació saludable, esport i salut; salut als barris; salut laboral; salut i medi ambient, i salut i lleure.

Fomentar la identificació, formació i acompanyament d'agents comunitaris promotors de salut en col·lectius i àrees de risc (joves i lleure, immigració i barri, persones amb discapacitat i/o malaltia mental i autonomia personal gent gran i habitatge) en base al teixit associatiu dels nostres pobles i ciutats.

Establir polítiques transversals d'informació i educació sanitària per la ciutadania afavorint activament la seva col·laboració en els òrgans de participació formals existents als municipis.

Participar en els Governos Territorials de Salut actuant com a co-governants, cooperadors i co-responsables del sistema de salut.

Els municipis, coneixedors del territori i de la seva població han d'afavorir sinèrgies entre els proveïdors de salut per a millorar l'eficiència i qualitat de les prestacions sanitàries.

Aprofundir i aplicar en totes les nostres polítiques el concepte de “ciutat saludable i accessible ”: una ciutat que dissenya la seva política en base al benestar de la ciutadania, que treballa des de diferents òptiques per a la millora i promoció de la salut de la població en els estils de vida, les condicions mediambientals i les polítiques econòmiques i socials del municipi.

Adherir-nos al moviment de Ciutats Saludables i les seves xarxes, ja constituïdes, tant a Catalunya com a Espanya i Europa.

Reforçar la qualitat i cobertura de les nostres actuacions en l'exercici de les nostres competències en matèria de protecció de la salut, especialment en la seguretat alimentària i la salut ambiental. Potenciar la corresponsabilitat en el bon ús dels serveis sanitaris i promulgació de programes de formació en salut per a la ciutadania.

Abordar, mancomunament i amb els recursos especialitzats de la Generalitat de Catalunya, l'atenció a les persones amb drogodependències, a través de plans, programes i protocols concrets d'actuació.

4.3.- L'EDUCACIÓ, MOTOR DE COHESIÓ I CONEIXEMENT

L'educació és el motor de progrés i de transformació social que pot situar els municipis en les millors condicions per afrontar els reptes futurs. És un dret fonamental que sintetiza la llibertat individual i col·lectiva desenvolupant les aptituds i el coneixement per a créixer com a persona autònoma i responsable socialment.

Els municipis socialistes impulsem un model territorial de desenvolupament i convivència basat en els principis de Ciutats Educadores, conceptualitzant l'educació com a eix vertebrador del progrés dels nostres territoris.

Potenciarem l'educació per què les persones creixin individual i col·lectivament, desenvolupament així més eines i capacitats per competir i ser partícips de la nostra societat global i plural. L'educació és el pilar de la convivència, del progrés i la cohesió social.

Els nostres pobles, viles i ciutats constitueixen l'espai idoni, el més proper , per teixir les complicitats necessàries entre els diferents agents i àmbits de socialització educativa que convergeixen en el seu territori. És per això que és important reconèixer l'acció educadora i identificar i definir la corresponsabilitat dels seus tres principals agents, les famílies, el sistema educatiu i l'entorn.

En aquest sentit, el propi desenvolupament de la Llei d'Educació de Catalunya és un dels principals actius per desplegar el conjunt de valors i principis del PSC en matèria educativa i és la millor via que els municipis tenen al seu abast per a fer front als reptes que planteja el sistema educatiu. És per això que serem exigents en l'aplicació de la llei en relació al seu contingut i també respecte al seu calendari d'implantació. Els municipis orientem i orientarem les polítiques educatives locals al desenvolupament del nostre rol de corresponsabilitat amb el sistema educatiu, fent front a l'absentisme i l'abandonament escolar.

A la vegada hem de procurar garantir la planificació i exigir l'execució del mapa escolar necessari, vetllar per la qualitat en el manteniment de la xarxa de centres educatius, establir el model educatiu i definir carter de serveis pel que fa a les escoles bressol, reforçar les accions d'informació, orientació i acompanyament a les famílies i les seves AMPA tot i realitzant els serveis i programes que proporcionin noves oportunitats als i les joves i adults que ho requereixin.

És per això que hem d'aconseguir que els nostres municipis esdevinguin espais coherents, facilitadors d'iniciatives cooperatives i activador d'oportunitats educatives". Per això, el lideratge i l'actuació en xarxa dels diferents agents educatius esdevé la principal estratègia per aconseguir crear valor afegit a l'acció educadora.

En aquest sentit, tenim molta feina feta i encetada, però també importants reptes endavant, com l'assoliment de millores en els resultats escolars i en el nivell educatiu en general; la corresponsabilització del conjunt de la xarxa educativa en l'acollida d'alumnat nouvingut; la reducció substancial de l'abandonament i del fracàs escolar; l'execució del mapa escolar d'acord amb les necessitats dels territoris; el manteniment de qualitat de la xarxa de centres; l'enfortiment del rol i les activitats de les AMPA dins la comunitat educativa; la millora en la vinculació entre educació i economia real; etc.

Seguirem treballant des de diferents línies d'actuació per aconseguir donar a la ciutadania les millors oportunitats educatives perquè sabem que la formació és la base de la societat.

Per tota aquesta ingent feina en agenda, i per la nostra rellevant concepció del terme educació, seguirem treballant des de diferents línies d'actuació per aconseguir els objectius que la nostra ciutadania reclama. En aquest sentit, és important impulsar mecanismes de rendició de comptes, amb la implicació de tota la comunitat educativa.

4.3.1.- Promovem la igualtat d'oportunitats

Un dels objectius centrals de la nostra proposta consisteix en garantir l'accés de la ciutadania a l'educació a partir de la igualtat d'oportunitats i del principi d'equitat per minimitzar el risc de fractura social i fer dels nostres municipis focus de coneixement i d'ocupació. En aquest context és fonamental vetllar per tal que les polítiques relacionades amb la integració dels col·lectius amb risc d'exclusió, l'atenció a la diversitat, beques, educació postobligatòria, 0-3, esdevinguin prioritàries. Per això proposem:

Impulsar les escoles bressol públiques, així com altres serveis integrals d'infància, com a millor contribució dels municipis a la igualtat d'oportunitats, i la conciliació de la vida laboral i personal.

Defensarem el principi d'inclusió en els processos d'escolarització dels nens i nenes i joves amb discapacitat en centres públics i concertats, garantint les condicions adequades i el respecte a la voluntat de les famílies.

Vetllar perquè ningú no es quedi sense accés als programes de qualificació inicial i a l'educació postobligatòria.

Garantir, en un escenari de crisi econòmica com l'actual, que les famílies amb dificultats puguin accedir als ajuts de menjador, apostant per una educació integradora i inclusiva.

Vetllarem per l'acompliment dels compromisos del Govern de la Generalitat en l'impuls de les actuacions de formació lingüística per a les persones adultes que encara no coneixen les llengües oficials, especialment la llengua catalana, però també la llengua castellana, per als que no la tenen com a llengua pròpia.

Impulsar actuacions de coordinació amb la xarxa educativa als municipis per millorar substancialment l'èxit escolar dels alumnes, en allò que pertoca a les competències municipals.

Actuar de manera coordinada amb tots els serveis implicats en el territori per reduir els percentatges d'absentisme escolar amb mesures preventives i de suport al centre i les famílies.

Reforçar els serveis d'orientació i l'oferta formativa per a les persones que no han assolit els ensenyaments bàsics i per als col·lectius en risc social.

Atendre la formació i l'aprenentatge al llarg de tota la vida apostant pels centres de formació de persones adultes. Treballarem per evitar noves formes d'exclusió amb l'anomenada esclatxa digital, garantint l'accés a la tecnologia, a la connexió a internet i a l'alfabetització digital en igualtat d'oportunitats.

Establir un model d'acollida que contempli les condicions de partida, la situació d'arribada i les necessitats dels nouvinguts a partir de la coordinació i cooperació entre les administracions i la societat civil, afavorint la participació de tots els agents educatius inclosos els col·lectius d'immigrants estrangers.

4.3.2.- Treballant per la qualitat integral del sistema educatiu

Volem aconseguir un model educatiu de qualitat. Sabem de ben segur que l'execució del mapa educatiu planificat, la rehabilitació i adequació i eliminació de les barreres físiques i de comunicació dels equipaments, el reciclatge del professorat, el treball sobre el fracàs escolar, tot i no ser competències pròpies del municipi, ens comporta com administració més propera a la ciutadania escoltar els problemes i liderar, moltes vegades, la reclamació de solucions. És per això que cal plantejar un model de col·laboració clar al Departament d'Ensenyament de la Generalitat per tal de continuar en la millora de la qualitat dels serveis públics d'educació als municipis. En aquest sentit proposem:

Completar la xarxa de centres educatius planificats, accelerant l'extinció de les situacions de provisionalitat existents.

Continuar en la millora de les infraestructures i serveis de la xarxa de centres educatius públics, per garantir que tinguin les millors condicions en el desenvolupament de la tasca educativa i en el seu paper comunitari al pobles i ciutats.

Promoure de forma continuada i conjunta a l'escola, (com valor indispensable de convivència) projectes en matèria de civisme i convivència per tal de reforçar els projectes que treballen per la responsabilitat, la solidaritat i el compromís amb l'entorn i la comunitat.

Potenciar, amb la implicació dels sectors productius i els agents socials, l'orientació i la formació professional que contribueixi al desenvolupament personal i un augment de les possibilitats d'inserció laboral.

Apostar per l'augment de l'oferta de la formació professional de grau mitjà i superior i la seva vinculació amb la demanda del món laboral.

Establir aliances entre municipis per poder oferir famílies professionals relacionades amb els sectors estratègics del territori.

Incentivar l'accés i la reincorporació a la formació professional a través del desplegament de les diferents possibles modalitats. Garantirem amb la implicació d'altres administracions l'oferta suficient, per atendre les necessitats en cada territori dels ensenyaments musicals, artístics i d'idiomes.

Treballarem per la elaboració del mapa de la FP que contempli l'oferta pública i privada de formació inicial, ocupacional i continua. La distribució en el territori s'ajustarà tant a les peculiaritats dels municipis i la comarca, com a les necessitats més generals.

4.3.3.- Construint una societat educadora des de la governança, el lideratge local i la corresponsabilitat

L'augment de la població escolar amb un significatiu flux de població nouvinguda i de mobilitat interna, fenomen que afecta de manera desigual als pobles, ciutats i dins d'aquests als propis barris, juntament amb un nou escenari institucional i normatiu amb la recent aprovada Llei d'Educació, ha de posicionar als ajuntaments socialistes en un rol estratègic que contribueixi a donar resposta a les necessitats d'escolarització amb condicions de qualitat educativa.

El valor de la proximitat atorga als municipis responsabilitat en l'exercici del lideratge i en la construcció d'un nou model de governança superant l'àmbit competencial tot fonamentant i canalitzant les necessitats i demandes de la ciutadania.

Des dels ajuntaments vetllarem per a que l'administració educativa competent aporti els recursos suficients per a tal fi. Alhora, exercirem el lideratge territorial per coordinar tots els agents educatius en els municipis, des de les famílies, la xarxa del tercer sector, el món productiu empresarial, fins les universitats i els focus d'innovació i creació de coneixement. Un veritable exercici d'autoritat educativa per a la integració de forces fonamentat en el principi de que una societat que educa és una societat que assegura el seu progrés. Cal, doncs, generar dinàmiques per transformar cada municipi en una societat educadora. Per això proposem:

Col·laborar i treballar conjuntament amb totes les administracions per aconseguir més bons resultats educatius i per poder respondre millor a les necessitats de la nostra ciutadania.

Instar a la Generalitat de Catalunya al finançament complet de les competències pròpies i de les transferides en els termes que preveu la LEC.

Liderar mesures d'equitat per tal de garantir la cohesió social als pobles i ciutats, col·laborant amb l'administració educativa mitjançant les Taules Mixtes de Planificació i les Oficines Municipals d'Escolarització.

Col·laborar amb el centres educatius afavorint el desenvolupament del seus Projectes Educatius, Plans d'Autonomia i vetllar pel rendiment de comptes a la societat.

Impulsar pactes per l'educació per aconseguir el compromís de les forces actives i productives de la comunitat amb l'educació.

Enfortir el paper dels membres no docents de la comunitat educativa, i impulsar les dinàmiques participatives a nivell de centre i de territori.

Fer de les escoles els espais de referència dels pobles i barris a les ciutats on hi potenciarem les activitats extraescolars, educatives no formals, esportives i de reforç escolar.

Promocionar accions educatives per fomentar els valors socials com la convivència en els espais públics (com els patis oberts, camí escolar segur...), l'ecologisme i el respecte al medi ambient, el consum responsable, la solidaritat i el respecte a la diferència i als drets de tots els infants i joves sense cap mena d'exclusió.

Contribuir a reforçar el rol de les famílies i de les AMPA amb els projectes educatius dels centres, les activitats d'entorn tant importants per a la igualtat d'oportunitats i amb la seva tasca de suport educatiu.

Fomentar la participació activa del jovent en els consells escolars i en els projectes educatius de centre.

Acompanyar i orientar als i les joves en la seva educació, l'accés al treball i l'emancipació.

Incentivar la continuïtat dels estudis dels i les joves, l'esforç i el mèrit i reconeixem els seus projectes d'emprenedoria .

Potenciar la vinculació del barri i l'entorn amb els centres educatius generant xarxes de col·laboració i de treball comunitari.

4.4.- IMPULSANT POLÍTIQUES DE JOVENTUT

Les polítiques de joventut han anat augmentant la seva importància al llarg dels anys, assolint un rol de centralitat institucional cada cop més important i guanyant en transversalitat. Els joves són finalment reconeguts per totes les administracions com a grup amb unes demandes i necessitats específiques i amb capacitat per mobilitzar-se i organitzar-se activament per defensar els seus drets.

Enguany podem dir que iniciarem la legislatura municipal amb un marc normatiu sòlid, gràcies a la llei de Joventut aprovada pel Parlament de Catalunya a iniciativa del govern progressista de la Generalitat. Una llei que clarifica i defineix alguns conceptes per tal de garantir la coherència de les polítiques de joventut impulsades arreu del país i que deixa clars els objectius i competències de les diferents administracions.

El principal objectiu de les polítiques de joventut és facilitar l'emancipació dels i les joves i la seva preparació com a ciutadans i ciutadanes de ple dret. Però el procés d'emancipació ja no segueix el paradigma clàssic de formar-se per tenir una feina i adquirir un habitatge. Per emancipació, avui, entenem el procés mitjançant el qual el o la jove adquireix la condició de ciutadà, amb capacitat per a desenvolupar plenament els seus projectes i decidir sobre la seva vida i sobre la vida col·lectiva.

En aquests moments de crisi, les polítiques de formació, treball i habitatge esdevenen prioritàries, però també cal que fem polítiques que abordin des de la integralitat tots els aspectes de la vida quotidiana del i la jove, que l'ajudin en aquest camí cap a l'emancipació, alguns exemples són les polítiques de foment de la participació juvenil, d'accés a la cultura, de mobilitat internacional, de creixement social i personal, de salut i esports i de facilitar la mobilitat obligada i per qüestions d'oci.

Hem de fer un esforç per donar sortida a les necessitats d'aquells joves en perill d'exclusió o sense una identificació clara amb la seva comunitat (aquells que no accedeixen a uns estudis reglats, aquells que no utilitzant els recursos de l'Administració...), utilitzant les diferents eines de les diferents àrees dels nostres ajuntaments, per aconseguir identificar els seus problemes i poder donar respostes d'una manera transversal i coordinada amb les diferents regidories que poden ajudar (joventut, educació, promoció econòmica, benestar social...)

4.4.1.- Completarem la Xarxa d'Oficines Joves

Els i les socialistes allà on hem governat hem estat els grans impulsors dels punts d'informació juvenil, oferint informació i impulsant polítiques per tal de facilitar l'emancipació. El nostre model d'oficines s'ha convertit en exemple per a municipis d'arreu de l'estat espanyol.

La Llei de Joventut consagra aquest model i es marca com a prioritari la creació d'una xarxa nacional d'emancipació juvenil per tal de coordinar els diferents departaments de la Generalitat amb el món local. D'aquesta manera es preveu el desplegament d'una xarxa d'oficines joves on s'aglutinen els recursos i serveis per a l'emancipació que presten les diferents administracions que actuen al territori. Per això proposem:

Exigir des dels ajuntaments, en compliment de la Llei de Joventut, la creació de 64 Oficines Joves: una a cada capital de comarca així com a les ciutats de més de 50.000 habitants. Aquestes han de centralitzar els serveis dirigits als joves per tal d'esdevenir un espai únic de referència als municipis.

Endegar polítiques des dels municipis que incideixin sobre el procés d'emancipació: la formació, l'ocupació, l'habitatge, la mobilitat geogràfica i de manera transversal el creixement social i personal dels i les joves.

Aprofundir i adaptar els mecanismes de comunicació i informació amb els i les joves, tot potenciant la multicanalitat i l'ús de les TIC's.

Promoure que en aquells municipis on no sigui possible crear una oficina jove- o fins i tot on ja n'hi hagi per tal de garantir el flux d'informació a tota la població juvenil dels municipis més grans- , que s'instal·lin "antenes" de l'oficina de referència en equipaments municipals.

4.4.2.- Definint el paper de la Regidoria de Joventut

La naturalesa transversal de les polítiques de joventut fa que la regidoria de joventut no sigui la que pròpiament gestiona els recursos que les fan possible. Diferents àrees municipals són les que tenen delegades les competències reals i la capacitat per aplicar-les. Cal que el regidor/a de joventut tingui la capacitat de marcar les prioritats i fer seguiment del seu compliment. Per això proposem:

Elaborar plans locals estratègics de joventut, dotats econòmicament per detectar les necessitats dels joves del municipi, decidir les polítiques que s'han de portar a terme i els responsables.

Millorar i intensificar la relació de la Regidoria de Joventut amb altres àrees de govern dels ajuntaments, especialment amb aquelles que gestionen polítiques actives de joventut, com per exemple Esports, Promoció Econòmica, Benestar Social...

Promocionar la redacció d'un Pla Jove en coordinació amb les entitats juvenils del municipi, per tal de tenir una visió més propera a la realitat.

Establir un diàleg fluid amb les entitats juvenils i establir mecanismes per arribar als i les joves no associats, mitjançant l'ús de les noves tecnologies i xarxes socials, l'acció dels dinamitzadors i dinamitzadores juvenils o l'obertura dels òrgans de participació.

Potenciar la creació d'espais de participació juvenil per la consulta de temes relacionats amb els i les joves. Així aconseguirem un mecanisme d'interlocució que potenciï la participació democràtica de les entitats i del jovent no associat.

4.4.3.- Potenciarem la Carta de Serveis a la Joventut

Els municipis hem de vetllar perquè s'apliquin les polítiques que els i les joves necessiten. Per això, cal que els i les socialistes ens comprometem des de l'inici sobre allò que creiem prioritari per tal de garantir l'emancipació juvenil, sempre tenint en compte la realitat de cada poble i no duplicant esforços amb altres administracions, entitats o empreses. Per això proposem:

Posar a l'abast dels i les joves de tota la informació referida als estudis i el treball, a més de facilitar l'autoocupació i l'emprenedoria.

Facilitar l'emancipació juvenil mitjançant unes polítiques d'habitatge potents que garanteixin l'accés a l'habitatge dels joves.

Potenciar la participació juvenil i les entitats de joves, per tal d'enfortir l'associacionisme i la seva incidència en els afers públics.

Aprofundir en un model de lleure comunitari i no consumista, adequar l'ús d'equipaments i espais a les necessitats i horaris reals dels joves. promoure punts de trobada i llocs d'activitat que no depenguin per participar de la pertinença al teixit associatiu.

Fer un ús intensiu de les noves tecnologies i xarxes socials per tal d'establir un diàleg fluid entre administració i joves, i facilitar la interacció amb i entre les entitats. Per això caldrà garantir l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació.

Assegurar recursos i espais per les entitats d'educació en el lleure, tot reconeixent la important tasca educativa que realitzen formant en valors als i les joves.

Apropar la cultura als i les joves, fent assequible el seu accés als equipaments culturals i recolzant als joves creadors.

Garantir la mobilitat juvenil obligada, ja sigui mitjançant una xarxa de transport públic adequada i amb preus assequibles, la utilització de bicicleta o la promoció del cotxe Compartit. A més, per la seguretat dels i les joves cal que facilitem la mobilitat per qüestions d'oci durant l'horari nocturn.

Garantir l'accés a l'esport amb preus assequibles i horaris adaptats a la realitat del dia a dia dels i les joves.

Fer especial incidència en els i les joves immigrants o fills d'immigrants, per tal de facilitar el coneixement de les polítiques que es porten a terme al seu municipi . Però no hem de fer polítiques de joventut específiques pel col·lectiu immigrants, ja que això provocaria una situació de discriminació

4.5.- L'APOSTA PER LA CULTURA DES DELS MUNICIPIS

El municipalisme cultural desplegat pel PSC parteix de la concepció del paper central de la cultura en el desenvolupament d'una societat lliure, democràtica, solidària i progressista. Aquesta dimensió plural de la cultura ha suposat la creació de serveis locals en la majoria dels sectors culturals, prioritzant les polítiques de participació i associacionisme cultural. Fem una nova apel·lació a la capacitat de lideratge del municipalisme i, en un període de dificultats, encara més. Sense proximitat la cultura viva no existiria i la construcció de la comunitat i la convivència seria impossible. Les necessitats dels municipis, a partir de la realitat actual, ha de traduir-se un cop més en la formulació dels reptes que hauran de ser considerats per les altres administracions i el conjunt del sistema cultural.

La cultura és l'espai on es realitza la capacitat de creació i d'innovació dels humans, on es forgen els imaginaris col·lectius, on s'acumula el tresor heretat de les generacions precedents, on es genera responsabilitat crítica de la ciutadania i on s'expressa la irrenunciable diversitat humana. Considerarem dues vessants principals: una relacionada amb la producció cultural en general, que comprèn totes les disciplines i els nous llenguatges i l'altra, específica de la realitat tradicional i etnogràfica de la nostra comunitat.

Les iniciatives culturals sorgides dels municipis han esdevingut senyes d'identitat en molts municipis de Catalunya, però en canvi no s'han considerat suficientment part del conjunt de la cultura catalana. Per això els socialistes apostem fermament per engegar una fórmula estable de col·laboració entre les administracions públiques i el teixit cultural dels nostres municipis a través de noves formules com poden ser els consells culturals locals.

És imprescindible donar un nou impuls a l'estratègia de la sòcio-cultura, és a dir reconstruir el discurs que permeti el retrobament, en un entorn de proximitat, dels aprenentatges culturals i la

participació de la ciutadania en la construcció de la comunitat. I fer-ho d'una manera imaginativa, posant en qüestió les inèrcies de programes, equipaments i serveis. A la vegada la cultura com a fet transversal s'ha de relacionar amb la resta d'àmbits municipals.

4.5.1.- Promovent una ciutadania i uns agents culturals més actius

Una ciutadania activa necessita de les eines bàsiques per poder participar en els processos de creació i difusió cultural, en els que la formació dels actors i la gent compleix un paper clau. Per això proposem:

Incrementar la formació i la socialització dels llenguatges artístics, així com desplegar actuacions de formació permanent en aquests camps.

Potenciar la formació en noves tecnologies com a eines de creació i difusió cultural

Impulsar i garantir l'accés efectiu de tothom a programes culturals específics, potenciant la participació activa d'associacions i ciutadans, promovent l'acció cultural amateur.

Promoure que les associacions assumeixen noves i majors responsabilitats públiques.

Impulsarem polítiques culturals orientades al públic familiar i per a infants, llavors del nostre futur cultural.

4.5.2.- Ampliarem les oportunitats de consum, participació i pràctica cultural

La ràpida transformació dels hàbits de consum i pràctica cultural, així com la pròpia evolució dels sistemes i models de participació que donen pas a nous formats de relació i interacció comunitària, requereixen un procés d'ampliació i millora dels sistemes de consum i pràctica. Per això es proposa:

Endegar una reflexió sobre els nous models de participació, tot repensant el paper i funció dels consells de cultura

Desenvolupar una política municipal d'acords i convenis de col·laboració amb entitats i associacions culturals que treballen per fomentar la cultura tradicional i popular als nostres municipis.

Desplegar polítiques que afavoreixin l'increment dels públics de la cultura amb especial atenció a aquells que no formen part de la demanda cultural, fent un esforç per arribar a nous ciutadans i ciutadanes.

Impulsar una major participació dels agents culturals en les decisions de política cultural local.

Promoure instruments de planificació i debat cultural al territori.

Millorar la difusió i les condicions d'accés a l'oferta i els béns culturals: programacions per a totes les edats, condicions, sensibilitats i disponibilitats. I analitzar, i en el seu cas modificar, els factors que incideixen o condicionen el consum cultural: preus, horaris i altres variables.

Desplegar les mecanismes necessaris per difondre la "cultura per a tothom" en termes d'accessibilitat comunicativa.

Impulsar un marc de col·laboració per als equipaments de les entitats a partir dels acords ja establerts amb la participació de les diversos nivells de l'administració i donant visibilitat als municipis del nostre recolzament.

Proposar un model més innovador en la relació amb les entitats culturals als municipis arran de la llarga experiència acumulada.

Impulsar des de les administracions públiques més suport a les entitats culturals.

Promoure el debat sobre com cal complementar l'oferta de lleure majoritària amb una oferta cultural dirigida a la reflexió i la lectura crítica de la realitat.

4.5.3.- Reforçant els serveis culturals públics

El canvi de la realitat socials i culturals arran de nous processos de desigualtat o exclusió derivats de fenòmens relacionats amb el coneixement i la informació requereixen accions fermes de manteniment de serveis essencials. Per això proposem:

Desenvolupar la llei 27/2007 del 23 d'octubre, així com l'eliminació de qualsevol discriminació en matèria d'accessibilitat comunicativa a tots els serveis i amb especial cura en els espais de la cultura.

Desplegar i enfortir els serveis culturals a tots els municipis.

Dotar a les poblacions dels equipaments culturals bàsics per tal de poder oferir un servei i una programació adient a la ciutadania, desenvolupament el pla d'equipaments a tots els municipis (biblioteques, auditoris, sales polivalents, sales d'exposicions...).

garantir l'accés efectiu de tothom a la cultura, amb la definició de propostes específiques, sense cap tipus de discriminació ., en particular en l'ús de les biblioteques.

Impulsar la presència dels continguts locals a Internet per afavorir la recerca i la cultura local, com per exemple hemeroteques digitals, arxius digitals, música en línia.

Millorar les estratègies de difusió en el coneixement del patrimoni i la identitat, consolidant i potenciant equipaments com museus, centres d'interpretació i altres centres o elements del patrimoni immoble (arquitectònic, arqueològic), documental i immaterial »

Consolidar els centres culturals d'acció. Consolidar centres culturals d'acció comunitària on es desenvolupin i promoguin programes per facilitar l'accés a la formació, creació, socialització cultural.

Augmentar i qualificar l'accés a l'oferta cultural a través dels equipaments que formen part de xarxes i circuits (teatres, auditoris, sales d'exposicions)

Millorarem la visibilitat de la cultura als mitjans de comunicació locals garantint la presència constant de la programació cultural i espais que fomentin la creació, la formació i el consum de la cultura: canals de TDT locals, premsa local, ràdios i Internet.

4.5.4.- El Patrimoni com a eina de cohesió i dinamització territorial, diàleg i Integració cultural

La defensa d'una societat oberta i plural en tots els municipis i territoris exigeix una política proactiva de preservació d'aspectes patrimonials que reforcen el sentiment de identificació, pertinença i complicitat amb el medi local o territorial en el que es participa i de impuls de polítiques de desenvolupament econòmic i territorial entorn el patrimoni . Per això és molt important desenvolupar eines necessàries i per això proposem:

Desenvolupar i dotar la xarxa bàsica d'equipaments en el territori (museus, arxius, centres d'interpretació, monuments i jaciments arqueològics oberts al públic) posant l'èmfasi en la seva capacitat en generar, no només valor afegit, coneixement, identitat i gaudi per a la ciutadania, sinó també serveis, ocupació i empresa. Cal connectar el patrimoni i el paisatge amb les polítiques estratègiques de desenvolupament econòmic territorial, com per exemple, el turisme cultural. Cal integrar els equipaments locals en els sistemes i xarxes nacionals, a nivell territorial i temàtic.

Incrementar la formació lingüística on sigui necessari com una eina d'integració

Potenciar les actuacions que expressen diversitat cultural com element de riquesa de la nostra societat i configuració del patrimoni del futur.

Aprofundir el treball amb les entitats que enriqueixen la cultura popular i tradicional als nostres territoris,

4.5.5.- Proritzarem el suport als emprenedors culturals

La cultura és també un dels sectors claus del desenvolupament econòmic i una de les palanques per a combatre els efectes de la crisi i crear ocupació. En aquest sentit caldrà:

Donar suport a les iniciatives productives que emergeixen dels nostres municipis i en qualsevol dels àmbits o segments culturals: la creació, la gestió i la promoció.

Facilitar l'accés als nous sistemes de creació i difusió al marge de la seva densitat o dimensió.

Identificar i analitzar la realitat de ciutats i territoris en termes de capacitat de talent, creació i innovació i facilitar el suport logístic necessari per al seu desenvolupament

4.5.6.- Millorarem la cultura en xarxa i la cooperació cultural

Suport a la racionalització dels usos dels equipaments públics: usos polivalents i millor coordinació i gestió pública, associativa i privada, per exemple cedint a entitats culturals la gestió dels usos dels equipaments públics més enllà dels horaris habituals d'obertura.

Premiar les iniciatives culturals que combinen més d'un municipi per fomentar la coordinació de l'acció cultural pública més enllà del rol de cada ajuntament i fomentar l'estalvi de recursos públics.

Les xarxes i els circuits són elements claus en el desenvolupament cultural del territori. Aporten valor, diversitat, innovació i transferència de coneixements. Cal, també, que les iniciatives siguin respectuoses amb les dinàmiques i opcions de cada municipi i territori. Els ajuntaments han de garantir que el funcionament de les xarxes de difusió artística o de continguts culturals respongui a les necessitats i aspiracions de les seves poblacions. En aquest context proposem:

Capacitar i facilitar la connexió dels agents culturals locals amb les xarxes i iniciatives sectorials o generals

Garantir l'accés a la societat digital de tota la ciutadania vetllant per evitar la fractura generacional.

Promoure els acords i la cooperació intermunicipal per a l'establiment de serveis culturals que requereixin una determinada densitat o economia d'escala.

Vetllarem per la plena integració dels equipaments culturals de les ciutats en les respectives xarxes de cooperació i circuits de difusió d'abast provincial i nacional, d'acord amb els plans d'inversió i disposicions normatives de la Generalitat, per tal d'assegurar una oferta de serveis i activitats diversa, de qualitat, estable i equilibrada, adreçada al conjunt de la ciutadania.

Potenciar programes específics d'accés als serveis culturals. Programes d'infància-escola, per a joves, per a persones grans, i per a persones amb discapacitats.

Promoure la cooperació intermunicipal per oferir serveis mancomunats que requereixin una determinada densitat o economia d'escala i exigir el compliment dels acords amb el Govern de Catalunya per tal de garantir el suport als serveis culturals bàsics i de proximitat que presten els municipis, de vegades amb un abast supralocal i fent funcions de suplència.

Per tal de garantir l'accessibilitat dels ciutadans, de forma equilibrada al llarg de tot el territori, als serveis culturals de proximitat (teatres i auditoris per a arts escèniques i musicals; biblioteques; centres de producció i exhibició de les arts visuals; museus, arxius i altres equipaments patrimonials; centres polivalents; etc), cal desplegar el Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya, entès com un pla d'inversions acordat entre el Govern i els ajuntaments (que són els titulars dels equipaments) per tal de renovar i modernitzar el parc d'equipaments actual i de crear nous equipaments, d'acord amb un mapa que planifiqui i estableixi les necessitats i les prioritats, elaborat amb la complicitat dels ajuntaments.

Igualment cal exigir al Govern del país el desplegament, concertadament amb la administració local, de les estratègies que optimitzin l'ús comunitari dels equipaments, a partir de la creació de circuits que afavoreixin la circulació de productes culturals i a partir del desenvolupament de les xarxes temàtiques d'equipaments.

4.5.7.- Treballarem per a incrementar la responsabilitat social de les institucions culturals

Els serveis i l'oferta cultural pública, en tots els equipaments i activitats -de la biblioteca, el museu o el teatre a la festa i les organitzacions de cultura popular- ha de procurar la integració de tota la ciutadania, especialment d'aquelles persones que per motius de barreres de comunicació, vulnerabilitat, d'exclusió social o amb risc de marginació i/o amb majors dificultats econòmiques, educatives i culturals. Per això caldrà treballar en la incorporació de la Responsabilitat Social en les diverses perspectives de treball, i per això proposem:

Millorar la dimensió social de les polítiques culturals a través de les organitzacions i les institucions culturals, públiques i privades.

Garantir el dret a la cultura per a tothom, passa per establir un model de preus públics que garanteixi i afavoreixi l'accés universal a la cultura. Treballarem per establir bons i/o quotes socials en els serveis culturals, adreçats a públics amb baixos ingressos que ho puguin acreditar (persones desocupades, estudiants, pensionistes, etc...).

Incrementar la funció educativa Incrementar la funció educativa i el desenvolupament didàctic dels equipaments culturals, incorporant les experiències que modifiquen la percepció de les persones i incrementen la seva capacitat i coneixements. dels equipaments culturals, incorporant les experiències que modifiquen la percepció de les persones i incrementen la seva capacitat i coneixements

Incorporar la perspectiva de la pluralitat i la diversitat cultural en els programes i la gestió de les institucions culturals com quelcom propi de la nostra societat actual, defugint dels programes específics.

4.6.- L'ESPORT: UNA EINA POLÍTICA PEL PROGRÉS I LA COHESIÓ LOCAL

Les pràctiques físic - esportives són una de les activitats socials més significatives i rellevants de finals del segle XX i principis del XXI. Són pràctiques amb un component social, econòmic i de comunicació de gran transcendència a la nostra societat i consegüentment de gran interès des del punt de vista de l'acció política. Són, per tant, una de les manifestacions socials que identifiquen a les societats modernes, a on el benestar social i les llibertats, individuals i col·lectives, permeten definir el grau de maduresa democràtica de la seva població.

L'estat del benestar ha crescut i s'ha desenvolupat enormement als períodes de govern socialista mitjançant drets de tot tipus, educatius, sanitaris, etc. La generació i el reconeixement de drets ha estat una base clau per a l'expansió i consolidació de l'activitat física i l'esport, que conjuntament amb el marc legislatiu i d'impuls posat, fonamentalment pels municipis, en les inversions públiques en equipaments esportius i l'aplicació de polítiques esportives àmplies i accessibles, ha afavorit la democratització de la pràctica esportiva.

L'esport i l'activitat física poden ser un instrument idoni, en els seus àmbits d'influència, per reforçar els valors propis del socialisme. Aquestes pràctiques tenen capacitat per combinar, per una part, la resposta a les inquietuds i problemàtiques personals, i per una altra, vetllar per aconseguir objectius d'interès col·lectiu on l'educació en valors, la solidaritat, la justícia social i la igualtat d'oportunitats facilitin la construcció d'una societat més justa i equitativa.

4.6.1.- Activarem els eixos de la política esportiva

La pràctica físic - esportiva a la nostra societat és una activitat pluridisciplinar amb grans i diferents manifestacions que requereix una visió multidimensional, una activitat en la que els canvis i la ràpida evolució fan necessari, des de la política, una visió àmplia i flexible. Des d'aquesta perspectiva s'ha d'entendre l'esport com:

Un factor socialitzador i educatiu: generador de models socials; com a factor d'integració, com a eina generadora de valors.

Un factor per a la salut de la ciutadania: perspectiva corporal, psicològica, holística

Una activitat amb fort impacte en l'economia, en la producció de llocs de treball i en potencial estalvi en despesa sanitària.

Una política que ha de servir per promocionar els nostres pobles o ciutats.

Aquestes quatre línies de treball s'articulen en iniciatives i actuacions a desplegar en els àmbits socioeducatius, de la salut i de la governança a l'àmbit municipal.

4.6.2.- Enfortint la pràctica esportiva

Cal afavorir la pràctica esportiva de la població, desenvolupant els espais esportius de proximitat, i impulsant activitats i hàbits de vida saludables, exigint-nos més qualitat, seguretat i accessibilitat. Per això cal impulsar equipaments esportius a l'aire lliure de petit format per fomentar la pràctica de l'esport (pistes, aparells, circuits...).

Els i les socialistes hem promogut i promourem un esport que serveixi d'escola de vida, com un excel·lent instrument educatiu, lúdic, motriu, de desenvolupament personal i com a mitjà per adaptar-se a una societat canviant, més humana, cooperativa i rica en valors.

Cal avançar en la incorporació de les dones a la pràctica de l'esport en tots els àmbits esportius on encara són minoritàries, i aquesta és una tasca que comença amb l'esport de base, com a esport

per a tothom, com a activitat de participació, manteniment, recreació, educació i de salut. Per tot això les nostres propostes són:

Generar més iniciatives que incrementin la participació a edats primerenques.

Redoblar l'acció en polítiques de gènere plantejant actuacions de discriminació positiva tant des del punt de vista de la pràctica com de la direcció i gestió soci esportiva.

Reforçar les pràctiques físiques en la gent gran i de les persones amb discapacitat i/o malaltia mental amb programes específics i impulsar associacions que tinguin en compte les característiques d'aquest segment de la població.

Potenciar i afavorir l'altruisme i el voluntariat en l'esport.

Treballar des de l'ensenyament obligatori i les iniciatives esportives al municipi, perquè la relació d'activitats en horari lectiu i no lectiu, és a dir la relació entre l'Educació Física i l'activitat física esportiva en horari no escolar siguin congruent i complementària.

Apostar per polítiques de creació racional d'equipaments i sobretot insistir en la remodelació, l'eliminació de barreres físiques i comunicatives, millora, manteniment i sostenibilitat ambiental dels espais esportius existents.

Potenciar i coordinar l'activitat esportiva intermunicipal per a l'aprofitament d'instal·lacions i equipaments esportius, ampliant l'oferta a municipis veïns.

Desenvolupar programes específics per a nens i nenes amb discapacitats o amb dificultats d'adaptació.

4.6.3.- Promourem la transversalitat de l'esport

L'esport abasta moltes dimensions de la persona i molts àmbits de la seva activitat quotidiana, que van des del sistema educatiu fins al sistema sanitari o la seva presència a l'espai públic. És, per tant, un dels pilars de la cohesió social i té un paper protagonista en la convivència i qualitat de vida dels nostres municipis.

És per això que cada cop més els ajuntaments socialistes han de garantir el desenvolupament d'una pràctica esportiva que tingui en compte les diferents facetes de l'activitat humana, que cobreixi les seves necessitats i ajudi a aconseguir l'equilibri vital necessari.

Cal potenciar l'exercici físic des d'un punt de vista lúdic i plantejar polítiques esportives sanitàries, promoure el concepte de vida activa mitjançant sistemes d'educació i formació. Per això proposem:

Incitar la pràctica d'activitats físic esportives com un objectiu de salut pública.

Fomentar una col·laboració més estreta entre els sectors sanitari, educatiu i esportiu, a l'objecte de definir i implementar actuacions coherents per reduir el sobrepès, l'obesitat i altres riscos per a la salut.

Avançar un pas més enllà de fomentar la pràctica esportiva basada en l'únic propòsit de mantenir-se en forma, i potenciar l'hàbit de fer exercici físic des d'un punt de vista lúdic com l'única manera de mantenir l'entusiasme per les activitats físiques.

Analitzar les actituds de la població de cara a la introducció de canvis al seu nivell d'activitat física i impulsar intervencions dirigides a la seva promoció, integrant-les en la pràctica clínica diària.

Estudiar la manera de promoure el concepte de vida activa a través dels sistemes d'educació i formació.

Construir i millorar circuits i rutes adequats per al senderisme, bicicleta i footing al medi natural.

Incrementar i millorar la instal·lació de mobiliari urbà de caràcter esportiu en parcs, zones verdes, rutes al medi natural i zones de gimnàstica per les persones grans.

Les competicions esportives de caire internacional són un esdeveniment capdavanter, ho vàrem veure i viure durant els Jocs Olímpics, i des d'ençà els municipis catalans, principalment Barcelona, han acollit nombroses competicions esportives de primer ordre que han afavorit en primer lloc el seu teixit esportiu des de l'escolar, fins el federat passant per les seves entitats. Però també han estat un finestra per mostrar la ciutat al món. Són aquests motius, pels quals els municipis catalans han de potenciar l'organització d'esdeveniments esportius com a part d'una estratègia d'identificació no sols amb la marca d'esport per part de la ciutat organitzadora, sinó també per factors associats amb hàbits saludables i de qualitat de vida.

Promoure programes i accions dirigides a eradicar la violència i les conductes agressives en la pràctica fisicoesportiva.

4.6.4.- Més governança i comunicació en les polítiques esportives

El model de treball que proposem des del municipalisme socialista implica una forta aposta per nous models de governança. És per això que la nostra prioritat s'ha de basar en models de treball de suport a la societat civil, de forta implicació de la ciutadania, de màxima transparència i rigor en la gestió i de compromís amb els reptes de responsabilitat social que la nostra pràctica exigeix. Per això proposem:

Impulsar encara més l'associacionisme esportiu com instrument que afavoreix, per les seves vinculacions amb l'entorn social, l'acostament de col·lectius i individus no practicants.

Impulsar la creació i consolidació dels nous formats d'associacionisme esportiu, ja que per les seves característiques plantegen dinàmiques complementàries a la institucionalització clàssica en l'esport.

Reforçar polítiques per implicar a la pràctica esportiva als diferents agents i grups d'interès presents a l'escola i la comunitat educativa, als entorns dels joves i de les persones grans.

Garantir la representativitat dels clubs esportius locals i entitats col·laboradores de manera que puguin exercir la seva responsabilitat social activament.

Cercar complicitats amb tots els agents esportius existents tant a l'àmbit local com a l'àmbit supralocal, AMPES, clubs, entitats, grups de practicants informals, consells esportius i federacions, per a coordinar esforços.

Insistir en la projecció dels valors que van més enllà de l'esport espectacle.

Generar la idea en els diferents sistemes esportius locals que les diverses concepcions de l'activitat física i l'esport s'han de totes per igual, per aconseguir un creixement harmònic i integral de l'individu i per tant de la societat.

Involucrar en la nostra dinàmica política als i les esportistes d'elit, com referents socials que són.

Potenciar el contacte amb els patrocinadors dels esdeveniments esportius a l'àmbit local per a tal que tinguin una visió més àmplia i de caràcter més social de l'esport.

Facilitar la implicació del comerç i empreses locals en les entitats i clubs esportius del municipi, a través de la mediació de l'ajuntament.

Fomentar la participació activa de la societat civil amb mecanismes per articular la representativitat de la ciutadania i de les associacions en els assumptes relacionats amb activitats esportives i en la seva promoció, com ara els Consells d'Esports.

Potenciar els esdeveniments esportius per tal de donar projecció turística i oportunitats de generar ingressos als municipis.

Els municipis catalans es troben cada vegada més identificats amb l'esport i tots els aspectes relacionats que comporta, és en aquest sentit, que ens cal un pas més, i hem de restar disposats i atents per proposar Barcelona –i tenint present la seva influència en l'àrea metropolitana i a la resta del país- com a seu permanent d'organismes nacionals i internacionals relacionats amb el món de l'esport -com podria ser la lluita contra el dòping, la medicina esportiva, l'alimentació dels esportistes d'èlit, o el foment de l'esport de base-. Institucions o organismes esportius que no sols poden generar ocupació i valor afegit en el municipi que els acull, sinó que a la vegada poder induir un factor d'atracció d'empreses esportives líders o relacionades amb el món de l'esport perquè es localitzin als nostres municipis.

4.7.- CIUTADANIA I DIVERSITAT

Al llarg de més de 30 anys de governs socialistes en les nostres Ciutats hem aconseguit que l'espai públic sigui el bé a protegir. Espai públic entès com a eix vertebrador de les relacions ciutadanes, per tant, de la convivència. La dignificació i millora de l'espai públic ha estat l'objectiu prioritari per tal assolir la plena ciutadania dels nostres veïns i veïnes.

Les nostres ciutats s'han de significar per protegir societats més cíviques, justes i solidàries. Els barris, pobles i ciutats de Catalunya han experimentat un increment de població sensible a la darrera dècada. Ciutadans i ciutadanes arribats de països europeus, i també de Llatinoamèrica, del nord i centre d'Àfrica i de l'Àsia han compensat, en alguns casos amb escreix, la minva de natalitat d'alguns indrets del país i la ma d'obra que hem anat necessitant en el cicle de creixement econòmic. I a determinats barris i pobles el percentatge de la població nouvinguda representa avui una proporció d'entre el 40 i el 80%.

L'augment de població i la generació de barris i ciutats més diversos han vingut de la mà d'un fenomen global derivat de l'increment de la mobilitat geogràfica. Un món cada dia més interconnectat, amb més accés a la informació, i amb majors desigualtats econòmiques entre països, són alguns dels factors que expliquen que molts ciutadans hagin optat per emprendre l'aventura sovint arriscada de començar una nova vida a un nou indret.

En aquest marc, Catalunya també s'ha vist afectada per la crisi econòmica internacional que ha fet que s'incrementi substancialment l'atur, ha frenat la creació d'ocupació i ha provocat que proliferin les situacions de risc d'exclusió social dins d'alguns col·lectius entre els que devem comptar el dels nouvinguts. Una situació que ha afavorit la sensació de competència entre aquests últims i els ciutadans ja radicats del nostre país a l'hora de poder accedir a determinats serveis públics o, fins i tot, al mercat laboral. Tot i així les dades demostren que aquests extrems no són certs malgrat l'arrelament d'aquesta percepció i/o idea que tenen molts dels nostres conciutadans.

La immigració ha deixat de ser un fenomen als nostres municipis per ser una realitat quotidiana que esdevé una oportunitat però que també planteja nous reptes i complexitats, i que per tant ens exigeix reforçar el nostre model d'acollida i de convivència, enfortint aquells elements que ens uneixen i abordant aquells altres que tendeixen a separar o segregar, sense alterar el esdevenir de la vida ciutadana. La convivència es treballa en la quotidianitat, en les petites coses del dia a dia.

És veritat que el procés d'arribada de nova població ha estat molt ràpid els darrers anys, però també és cert que a nivell general la tendència és la percepció de canvi social, demogràfic, a les nostres ciutats l'hem tinguda fins fa un parell d'anys. Ara hi ha estabilitat en l'arribada de nous veïns, menys pressió de nouvinguts a les escoles.

Els nostres barris, que ja van ser resultat d'una primera onada migratòria als anys 60, 70 han fet un procés d'acollida que, en termes de convivència, podem dir que és un exemple per Europa. Fins ara, el relat sobre el fet migratori a Catalunya és satisfactori en termes de cohesió social malgrat la rapidesa i la diversitat cultural existent. Però no estem encara en una situació de plena integració ni de plena fortalesa de la convivència. I a més, la crisi, que de fet és molt més important en termes d'atur entre la població immigrada, agreuja aquest context social de fragilitat que la dreta, explotant seguint criteris exclusivament electoralistes sense fer cap aportació en positiu per resoldre-la. La situació ens obliga a aprofundir en mesures i accions tangibles per arribar a la convivència plena.

Avui, per tant, es fa més necessari que mai establir mecanismes de gestió pública molt més flexibles i alhora rigorosos, que permetin fer front a fenòmens canviants que afavoreixin una immigració legal, i ordenada, tal com ja estableix la Llei d'Estrangeria. També és imprescindible oferir un volum d'equipaments i serveis públics adequat a les necessitats de cada moment i atorgar un major marge d'acció als consistoris amb competències, instruments i recursos per part d'altres instàncies institucionals. És en aquest sentit que cal augmentar els nivells de cooperació i complementarietat amb la Generalitat, i aquesta ha d'assumir la necessitat de dotar amb instruments i recursos als municipis per afrontar aquesta tasca.

Així mateix, una proporció considerable de població nouvinguda en un context de crisi econòmica fa més necessari millorar la gestió de la convivència i la cohesió social. Tots ells són aspectes dels que se'n fan càrrec els ajuntaments, però sovint amb una escassetat de recursos i de competències molt notable. Tot i així alguns ajuntaments han pogut establir mecanismes i implementar programes i projectes que caldria consolidar per que es pugui seguir treballant en la millora progressiva i sense treva de la convivència.

Cal una visió molt integral, molt d'aquesta societat diversa en que vivim les accions d'acollida (idioma, civisme, drets de ciutadania....) amb les accions integradores (educació, cultura, mediació ,....) en un treball per eliminar les barreres per a una interacció positiva en igualtat de condicions entre el conjunt de la ciutadania dels nostres municipis.

Convicció, consens i accions concretes són, per tant, els eixos sobre els que els i les socialistes volem vertebrar la gestió de la immigració als nostres municipis. Volem pobles i ciutats en els que tothom tingui la seva oportunitat i ningú no es quedi enrere si té ganes de progressar. Pobles i ciutats que atreguin talent i que ofereixin marcs d'interacció a les persones proactives i participatives al temps que evitin l'arrelament de la marginalitat. En definitiva, municipis que, des del respecte a la diferència, contribueixin a forjar un futur pròsper i compartit.

Exercir totes les accions necessàries per garantir els drets com a ciutadans, així com fer un exercici d'autoritat en el compliment dels deures de la nova ciutadania.

4.7.1.- Potenciem els nostres valors, treballem des de l'autoritat democràtica

Per aprofitar les oportunitats i minimitzar les complexitats que l'augment immigració i diversitat socio-cultural comporten, cal adoptar una actitud proactiva, impulsant polítiques clares i augmentant la capacitat de gestió dels ajuntaments. En aquest sentit, és fonamental que es doti els ajuntaments de les eines i els marcs legals i els recursos necessaris per fer-ho. El nostre discurs hauria de ser un: la cohesió i la convivència, una única societat, un sol poble, i no comunitats aïllades. Som una societat diversa, la diversitat és una oportunitat per al desenvolupament cultural, econòmic, demogràfic, social i humà.

Els alcaldes i alcaldesses socialistes volem que se'ns atorgui una major autoritat i capacitat de decisió a l'hora d'executar mesures relacionades amb la convivència i amb la gestió de la diversitat que sovint assumim sense els recursos i les competències necessàries.

Ahora que les polítiques sobre integració i convivència han de ser clares, a nivell de lleis estatals i autonòmiques, per impedir que des de determinats grups polítics es pugui fer d'aquest tema eina de confrontació i demagogia.

De la mateixa manera, volem exercir la legalitat amb autoritat sense renunciar als nostres valors socialistes. És a dir, volem preservar el respecte a la convivència, però fent valer la igualtat d'oportunitats i la igualtat de gènere, la justícia social i la solidaritat i evitant, al mateix temps, caure en falsos debats ni recórrer al populisme que, en últim terme, ens poden portar a la polarització social i a la marginació i guetització de determinats col·lectius socials.

516. El model d'integració a Catalunya té el seu mirall en els passos pioners que han donat pobles i ciutats que han vertebrat un full de ruta i han esdevingut referència en la consolidació d'un model de convivència local, democràtic i intercultural. Un model que, sobre la base d'uns valors compartits i del respecte mutu, construeix espais de diàleg, convivència i cooperació entre les persones.

Els i les socialistes, des de les nostres responsabilitats municipals, hem posat de manifest que la immigració és un fet global que cal gestionar sobretot a nivell local. Una feina que s'ha de fer de forma consensuada, amb ciutadans, agents socials i econòmics, entitats i associacions que treballen sobre el terreny en aquells territoris que hi ha més immigració. I que ha de cristal·litzar en accions que operin sobre la realitat social que volen transformar.

4.7.2.- El nostre model d'Integració: la Interculturalitat en una societat diversa

La interculturalitat, el model d'integració que defensem els i les socialistes de Catalunya, passa per reconèixer que la igualtat de drets i deures és la base sobre la que cal construir la convivència. És a dir: si volem establir un diàleg permanent i enriquidor entre cultures, cal assegurar les bases materials que garanteixin la igualtat d'oportunitats i la no discriminació en l'accés als recursos públics.

El nostre model de ciutat, es fonamenta en una clara visió intercultural, fonamentada en el diàleg i el respecte a la diferència, però posant en valor allò que ens uneix i compartim com ciutadans i ciutadanes: els mateixos deures i drets per a tothom. Volem una ciutat, una comunitat, un carrer, com espai comú i compartit, a on totes les persones se sentin que hi formen part. Treballarem per una ciutat plural i no per una pluralitat de ciutats.

Avui, parlar de la gestió de la convivència o de la diversitat vol dir parlar de serveis a les persones, de serveis a la comunitat, de serveis al territori com espai públic facilitador de l'encontre i de l'orgull de formar part de quelcom col·lectiu important.

Per això, parlarem de reptes en matèria d'espai públic, de drets i deures, d'empadronament i d'altres tràmits administratius d'utilitat, d'accés a l'habitatge en condicions, d'accés a l'ocupació digna en un mercat laboral respectuós amb la legalitat, d'educació i progrés cultural, dels plans d'usos i del comerç de proximitat, d'hàbits saludables i de prevenció en la salut, d'associacionisme i participació en la vida social de la comunitat, de l'atenció social en situacions d'urgència econòmica, etc.

4.7.3.- Treballant per uns barris dignes i cohesionats

Avui dia una dels reptes principals és garantir uns barris en igualtat de condicions per tota les poblacions. És fonamental evitar situacions que afectin a seguretat i a la qualitat de vida i a la dignitat. La llei de Barris ha estat un instrumente eficaç per assolir màximes cotes en la cohesió social persones. Per tot això proposem:

Establir uns criteris comuns d'empadronament que clarifiquin i harmonitzin els procediments administratius a seguir en els municipis.

Impulsar, conjuntament amb la Generalitat polítiques de microgestió de conflictes: ordenances de civisme, agents de mediació, taules de convivència. Fent possible la participació de la ciutadania en la configuració de l'espai públic, per tal que doni legitimitat en les aspiracions que s'originen en un context de diversitat.

Des del treball en xarxa de les administracions, i amb la pertinent dotació econòmica, aproximar, en definitiva, a la ciutadania mitjans de prevenció que els permeti avançar-se a possibles conflictes, així com instruments alternatius de resolució de conflictes extrajudicials.

Demandar a la Generalitat els recursos necessaris tant personals com econòmics perquè els ajuntaments tinguin els mitjans per tal de comptar dotació mínima d'agents de mediació ciutadana especialitzats en resolució de conflictes convivencials. A la vegada que potenciar la formació continua dels treballadors municipals. Per assumir els nous reptes d'una societat en continua transformació.

Cooperar amb la Generalitat mossos, policia local, comunitat educativa des dels serveis de mediació i des de la Policia Local en la detecció de situacions que requereixen actuacions en relació a violència masclista, matrimonis forçats, l'explotació sexual i les mutilacions genitals femenines o qualsevol agressió vers les dones, física o contra els seus drets i llibertats, que es pugui produir.

Prevenir i intervenir, en cooperació amb els Mossos d'Esquadra i els serveis de mediació sobre les bandes juvenils, facilitant la formació d'associacions que donin sortida pacífica a les necessitats de socialització dels joves.

Treballarem en la inclusió social dels joves immigrants, en col·laboració amb entitats de la ciutat.

Promoure la participació ciutadana des del marc que ens ofereixen les entitats i/o associacions que treballen sobre el terreny per tal d'establir ponts que permetin als ens locals, i als seus equips de professionals, detectar, prevenir i treballar les situacions de risc, de fractura social i de feblesa que el fet convivencial pot comportar.

4.7.4.- Acollint i promovent la integració social les persones Immigrades

Un dels aspectes claus a tenir present rau en el fet de la necessitat de comptar amb polítiques d'acollida i de promoció de la integració social que aportin elements de reforç de la convivència. En aquest sentit proposem:

Demandar a la Generalitat que agilitzin el desplegament de la Llei d'acollida aprovada aquesta legislatura passada i que doti als ajuntaments dels recursos necessaris per establir els serveis d'acollida per tal de facilitar aspectes claus de la integració com el coneixement de l'entorn, de la llengua i del mercat laboral.

Aprofitar la xarxa de formació de persones adultes com espai vertebrador de la xarxa pública d'acollida i integració, fent cursos d'alfabetització, idiomes, de coneixement dels drets i deures com

a ciutadans i del i coneixement de l'entorn. També promourem estratègies de codesenvolupament amb la població immigrada resident a Catalunya.

Promourem l'accés a la pràctica esportiva dels col·lectius dels joves immigrants en el marc del teixit associatiu existent.

Facilitar la integració de les famílies reagrupades en la societat, fent especial èmfasi en els grups de població més vulnerables (dones, joves,...) ja que així s'assegura una millor integració i cohesió social.

Promoure polítiques d'integració de la població gitana immigrada d'altres països, fomentant la seva participació activa en la societat i promovent la mediació com a eina de resolució de possibles conflictes.

Promoure el procés d'integració de nousvinguts fent atenció a la població autòctona amb mesures de mediació, formació i participació activa.

Garantir el dret a la llibertat religiosa, així com el compliment de les ordenances dedicades a l'ordenació dels espais dedicats al culte.

4.7.5.- Serveis públics a l'abast

Els millors vehicles d'integració parteixen del fet que tothom pugui gaudir dels serveis públics en igualtat de condicions. En aquest sentit serà important mantenir les polítiques desplegades fins ara que garanteixen els serveis al conjunt de la ciutadania. Per tot això proposem:

Treballar per ampliar el coneixement dels professionals a les característiques culturals i socials dels col·lectius nousvinguts a fi de facilitar la comunicació per l'accés als serveis.

Garantir l'accés en igualtat d'oportunitats als serveis públics sense discriminacions per raons d'origen o religió. Utilitzarem les xarxes de biblioteques i centres cívics com espais que permetin afavorir la interacció entre la població immigrada i autòctona.

Promoure l'associacionisme propi per facilitar una millor acollida inicial de les persones nousvingudes a través d'aquestes entitats.

Promoure la incorporació de la nova ciutadania en l'associacionisme ciutadà (entitats culturals, esportives, AMPAS, sindicats,...) com a mesura per afavorir la seva integració. És important per a crear xarxes, per a la implicació de tots els ciutadans, i a més per crear llaços de relació i coneixement mutu; independentment de l'origen de cadascú.

Treballar en la visibilitat i posada en valor de les cultures pròpies de la població immigrada, per exemple a través dels mitjans de comunicació o amb accions de sensibilització, per tal que la població autòctona tingui coneixement de les tradicions, realitats i característiques pròpies dels nous ciutadans d'altres orígens. A la vegada que es facin accions per fer entenedors els usos i trets culturals autòctons als nousvinguts, i promocionar la seva participació

4.7.6.- Assegurarem una educació integradora i de qualitat

Un dels aspectes claus del procés d'integració consisteix en afavorir-lo mitjançant les aules d'acollida, els espais de benvinguda, els plans educatius entorn, els projectes de convivència, tal com estableix la Llei d'Educació de Catalunya. La millor política d'integració comença a l'escola, articulant una xarxa educativa pública i universal i posant l'accent en la lluita contra el fracàs escolar com a peces fonamentals per evitar situacions d'exclusió social o crisis d'identitat entre els infants i adolescents de famílies immigrades. Per això proposem:

Equilibrar, en la mesura de les possibilitats, la distribució dels alumnes d'origen estranger en els centres públics i privats concertats ,dins de cada zona educativa.

Eliminar les barreres existents que dificulten l'accés de l'alumnat nouvingut a determinades escoles

Demandar a la Generalitat que doti de més recursos a les escoles que acullin una gran concentració d'estudiants d'origen immigrant, per evitar els processos segregadors i garantir la igualtat d'oportunitats dins del sistema educatiu

Reclamar a la Generalitat un projecte ampli per a tot el territori català per eradicar l'analfabetisme de la població adulta, especialment en el col·lectiu femení de les persones nouvingudes i treballar de manera coordinada i planificada, amb la col·laboració dels ajuntaments, la formació d'adults com un element per a la igualtat d'oportunitats i l'ocupabilitat .

Establir programes d'acollida escolar i propiciar el treball en xarxa d'escoles i instituts, altres centres educatiu, esportius i associatius.

4.7.7.- Una incorporació al treball en condicions d'igualtat

La garantia d'integració parteix del fet que les condicions que permeten l'arrelament puguin ser assolides. Entre aquestes la incorporació al món del treball és una fita cabdal. En aquest sentit proposem:

Realitzar campanyes i altres programes per lluitar contra la discriminació per raó d'origen en el mercat de treball.

Facilitar assessorament per facilitar el retorn de les persones immigrades que ho desitgin i afavorirem les migracions circulars.

Treballar des dels serveis locals d'ocupació accions d'orientació laboral pel conjunt de la població tot garantint que aquestes accions arribin també a la població nouvinguda , fent especial incidència en els grups de població més vulnerables que arriben al territori per reagrupament familiar.

El problema de l'atur amb col·lectius de nouvinguts no es dona generalment de forma aïllada de les condicions del seu entorn. Ens trobem barris on nouvinguts i autòctons pateixen unes mateixes limitacions a l'hora de poder engegar els seus projectes de vida, amb el consegüent deteriorament de la seva convivència mútua. Ambdós grups necessiten obtenir els beneficis de programes específics d'ocupació.

4.8.- CONVIVÈNCIA I SEGURETAT PER UN ESPAI PÚBLIC MILLOR

4.8.1.- Treballant per l'espai públic segur i ordenat

L'espai públic és l'essència i l'ànima dels nostres pobles, barris, viles i ciutats. La ciutat comença en allò que compartim, en el que ens és comú, l'espai públic és l'escenari on exercim els drets de ciutadania; el patrimoni compartit per tots/es els/les ciutadans/es que fem aquest país.

Pels i les socialistes, l'espai públic ha de generar identitat i permetre que la gent senti com a propi un lloc. Aquest sentiment de pertinença és clau per millorar l'autoestima, així com per generar implicació i responsabilització dels veïns i veïnes envers el seu barri, la seva ciutat o vila i també entre ells mateixos; d'aquesta manera aconseguirem també enfortir el progrés social.

Al llarg de molts anys, els i les socialistes hem treballat activament en la configuració d'un espai públic democràtic, integrador i respectuós amb tots els seus protagonistes. Perquè l'espai públic esdevé l'escenari central de la convivència, és on cristal·litza la ciutadania, i allà on els canvis i les transformacions tenen el seu reflex de forma més evident i ràpida. Aquest espai es construeix des dels entorns bàsics de convivència i comunitat que són els pobles i barris.

En uns moments d'especial dificultat, quan la crisi econòmica global colpeja els nostres pobles, viles i ciutats, és quan més es posa en evidència la fragilitat de l'espai públic. I precisament per això, els i les socialistes refermem la nostra aposta per un espai públic de qualitat, que sigui garantia de convivència, de l'equilibri social i territorial i fonament de la cohesió social.

L'espai públic que defensem des del socialisme és aquell en el qual, en condicions de llibertat i igualtat, tots els ciutadans i ciutadanes poden exercir els seus drets, posant en comú unes regles de joc per a l'exercici dels deures de la convivència que genera coneixement mutu, identifica i difon a través de les relacions veïnals els reptes dels barris i permet la col·laboració veïnal.

Per aconseguir que l'espai públic generi impactes positius en la millora de la cohesió social, cal que la seva creació i gestió s'estableixi tenint en compte alguns dels criteris que els i les socialistes defensem, com són la prevenció, la seguretat i la integració. Per aconseguir-ho cal que les persones d'origens diversos participin en l'ús i en la creació de l'espai públic.

El nostre compromís és el de garantir aquest drets, evitant situacions d'apropiació excloent i la vulneració de les normes de convivència. Ho fem desenvolupant tots els instruments que disposem, i també apel·lant al compromís de totes les institucions i a la col·laboració de la ciutadania.

És un compromís que passa per la dignitat de l'espai públic, amb una bona gestió de les polítiques de mobilitat, urbanisme, educació i medi ambient, i per treballar activament en el disseny i el manteniment urbà i en la inversió en equipaments.

Els i les socialistes hem apostat pels valors i les actituds cíviques com la tolerància, el respecte, la solidaritat i la participació, entre d'altres; són la clau per millorar i intensificar les relacions i les interaccions entre totes les persones i grups socials a l'espai públic. El civisme implica respecte envers els demés i els bens públics i, en especial, respecte a la diferència.

Avui, el repte que tenim és millorar les polítiques que incideixen sobre l'espai públic, articulant accions concretes per fer front a les amenaces que el posen en risc. L'objectiu és construir i preservar un espai públic de qualitat, actuant des dels ajuntaments i el conjunt d'institucions, i de manera estretament vinculada a la comunitat. Col·lectivament, hem de garantir un espai públic net, segur i ordenat; compartit, participat i àmpliament utilitzat. És en aquest sentit que els i les socialistes impulsarem les següents mesures:

Apostar per un disseny de l'espai públic que afavoreixi la convivència, on hi tinguin cabuda el màxim d'usos possibles de manera que tothom en gaudeixi, des dels infants a la gent més gran i amb igualtat entre homes i dones, evitant d'aquesta manera la monopolització de l'espai per col·lectius concrets. Treballar per protegir, gestionar i ordenar el paisatge urbà.

Millorar els barris i les àrees urbanes amb més diversitat, per evitar la creació de nuclis d'infrahabitatge.

Treballar pel manteniment i la cura de l'espai públic de qualitat i accessible ja que la seva degradació té una incidència directa en l'ús i la convivència. En aquest mateix sentit, actuarem pedagògicament perquè tota la ciutadania tingui cura dels bens públics, fent complir les normes de convivència i civisme.

Promoure el respecte pels valors cívics compartits (respecte a la diferència, solidaritat, cooperació, etc.) i la convivència lliure i tranquil·la que forma part indissoluble de l'espai públic que volem els i les socialistes.

Intensificarem l'educació en la convivència, els mecanismes de corresponsabilització de l'infractor i la mediació en els conflictes, mesures igualment bàsiques i imprescindibles en el manteniment de la qualitat de l'espai públic

Potenciar l'autoritat municipal que doti als alcaldes i alcaldesses de plena capacitat per definir les prioritats i impulsar les accions necessàries en matèria de seguretat i convivència en el seu municipi. Això passa ineludiblement per potenciar el rol de direcció, coordinació i execució dels acords de les Juntes Locals de Seguretat que han de vetllar per aprofundir en la coordinació de les forces de seguretat i per enfortir la cooperació entre policies, fiscalia i judicatura.

Coordinació que juntament amb el treball que desenvolupen altres operadors com els educadors socials, els agents de resolució de conflictes, mediadors, agents comunitaris i professionals del manteniment i cura de l'espai ha de permetre la consolidació del nostre espai públic com l'escenari privilegiat de relacions socials positives.

Cal promoure les modificacions legals que correspongui, demanant la tipificació d'aquelles conductes i situacions que per les seves característiques i repercussions generin problemes de convivència i seguretat en l'espai públic.

Impulsar una normativa que permeti als ajuntaments la seva concreció a través de les ordenances municipals, que d'aquesta manera obtindran l'empata necessària i guanyaran en efectivitat.

L'ocupació il·legal d'habitatges augmenta la percepció d'inseguretat. Demanarem les modificacions legislatives necessàries perquè els ajuntaments i els alcaldes i alcaldesses disposin de mecanismes judicials més àgils per poder afrontar amb més eficàcia aquestes situacions.

Abordar de manera decidida la lluita contra les màfies i xarxes delictives que fan de l'explotació sexual el seu negoci ens sembla imprescindible. En aquest sentit ens proposem lluitar pel fenomen de la prostitució, fent èmfasi en el combat contra les màfies i les xarxes que fan de l'explotació sexual el seu negoci, en la seguretat i protecció dels homes, dones –especialment– i transgènere i en la convivència a l'espai públic. Per aquest motiu, cal:

Arbitrar mecanismes legals i administratius adequats que ens permetin amb eficàcia lluitar contra aquestes activitats delictives per eradicar aquest fenomen.

Volem sensibilitzar la societat sobre la vulneració de drets humans que suposa l'explotació sexual i establir mecanismes per dissuadir la demanda.

Potenciar les accions d'atenció i suport a les persones que exerceixen la prostitució i que volen abandonar aquesta activitat.

Intensificar l'educació en la convivència, i els mecanismes de corresponsabilització de l'infractor i la mediació en els conflictes, mesures igualment bàsiques i imprescindibles en el manteniment de la qualitat de l'espai públic.

4.8.2.- Potenciant la convivència veïnal

Res del que li passa al ciutadà ens és aliè. Cal emprendre les mesures necessàries des de la proximitat, emprendre les mesures necessàries també per fomentar i garantir la convivència més enllà de l'espai públic, i a les comunitats de veïns i veïnes, que són l'àmbit de relació més propera i intensa.

A més, creiem que el fet de treballar pel respecte dels elements comuns de les comunitats de veïns i veïnes ha de contribuir necessàriament a respectar també el mobiliari urbà i la resta d'elements públics que es troben a la via pública.

Des dels ajuntaments hem d'impulsar la creació dels serveis d'acompanyament necessaris per que cap veí se senti sol en front d'un trencament de la convivència a la seva comunitat. Per això proposem:

Facilitar suport i orientació a les comunitats veïnals per tal que s'autoorganitzin i autoregulin des de la base de l'acord i el consens, el dret privat i amb la col·laboració de les entitats veïnals.

Aprofundir en mesures de mediació en l'àmbit veïnal per resoldre trencaments de la convivència entre persones veïnes, facilitant, si cal mesures d'arbitratge. Promoure els canvis legals necessaris perquè, des dels serveis municipals, es puguin detectar i resoldre, de manera efectiva, situacions de sobreocupació en els habitatges.

Aprofundir en els serveis d'assessorament a les juntes de comunitat, millorant-ne les vies d'accés als mateixos i procurant que la manca de recursos de les comunitats no esdevingui una barrera d'entrada

Impulsar actuacions de tipus pedagògic, informatiu i sancionador, amb especial atenció a la franja d'horari nocturn, tenint especial cura per tal que el dret a l'oci no signifiqui la vulneració del dret al descans.

Endegar processos pedagògic-formatius per a responsables de comunitats amb la finalitat d'ajudar en la seva tasca com a canal de contacte amb l'ajuntament i com a indicador preventiu de conflicte.

Establir mecanismes de diàleg amb les entitats veïnals de manera periòdica per tal de prendre el pols al barri i una comunicació directa amb el territori, estrenyent els llaços de col·laboració la corresponsabilitat.

4.8.3.- La seguretat integral, dret de ciutadania

Pels socialistes i les socialistes la seguretat és un pressupost fonamental per a l'exercici de la llibertat i dels drets de ciutadania. La nova situació que vivim avui dia posa en evidència que la seguretat és una preocupació força arrelada en la nostra societat. Els i les socialistes compartim aquesta visió però des de postures que entenen que cal afrontar els problemes amb una perspectiva de progrés. En aquest context, els i les socialistes considerem la seguretat com un requisit imprescindible per a l'exercici dels drets de ciutadania. No hi ha democràcia sense llibertat i no hi ha llibertat sense seguretat. Per això, hem desenvolupat i continuem mantenint un ferm compromís perquè tota la ciutadania, al marge de la seva situació social o econòmica o el territori

en què visqui, no sigui privada del dret a estar i sentir-se segura i, en conseqüència, al dret de ser i sentir-se lliure.

El procés d'individualització de les relacions socials present en la nostra societat trenca amb els vincles socials tradicionals de protecció: família, barri, organitzacions socials i polítiques, associacions veïnals, etc. Per fer front a aquesta situació, els i les socialistes creiem en una política de seguretat basada en la autoritat i en la responsabilitat de la ciutadania. El primer entès com l'exercici de l'autoritat conferida pels ciutadans i sobre la qual s'exigeix la defensa i garantia dels interessos de la comunitat, dels seus drets i de les seves llibertats; el segon, la responsabilitat ciutadana, entesa com la responsabilització dels ciutadans en l'exercici dels seus drets i les seves obligacions i, implicar la comunitat en la definició dels processos que permetin configurar relacions socials inclusives.

Els canvis socials i sobretot la incidència als municipis de nous fenòmens globals que afecten molt directament l'espai públic i la convivència obliga a superar els plantejaments clàssics en matèria de seguretat i emprendre un nou concepte de seguretat, de més abast, més transversal, més proper i més preventiu. I és des de la proximitat que es pot abordar, amb més eficàcia i d'una manera més preventiva, des del petit delictes de furt fins a greus casos de violència de gènere.

En aquest sentit, concebem la Seguretat Integral com una lògica d'acció proactiva, destacant la necessària intervenció transversal de tots els serveis i essent promoguda coordinadament des dels ajuntaments per al desenvolupament d'estratègies preventives i de gestió del conflicte, en les quals cal que intervinguin múltiples operadors, molts dels quals no formen part del sistema clàssic de control penal: els urbanistes, els educadors socials, l'escola o la cultura formen part de una aproximació multidisciplinària que busca en aquestes polítiques de anticipació la clau d'una forma d'entendre la seguretat que vol superar la resposta una vegada s'ha produït el dany. Així doncs la prevenció també és un eix bàsic de la nostra política; repressió i control sobre les transgressions; coordinació entre les institucions i serveis; participació en la definició de les respostes i en la transformació del conflicte; l'objectiu últim: garantir i protegir l'exercici dels drets de les persones.

El treball en comissions transversals s'ha demostrat eficaç i eficient; en aquest sentit, enfront a la complexitat del fenomen socials actuals, potenciarem el treball en xarxa de tots els serveis i operadors públics, comptant a més amb aquells operadors del tercer sector que venen treballant en l'àmbit de la prevenció i el conflicte a les viles i ciutats del país.

Avui dia ens trobem davant nous reptes que estan transformant també la fesomia de la seguretat arreu. En els municipis de Catalunya, en els darrers anys s'hi ha manifestat noves realitats a les quals hem de fer front.

L'aparició a Catalunya de noves formes delictives, la gravetat d'alguns delictes o l'activitat d'organitzacions i xarxes delictives, fa que l'esforç del sistema de seguretat i dels seus agents no tingui una translació amb la sensació de seguretat.

L'activitat de xarxes delictives que fan de l'explotació de les persones una de les seves àrees de negoci, sigui per explotació sexual, per venda ambulat o per l'ús de menors en la mendicitat, genera tensions i actituds de rebuig que poden malmetre els nivells de cohesió social assolits fins ara al país.

També, en una línia confluent, serà prioritari prestar una nova atenció i orientació als i les joves que assoleixen la majoria d'edat en centres de menors, els quals, es veuen llançats a la societat en una situació molt precària i necessiten suport.

Als i les socialistes ens preocupa enormement les noves formes de delinqüència organitzada i el potencial risc de pressió sobre sectors de població jove en atur o amb treball precari, o en col·lectius d'immigrants en risc. Vista la seva situació de manca d'expectatives socials i laborals o

sense permís de treball; la reparició d'alguns grups juvenils violents que s'han conegut com a bandes juvenils poden ser-ne un dels punts d'alarma.

Malgrat els canvis apuntats, les dades ens indiquen que no estem en situació d'inseguretat respecte al passat ni comparant-nos amb altres realitats d'Espanya o Europa. Aquesta dada positiva no és malauradament suficient per reconduir la percepció negativa de la població, el que ens porta a concloure que la seguretat i la seva assimilació per part de la ciutadania requereixen un tractament analític que ultrapassa la fredor de les dades. Un bon exemple que il·lustra aquesta afirmació és que no s'ha aconseguit traslladar a la població la reducció objectiva dels fets delictius durant els darrers mesos. Fer-ho ens exigeix imaginació i esforç per comunicar i fer pedagogia al respecte.

La millora de la percepció sobre les expectatives que els ciutadans tenen en temes de seguretat, només s'aconsegueix en termes comparatius. Per fer front al discurs de desgast que practica sobre tot l'oposició de dretes, es necessiten missatges amb dades aclaridores sobre les seves realitats, allunyades dels seus discursos: quan ha governat el PP ha estat el període en que s'han creat menys places de policia i més ha augmentat la inseguretat real; quan governa CiU torna a reduir les dotacions de mossos i les inversions en seguretat. En canvi els governs socialistes als ajuntaments, a la Generalitat i a l'Estat són els que més han cuidat aquest tema.

Des de l'autoritat democràtica cal actuar de manera contundent i rigorosa, solvent, responsable i amb l'ús de polítiques que generin complicitat i corresponsabilitat, informant i comunicant de forma propera i efectiva.

4.8.4.- Impulsarem un Pacte per la Seguretat a Catalunya

En aquest sentit, i per respondre tant als nous problemes com als aspectes de legitimitat, creiem necessari desenvolupar un Pacte per la Seguretat a Catalunya com una acció integrada de totes les administracions.

El coneixement i lluita contra les xarxes delictives requereixen de la investigació tant en origen com en les seves implicacions en l'àmbit local, així com també la participació dels òrgans d'intel·ligència tant del Govern com de l'Administració de l'Estat, implicació que ha de recollir el continu operacional amb els operadors de terreny en l'àmbit local. En particular caldrà un abordatge innovador i actualitzat respecte de les noves formes de delinqüència. Per tot això proposem:

Impulsar un Pacte per la Seguretat a Catalunya entès com una acció integrada de tots els sistemes públics, independentment de quina administració en depenguin

Desenvolupar el Pacte des de l'acció conjunta dels serveis públics, agents socials, educatius, planificadors urbans i cossos de seguretat per tal de definir aquelles respostes a les noves formes delictives i els seus impactes en la percepció de seguretat de la ciutadania, vetllant a la vegada pel desenvolupament de la convivència basada en els valors socials compartits i les polítiques públiques compartides.

Eleva al nivell parlamentari propostes pel desplegament legislatiu necessari.

Impulsar accions de prevenció com un pilar bàsic d'aquest Pacte. No ens podem basar només en la presència policial com a element dissuasiu del conflicte, sinó que hem d'utilitzar totes les eines possibles per tal d'anar a la seva arrel i evitar que sorgeixi.

Facilitar que els serveis públics com l'educació i els serveis socials, l'urbanisme i fins i tot les entitats intervinguin en la política de prevenció i millora de la convivència ciutadana.

Exigir dins del marc del Pacte el compliment del nombre d'efectius (18.000 mossos d'esquadra el 2015) i la definició d'estàndard de resposta.

Incloure dins d'aquesta iniciativa el reforç de l'autoritat municipal

4.8.5.- Intervenció des de la proximitat

La nostra experiència reeixida en matèria de seguretat confirma que la proximitat és l'espai més idoni per entendre i actuar en matèria de seguretat, en una perspectiva integral i transversal. És per això que cal prendre el barri, el casc urbà en les poblacions petites i els nuclis aïllats de població, com a unitats socials de convivència segura. És des de la proximitat del barri i el seu coneixement que cal definir les actuacions en matèria de seguretat, donant especial èmfasi a les actuacions preventives. La proximitat es tradueix en una resposta adequada a l'heterogeneïtat de les realitats socials, culturals i econòmiques que tenen lloc en els nostres municipis i barris.

El barri és l'àmbit urbà més proper de la ciutadania. L'espai on tenen lloc els desplaçaments habituals a prop del domicili i a peu. En aquest entorn dissenyem, desenvolupem i apliquem els programes i les polítiques de seguretat de l'aglomeració.

Des dels municipis expresseu el compromís amb els valors de la convivència i amb la seguretat. Impulsarem des de l'administració local el pacte que hem esmentat, amb la vocació i el deure de liderar la lluita contra els fenòmens i les realitats que poden distorsionar el projecte de país.

L'impuls de les polítiques de seguretat als municipis, des del barri i amb transversalitat, és prioritari com ho és la implicació de tots els cossos policials, els serveis socials, els serveis educatius i en general de tots els serveis que incideixen a l'espai públic. Aquest punt de vista complementa el Pacte que proposem i posa de relleu els següents objectius:

Reforçar l'autoritat de l'alcalde o alcaldessa a través de les Juntes Locals de Seguretat les qual han d'emprendre un major lideratge en la lluita contra la delinqüència, establint prioritats i definint la cooperació i coordinació necessàries entre la policia local i el cos de Mossos d'Esquadra, i una responsabilitat institucional entre les diverses Administracions.

Millorar l'atenció, també des dels municipis, a les víctimes de violència de gènere.

Exigir la creació de programes d'acció preventiva que garanteixin que les escoles i instituts siguin espais segurs i de construcció de la convivència.

Incentivar l'establiment d'espais de mediació.

Definir protocols d'actuació davant de la conflictivitat social.

Facilitar la realització de mesures penals alternatives i els treballs en benefici de la comunitat.

4.8.6.-Enfortirem els instruments de prevenció i d'actuació d'emergència

L'alcalde o alcaldessa avui ja és el principal responsable dels plans de protecció del seu municipi civil però cal reforçar la seva autoritat en la gestió de l'emergència, ja sigui envers els diferents serveis d'emergències, com amb les companyes privades que presten serveis bàsics, ja que la seva actuació pot ser determinant enfront d'una crisi amb importants afectacions a la ciutadania. Hem de considerar els municipis com el lloc on es produeix la primera i bàsica resposta davant una situació de risc per a la població, facilitant-los les eines i promovent la participació necessària per una òptima acció coordinada. En aquest sentit, un dels objectius cabdals consisteix en la integració de procediments, recursos i mitjans d'actuació en matèria d'emergències.

En la mateixa línia cal aprofundir en el 112 aprofitant el fet que durant els darrers anys s'ha desplegat el Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència com a línia d'emergència de tot el país. En conjunt creiem necessari reforçar aquests aspectes i per tot això proposem:

Exigir el finançament i el suport institucional a tots els municipis perquè no n'hi hagi cap ajuntament sense pla bàsic de protecció civil, una eina fonamental a l'hora de gestionar qualsevol crisi.

Establir una potent política de protecció civil i emergències per prevenir i afrontar amb èxit l'acció coordinada de totes les Administracions.

Apostar per la millora de la planificació i capacitació dels serveis públics davant emergències i catàstrofes. Cal, entre d'altres estratègies, professionalitzar més la protecció civil i apostar per la coordinació operativa de la protecció civil de les emergències.

Garantir i dinamitzar la participació ciutadana en les tasques de protecció civil mitjançant també les associacions de voluntaris (territorials o especialitzades).

Consolidar el 112 com un sistema integral de gestió d'emergències i aconseguir que esdevingui l'únic telèfon d'emergències.

Apropar més el servei públic del telèfon únic d'emergències al territori, amb una participació més activa dels municipis, tant en la implantació com en el seu funcionament.

4.8.7.- Promourem una mobilitat més segura i accessible

La mobilitat segura i accessible és una de les preocupacions que se'n deriven del canvi en els paràmetres que vivim en la societat actual. Mobilitat obligada i accessible, accés als serveis i gaudi d'oci són elements que han aportat major llibertat i han ampliat el ventall d'oportunitats de lleure, estudi i treball per a tothom, però també poden ser elements que afecten a la seguretat dels conductors i de les conductores, dels passatgers i de les passatgeres i dels vianants. És en el món municipal una prioritat enfortir els aspectes que donen major seguretat i accessibilitat a la mobilitat. Per això proposem:

Hem de potenciar una política de seguretat viària per protegir per damunt de tot el dret a la vida.

Endegar totes les mesures necessàries per tal de vetllar per una mobilitat eficient, sostenible i segura i accessible també en àmbits urbans i rurals.

Desplegar polítiques que, prioritàriament, tinguin cura de les persones vianants i a les grans ciutats també donar especial èmfasi a vianants, motos i bicicletes.

Incorporar com a prioritat als projectes de reforma urbanística el seguiment dels paràmetres que defineixen aquesta mobilitat segura.

Promoure una major disciplina viària que afavoreixi la conducció a velocitats adequades als carrers de les ciutats i els pobles.

Involucrar tots els nivells de l'Administració i la societat civil en la consolidació de la nova cultura de la seguretat viària que els governs progressistes hem pogut començar a sedimentar els darrers anys.

Potenciar la pacificació del trànsit en els centres de les poblacions tot estenent les "zones 30".

Propiciar mesures d'ampliació dels mitjans de transport alternatius i públics i reduir la demanda de trànsit en vehicle particular. Fomentarem l'ús de vehicles no contaminants, en especial els elèctrics, i facilitarem l'ús de la bicicleta així com la seva adequada convivència amb vehicles i vianants.

Fomentar l'educació i formació viàries. És bàsic incorporar els coneixements, les habilitats i els procediments de seguretat viària des del concepte bàsic de la convivència, la responsabilitat i la solidaritat com una nova matèria en el procés educatiu de joves i infants, dins i fora de l'escola.

Incorporar a les persones grans com a col·lectiu prioritari tant pel que fa al foment de la seva formació viària, com també anar millorant el model de mobilitat i atenent les seves necessitats. Amb l'objectiu de fer pobles i ciutats amigables amb les persones grans.

Vetllar perquè tots els locals d'oci nocturn tinguin alcoholímetres fixos i treballar perquè totes les zones d'oci nocturn comptin amb un pla de seguretat i un pla de mobilitat.

4.8.8.- Promourem la proximitat de la justícia

1 - Els socialistes i les socialistes tenim molt clar que la complexitat cada cop més gran en què es troba immersa la vida en els municipis requereix de respostes noves i adaptades als nous reptes. La convivència és un dels aspectes elementals de la competència municipal. Els problemes de la justícia, en sentit molt ampli, tenen una dimensió local que afecta a la convivència de les persones; per això ja fa temps que defensem la necessitat d'una justícia pròxima, capaç de donar resposta eficaç, restauradora i ressocialitzadora de manera més permanent a aquests conflictes.

2.-La necessitat de nous instruments "no judicials" per afrontar els reptes de les societats complexes guanya dia a dia voluntats polítiques i es plasma, tant a Europa, a Espanya com a Catalunya, també en instruments legals que estableixen sistemes alternatius de resolució de conflictes, com ara les mesures comunitàries alternatives a les penes privatives de llibertat, els treballs en benefici de la comunitat o el desenvolupament de la mediació com eina de solució extrajudicial de conflictes, entre d'altres. La majoria d'aquestes mesures requereixen de la cooperació entre les administracions públiques i, en especial, de la col·laboració de l'administració local per poder ser aplicades.

3.- Promourem, per tant, que els municipis puguin desenvolupar una política pública de "proximitat de la justícia" que, a través dels instruments legals de resolució "no judicials" de conflictes que ja es troben en aquests moments a disposició, sigui capaç d'oferir als ciutadans orientació, mediació, mecanismes de resolució alternativa o complementaria de conflictes, mesures comunitàries per a la substitució de penes o sancions, així com les que permetin també mitjançar o arbitrar en els conflictes entre els ciutadans i l'administració.

4.9.- POLÍTIQUES TERRITORIALS PER LA COHESIÓ I LA SOSTENIBILITAT

4.9.1.- Des del territori, polítiques per sortir de la crisi

El context dels canvis al que fèiem referència en la presentació del Manifest Municipal 2011 dels Socialistes de Catalunya, impregna tots els àmbits de la vida municipal. L'enfocament dels temes territorials i de sostenibilitat també han d'analitzar-se des de la perspectiva d'enfortir l'autoritat dels governs, treballar per la reactivació econòmica del territori, desplegar polítiques que reforcin la qualitat de l'espai públic en ciutats i pobles segurs que apuntin a una major transparència de les polítiques urbanístiques.

Avui dia, les polítiques dels nostres pobles, viles i ciutats són cada cop més transversals i lligades a aspectes que sobrepassen el propi llinyar de l'àmbit. El desenvolupament territorial sostenible és la clau que afecta tot el tractament que fem de l'espai públic i de l'aprofitament dels recursos naturals. Parlar de territori és parlar d'urbanisme, de mobilitat, d'habitatge, de l'ús de l'espai, i també de cohesió social i convivència, a la fi de tot allò que afecta en l'entorn dels pobles, viles i ciutats.

Des dels governs socialistes hem de reivindicar l'esforç i l'avenç que hem realitzat en matèria d'urbanisme sostenible i de gènere, impulsant als nostres municipis la cohesió social i una major

qualitat de vida, reafirmant el caràcter mediterrani de ciutats i pobles a través d'un plantejament d'urbanisme mixt i inclusiu. Aquests projectes s'han desplegat pensant en una nova perspectiva de governança amb rigor, transparència i corresponsabilitat amb la ciutadania, tot potenciant els pluricentralismes en els pobles i ciutats per tal d'evitar la degradació d'espais. Aquest aspecte ha tingut continuïtat amb la posada en marxa de la llei de barris per part del govern del PSC a Catalunya.

Cal reivindicar l'urbanisme com una de les principals polítiques públiques municipals però també remarcar que pels i les socialistes aquesta no és una política neutra sinó que és una eina més per transformar la realitat, fent prevaler en tot moment l'interès públic, donant resposta a les demandes socials (habitatge, activitats econòmiques, espais públics, equipaments...), reduint l'accessibilitat diferencial de la població als serveis, fomentant la cohesió social i la generalització del benestar entre tota la ciutadania.

La promoció de les polítiques transversals i interdisciplinàries comporta aspectes com l'habitatge, la producció i gestió de sòl per activitats econòmiques, les infraestructures, la sostenibilitat urbana, de com ens movem en el territori, etc., sempre cercant complicitat amb la ciutadana i amb criteris d'austeritat i eficàcia.

El PSC és i ha estat defensor de les polítiques sostenibles en el seu ideari, i en aquest sentit hem de governar amb criteris de sostenibilitat, amb propostes valentes i alhora responsables per a la preservació dels espais sigui quin sigui el seu ús. Des de la gestió municipal es pot actuar de manera local davant de problemàtiques de caràcter global, en tots els aspectes com la despesa d'energia primària, consum d'aigua, consum de matèries primeres i manufacturades, emissions de gasos d'efecte hivernacle, residus, aigües residuals, contaminació atmosfèrica, acústica, lluminosa i odorífera, entre d'altres. Per tant, des de les nostres ciutats i pobles hem de potenciar sistemes més eficients de cara a polítiques de sostenibilitat.

Incrementar la qualitat ambiental dels municipis passa per prioritzar actuacions de millora, de gestió, de comunicació, d'informació i de manteniment. La lluita contra el canvi climàtic ha de contribuir a la preservació de l'equilibri global, i a una major sensibilització de la ciutadania enfortint accions encaminades a fer ciutats i municipis més sostenibles, amb major qualitat de vida i major qualitat social.

4.9.2.- Millorant el territori millorem la qualitat de vida dels nostres pobles i ciutats

Parlar de la gestió del territori i de l'espai sempre ve condicionat per diversos aspectes com són la diversitat dels assentaments, la consolidació i gestió d'aquests espais, la preservació de la biodiversitat, l'aprofitament i gestió dels recursos, la reducció dels residus i dels impactes ambientals, la mobilitat com a factor de convivència i la racionalització de l'ús que en fem del territori. Aquestes actuacions s'han de fer sempre des de la proximitat i amb l'opinió i corresponsabilitat de qui hi habita. Ara bé, la vertebració d'aquest espai l'hem de concebre des d'una doble perspectiva, la pròpiament municipal i la supramunicipal.

Això ens comporta continuar treballant per definir els serveis mínims necessaris dels nuclis urbans, de la relació entre els pobles i ciutats veïnes en matèria d'infraestructures, de l'optimització de recursos i equipaments per treure'n un major profit per a la població i de com defensar l'entorn des d'una òptica de treball en xarxa. Són factors que ens ha de dur a una reflexió no segregada de les realitats municipals. La fita de l'urbanisme avui dia és evolucionar cap a actuacions que responguin a la realitat actual, que continuïn garantint que les ciutats i pobles siguin amables, accessibles en tots els àmbits, vetllant per la no segregació de l'espai ni l'excessiva especialització. És la defensa d'un model de ciutats i pobles mediterranis, mixts, sostenibles i avançats. En aquest sentit proposem:

Reivindicar l'autonomia municipal en termes urbanístics a escala urbana a través dels canvis legislatius necessaris, tot garantint-ne el control i la transparència, tenint en compte que la flexibilitat del planejament urbà ha d'ajustar-se a la realitat, tot respectant els criteris bàsics d'ordenació definits pel planejament territorial que defineixen un model territorial coherent a una escala superior.

Millorar de la qualitat del sòl terciari i dels polígons o àrees industrials. En aquest moment de necessària reactivació cal que la planificació supramunicipal, la dotació de serveis i mobilitat, i la seva integració a les trames interurbanes siguin peces claus per tal d'adequar-nos al moment actual, tot pensant en el futur dels nostres pobles, viles i ciutats.

Treballar a doble escala: la de les realitats supralocals i la urbana i veïnal com un lloc de proximitat, tot evitant la segregació social i fomentant la mixtura social dels barris com a mecanisme per garantir la seva cohesió.

Potenciar l'acabament de les xarxes bàsiques de serveis (clavegueram, telecomunicacions, transports, etc.).

Completar les xarxes d'equipaments públics i adequar els existents en processos de rehabilitació per la millora de la convivència i cohesió social. Potenciar i ajudar a perquè el comerç es pugui adherir als avantatges de les polítiques de rehabilitació d'edificis, per tal de consolidar la cohesió social, la vida en els centres urbans, tot evitant la deslocalització i descomercialització dels nostres pobles i ciutats.

Actuar amb respecte pel medi natural, evidenciant que les qüestions de sostenibilitat no han d'estar sobreposades a l'actuació urbanística sinó que estaran implícites en totes les propostes municipals i metropolitanes.

Potenciar la col·laboració transfronterera, allà on sigui possible i necessari.

4.9.3.- Potenciarem polítiques d'habitatge

És molt important prosseguir en la millora de la qualitat urbanística i la convivència en les ciutats i pobles sense oblidar els barris. Cal poder donar resposta a la ciutadania, en la mesura que sigui possible des dels ajuntaments, en la seva demanda de buscar una llar per tal que les famílies puguin realitzar els seus projectes vitals. En aquest sentit les nostres propostes són:

Prioritzar la rehabilitació, aplicant el criteri de funcionalitat com una estratègia d'urbanisme modern, actuant tant en els de trama urbana de les ciutats, viles i pobles, com en els edificis i en els habitatges. S'ha d'aprofitar la rehabilitació com un pas més cap a models urbans més sostenibles i cohesionats.

Potenciarem el desenvolupament dels Plans Locals d'Habitatge (PLH) per tal de definir les propostes i compromisos municipals en matèria d'habitatge així com els mecanismes de solidaritat urbana.

Actuar de manera decidida i contínua en la generació i obtenció de sòl urbà per destinar-lo a la promoció de nou habitatge protegit, amb especial atenció al de lloguer i altres dotacions urbanes.

Potenciar els serveis i espais comuns en els habitatges protegits per tal de fer de la comunitat el primer focus de cohesió social i principi de responsabilitat compartida.

Impulsar l'aplicació de la legislació vigent que ens permetin la reconversió i/o utilització del parc d'habitatges buits dels pobles i ciutats, en habitatges protegits.

Els socialistes de Catalunya, d'acord amb les últimes sentències i opinions d'alguns jutges, així

com de “La Federación de Municipios y Provincias” (FEMP), demanarem als òrgans competents que es portin a càrrec les modificacions normatives necessàries perquè l'hipoteca es saldi amb el lliurament de l'immoble, sempre que la taxació d'aquest, feta per l'entitat financera, hagués estat igual o major que el préstec sol·licitat.

Potenciar la construcció d'habitatge sota la figura de “drets de superfície” per evitar la despatrimonialització de sòl públic dels ajuntaments i, a la vegada, com a instrument de finançament de l'habitatge públic. A més, cal trobar nous instruments pel finançament de les operacions locals d'habitatge. Els socialistes i les socialistes som partidaris de la creació de consorcis/ empreses, etc. capaços d'obtenir i gestionar més recursos públics i privats en favor de la política d'habitatge.

Promoure habitatges dotacionals com a habitatges temporals d'emergència, per poder donar resposta des del municipi a creixents situacions de desnonament per impagament hipotecari, i a situacions de violència de gènere o d'exclusió social.

Exigir a la Generalitat la continuïtat de la Llei de Barris com a projecte integral a la regeneració urbana, tot posant l'accent en la rehabilitació d'edificis i habitatges i en les actuacions socials i econòmiques com a instruments bàsics de cohesió.

Completar les xarxes d'equipaments públics i adequar els existents en processos de rehabilitació per la millora de la convivència i cohesió social. Cercar noves formules d'intercanvi d'habitatge amb problemes estructurals o d'accessibilitat per a persones grans, tenint en compte aspectes de transmissió patrimonial, taxacions i llocs de residència.

Des dels ajuntaments s'impulsaran totes aquelles iniciatives que ajudin a fer de la dació en pagament una realitat en relació a les hipoteques sobre l'habitatge habitual. De la mateixa manera, també des dels ajuntaments es treballarà per tal d'impulsar l'articulació de noves mesures de regulació pel que fa a la legislació vigent en matèria de regulació de les empreses de taxació i de les seves normes d'actuació. B. Per últim, els ajuntaments són qui atenen, en primera instància, les persones afectades per un procés de desnonament. Davant d'aquesta realitat social, i donada l'actual situació econòmica que preveu encara més desnonaments, els ajuntaments no poden assumir ells sols aquestes càrregues. És per això que no podem deixar de fer incidència en la situació d'aquestes persones i reclamar a la Generalitat les seves obligacions envers elles.

4.9.4.- Consolidarem la bona governança de l'espai públic

És prioritari consolidar l'espai públic com un lloc de convivència d'un model urbà de ciutat densa i inclusiva. Els ajuntaments de progrés seguirem liderant la planificació de les grans transformacions urbanes i la creació de nous barris, a la vegada que cercarem el diàleg amb tots els actors implicats i en especial amb la ciutadania, tot entenent l'espai públic com un lloc de convivència, relació democràtica i integració. Per tal de poder gestionar amb eficàcia les transformacions urbanístiques de les nostres ciutats, viles i pobles, és necessari potenciar un nou model de governança urbanística que tingui en compte la participació de la ciutadania i la proximitat. Per això proposem:

Definir polítiques pels barris i pels projectes d'àmbit metropolità que han de determinar els municipis del segle XXI.

Proposar una reflexió sobre els canvis d'hàbits de la població i com aquests han de modificar el disseny de l'espai públic.

Proposar la redacció d'un llibre blanc de l'espai públic, que unifiqui criteris de disseny urbà i funcionalitat.

Millorar la relació de les infraestructures de serveis amb l'entorn i el ciutadà.

Millorar la qualitat acústica de l'entorn tot promovent la pacificació del trànsit.

Crear espais compartits amb la ciutadania per la renovació de ciutats i pobles. La comunicació i la participació són temes centrals i integrals en el procés urbanístic.

4.9.5.- Mobilitat més sostenible i amb menys risc

L'anàlisi de la mobilitat, ha de passar per la reflexió de com ens movem o ens volem moure en un futur proper, l'enfocament propositiu ha de donar resposta a la futura demanda de la ciutadania, evitant situacions caòtiques plenament previsibles. Cal remarcar que una visió sostenible dels nostres pobles i ciutats passa per tenir en compte els processos de mobilitat, condicionant des dels habitatges a les centralitats i a l'economia local. Atenent això, proposem:

Potenciar Plans de Mobilitat Urbana, com a instrument de reflexió sobre l'ordenació dels nostres pobles i ciutats i sobre el creixement de la ciutat i la seva connectivitat, tot apostant pel seu caràcter participatiu. Impulsar la creació de pactes per a la mobilitat que promoguin la participació i la corresponsabilitat en el redisseny d'un nou model de transport més sostenible i accessible.

Donar continuïtat als Consells de la Mobilitat i a les taules sectorials de mobilitat per tal de dinamitzar el diàleg amb la ciutadania.

Impulsar una nova mobilitat per a la ciutat que prioritzi la combinació dels desplaçaments a peu, en bicicleta i/o transport públic de la gent, cercant un equilibri en els desplaçaments i els mitjans de transport que s'utilitzen i incentivant les solucions més respectuoses amb el medi ambient.

Prosseguir en la millora de la qualitat de les vies i els carrers a partir de la millora de l'accessibilitat dels vials dels barris eliminant obstacles sobre l'espai públic i la pacificació de les vies de la ciutat.

Protegir les àrees urbanes més sensibles de la intrusió del cotxe, tot racionalitzant l'ús del vehicle privat en els desplaçaments urbans, limitant a determinats carrers les funcions de distribució urbana i d'accés als barris de la ciutat.

Preveure quins moviments hi haurà en el territori i la forma dels seus creixements futurs, desplaçaments obligats, capacitat d'infraestructures, etc.

Promoure els desplaçaments urbans individuals i col·lectius per mitjans no motoritzats i, per tant, no contaminants, augmentant així la seguretat i la comoditat de vianants i ciclistes.

Fomentar l'ús del transport públic a l'interior de la ciutat i trams interurbans, millorant la seva qualitat, accessibilitat, fiabilitat, eficàcia i seguretat.

Potenciar l'ús de la bicicleta com a medi de transport alternatiu dins dels nuclis urbans i periurbans, tot garantint una xarxa d'infraestructures eficient i adequada a la seguretat de les persones vianants.

Cercar formules imaginatives per a municipis petits i nuclis urbans dispersos per donar cobertura de transport públic, tenint en compte com a principals objectius la prestació de serveis i l'estalvi dels costos econòmics.

Aconseguir una distribució urbana de mercaderies més eficaç i que produeixi menys interferències en l'ús de l'espai públic.

Reivindicar la concertació de la gestió des dels municipis de la xarxa de camins urbans, tot garantint l'impuls de la xarxa més capil·lar del territori des dels municipis.

4.9.6.- Preservem la biodiversitat

Cal augmentar la biodiversitat urbana i preservar els valors ecològics presents avui dia, incloent-hi en la planificació i projectes la biodiversitat com a element a considerar. Els sistemes urbans poden contribuir a preservar la biodiversitat mitjançant la creació d'espais multifuncionals, espais de transició i espais verds de major complexitat estructural. El PSC és un partit que creu en la sostenibilitat, en la defensa del territori i en la vinculació a l'economia verda, entenent que aquesta pot esdevenir part important en la reactivació econòmica i la ocupació. En aquest sentit proposem:

Augmentar el verd urbà, allà on sigui possible planificar i gestionar un sistema d'espais verds urbans pel conjunt dels municipis, que afavoreixi la preservació de la biodiversitat. així com, facilitar la intercomunicació entre zones verdes, a través de corredors que potenciïn els trajectes a peu i amb bicicleta per les ciutat, en entorns agradables, tranquils i poc sorollosos.

Reforçar la investigació i el desenvolupament del sector ambiental tot tenint cura que les espècies exòtiques invasores no suplantïn les autòctones i no malmetin, tant en el medi urbà com natural

Gestionar de manera integral el litoral. Cal planificar la gestió dels espais costaners per tal de garantir la seva qualitat.

Potenciar a empreses i emprenedors en la nova economia verda lligada a aspectes ambientals i de defensa de la natura.

Apostar pel voluntariat ciutadà de les zones verdes fent corresponsable als veïns i veïnes de la conservació i la qualitat de l'espai verd.

4.9.7.- Racionalitzant el cicle de l'aigua

Cal promoure de manera racional la utilització dels recursos hídrics, millorant l'eficàcia de la gestió, apostant per recursos alternatius i preservar la qualitat dels nostres sistemes hídrics, el manteniment dels nostres rius, aqüífers, embassaments i llacs, tot garantint el subministrament a les llars de tots els pobles, viles i ciutats en quantitat suficient i bona qualitat. Per això proposem:

Millorar continuadament el servei d'abastament d'aigua que es dona als ciutadans, al comerç i a la indústria, tot controlant els increments del consum de l'aigua.

Planificar i implementar en els nous desenvolupaments urbans l'ús dels aqüífers i la reutilització de l'aigua abans del seu retorn del recurs al medi receptor.

Incrementar l'esforç en un sistema de sanejament eficaç i eficient per reduir l'impacte ambiental de les aigües residuals i així millorar la qualitat de vida i la salut de les persones.

4.9.8.- Treballarem per la reducció en la generació de residus

En els darrers anys hi ha una tendència desmesurada a l'alça en la generació de residus i això ens aboca a un augment de recursos per minimitzar els seus efectes, producció, recollida, selecció, destrucció, compostatges i emmagatzematge de les restes que generem. Per això hem de millorar la gestió des de l'àmbit local, però amb una implicació directa de la ciutadania a través del seu comportament responsable. En aquest context, les administracions o consorcis supramunicipals hi tenen també un paper determinant. Per tot això proposem:

Minimitzar la generació de residus, tot conscienciant a la població com element fonamental per a la seva reducció, mitjançant campanyes de sensibilització. Impulsarem la reducció de residus a través d'iniciatives eficaces i imaginatives, com estendre altres ja posades a prova com la

implantació de sistemes de dipòsit, devolució i retorn d'envasos o la limitació de la publicitat en les bosses no reutilitzables.

Millorar l'eficiència de la recollida de residus municipals, optimitzant els circuits de recollida de materials reciclables a partir de les experiències i resultats dels sistemes de recollida actual.

Establir mecanismes progressius de pagament en funció dels residus generats.

Promoure plantes de producció d'energia per valoritzar la biomassa i/o el rebuig de les plantes de tractament de residus a nivell local o comarcal, tot aprofitant les sinèrgies amb el seu entorn (generació d'energia, de calor, etc.).

Promoure l'elaboració de plans locals de gestió de residus per coordinar les polítiques de recollida, gestió i tractament a través d'organismes supramunicipals.

Potenciar la lluita contra el canvi climàtic. Hem de fer un esforç d'informació dels beneficis que aporta el reciclatge. Cal que els veïns i veïnes sàpiguen les oportunitats que genera aquesta consciència responsable. Cal explicitar les dades de les bones pràctiques i dels resultats finals a la ciutadania i a la vegada proposar la incorporació de noves eines i tècniques més atractives per millorar-ne i augmentar-ne la pràctica.

4.9.9.- Potenciant la lluita contra el canvi climàtic.

La reducció del consum d'energia primària d'origen no renovable i també de les emissions dels gasos d'efecte hivernacle és un dels principals objectius a nivell local. En aquest sentit, cal esmerçar esforços en l'eficiència així com aprofitar, de manera imaginativa, alternatives de consum, de protecció, d'estratègies innovadores que han de ser la prioritat per poder lluitar contra el canvi climàtic i assolir els objectius fixats la Unió Europea. Per això proposem:

Millorar l'eficiència energètica en els edificis, assegurant que els equipaments i les promocions públiques i afavorint també a les promocions privades, es desenvolupin amb criteris de màxima eficiència energètica, tot potenciant l'ús de les energies renovables i nous sistemes d'aïllament, i establint les normatives necessàries per a les noves transformacions urbanes.

Potenciar el desenvolupament de xarxes de climatització centralitzades en aquells municipis on es puguin establir sinèrgies amb processos productius, plantes de generació amb excedents tèrmics o hi hagi disponibilitat de recursos renovables o residuals.

Cercar formules financeres o d'explotació públiques, público-privades, o privades amb caràcter de concessió en els edificis de titularitat pública i cercar estímuls per a la instal·lació en els edificis privats.

Millorar l'enllumenat públic i semaforització a través de la renovació tecnològica incorporant sistemes d'alta eficiència.

Aprofitar la innovació tecnològica per a la millora de l'eficiència de la gestió del l'espai públic (afavorir la domòtica en la gestió de l'EP de la ciutat).

Mancomunat serveis mitjançant la implantació de la cultura de la comptabilitat energètica i ambiental.

4.9.10.- Millorarem la qualitat de l'aire

L'aire és un bé preuat que hem de mantenir el menys contaminat possible. Avui dia en molt punts de la nostra geografia municipal aquests límits de qualitat no donen els paràmetres òptims per poder garantir un ambient saludable, i és per això que la política europea en aquest sentit ha

marcat molt clar quins són els límits i també les sancions que del incompliment en poden sorgir. Per això proposem:

Fomentar l'ambientalització dels vehicles del parc mòbil públic, de les flotes de vehicles, i dels vehicles privats, potenciant l'ús de vehicles híbrids o de baixa emissió de gasos, per tal de millorar la qualitat de l'aire del municipi i de l'entorn, quan no hi hagi alternativa de transport públic.

Promoure que els vehicles d'ús intensiu de la xarxa viària utilitzin combustibles més nets.

Potenciar la utilització del transport.

Aprofundir en el control de les emissions industrials, tot potenciant les inspeccions i requerint l'adopció de mesures correctores.

4.10.- DEFENSEM EL DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE DELS PETITS MUNICIPIS

La cohesió territorial de Catalunya passa per garantir el desenvolupament sostenible dels nostres petits municipis, especialment en l'actual context de crisi econòmica. Per això s'ha d'assegurar que aquests municipis tinguin els recursos per proveir als seus ciutadans i ciutadanes dels serveis necessaris.

Malgrat que moltes de les dificultats que tenen els municipis petits en afrontar el seu desenvolupament i prestació de serveis a la ciutadania venen de la seva petita dimensió econòmica i tècnica, hem de considerar positiva l'existència d'ajuntaments i altres entitats locals que, tot i ser reduïdes en termes de població, en el seu conjunt abasten la gran majoria del món rural i per tant juguen un paper estratègic de primer ordre en la preservació dels valors democràtics, productius primaris, culturals, naturals i paisatgístics del nostre territori.

Som plenament conscients que, tot i referir-nos en general al caràcter rural del territori i dels petits municipis, a Catalunya existeixen diferents realitats rurals i també petits municipis de caràcter urbà. Així doncs, avançar en el desenvolupament sostenible dels petits municipis, suposa en primer lloc establir les bases d'una política plenament adaptada a les condicions econòmiques, socials i medi ambientals específiques d'un determinat àmbit, complementant les polítiques europees i les polítiques sectorials convencionals, tenint en compte que la seva implementació ha de realitzar-se a escala local, ja que és precisament en aquest àmbit on s'han de materialitzar les accions.

En aquest sentit els i les socialistes estem compromesos i fermament decidits a propiciar un veritable desenvolupament sostenible als petits municipis, prioritàriament a aquells àmbits que pateixen un major dèficit relatiu, potenciant el desenvolupament endogen del territori de manera que es pugui garantir una millora de les condicions de vida dels ciutadans i ciutadanes, a través de la millora de les capacitats productives, de la sanitat, de l'ensenyament, dels serveis socials, de les infraestructures i dels valors ambientals.

Cal també un reconeixement explícit de la tasca realitzada per les EMD (Entitats Municipals Descentralitzades) a través de les competències assignades per llei, i posicionar-les en el marc legal assimilant-les com a municipis, per tal que se'n puguin beneficiar com a gestors del territori, garanteixin el seu funcionament i la coordinació amb l'ajuntament del qual pertanyen. Aquest aspecte és cabdal per a la població del seu àmbit territorial.

Com a principi bàsic afirmem que, per poder transformar el model econòmic, és necessari que els governs locals participin activament en el processos de planificació de les polítiques territorials, conjuntament amb les altres administracions, impulsant així un determinat model territorial i una nova forma de cooperació que compatibilitzi les relacions camp-ciutat i un creixement sostenible.

4.10.1.- Reforçant el funcionament dels governs locals

És necessari reivindicar i influir des del món local per què la futura Llei de Governos Locals tingui en compte les característiques dels petits municipis i les EMD (Entitats Municipals Descentralitzades), en els quals sovint es treballa en condicions de precarietat només superada pel compromís de les persones electes i la complicitat de la ciutadania.

En els petits municipis cal treballar en la direcció de mancomunar serveis entre municipis propers, en la mesura de les possibilitats, a fi i efecte de reduir despesa econòmica.

Reforçarem el paper de les Diputacions /Consell de Vegueries per què prestin els serveis necessaris d'assessorament i assistència als petits municipis amb l'objectiu de que aquests puguin participar activament en la formulació de les polítiques que els afecten, ja que a més, la dificultat en la seva implementació es veu agreujada en els petits municipis al no poder afrontar per si mateixos polítiques (promoció econòmica, serveis socials, prevenció d'incendis, urbanisme, etc.) que, bé per la seva escala, tant territorial com econòmica, o bé pels seus aspectes tècnics, requereixen d'uns recursos humans i materials dels quals no en disposen. En aquest sentit, també demanarem a la Generalitat que simplifiqui els processos i tràmits amb la seva relació amb els petits municipis. Per tot això proposem:

Aconseguir que la propera Llei de Governos Locals inclogui l'especificitat dels petits municipis i de les EMD, tenint en compte de manera especial la dignificació del paper de les persones electes per millorar les seves condicions de treball.

Establir l'atribució de competències materials a les Diputacions/Consell de Vegueries així com el reforçament de les de prestació d'assistència i cooperació per millorar l'eficàcia i eficiència dels petits municipis.

Impulsar la creació d'una "finestra única" a la Generalitat per simplificar els processos i tràmits administratius que afectin als petits municipis (urbanisme, medi ambient, serveis socials, etc.).

Impulsar un nou model de finançament pels petits municipis aplicant la Llei de finançament dels petits municipis/Finançament PDR/ Llei 45/2007 que pugui fer més estable, coherent i efectiva la tasca d'aquests municipis.

4.10.2.- Garantint la qualitat i la quantitat dels subministraments de les companyies de serveis

Disposar de la garantia de subministrament en quantitat i qualitat dels serveis públics (electricitat, aigua, gas, televisió) a més de resultar imprescindible per la qualitat de vida de la ciutadania resulta estratègic per possibilitar el desenvolupament econòmic del territori. Malgrat els avenços dels darrers anys encara hi ha mancances en el subministrament dels serveis a molts dels petits municipis. En aquest sentit ens comprometem a vetllar per què tots els municipis i nuclis disseminats tinguin garantits un subministrament dels serveis en termes de quantitat i qualitat.

Consideració a part mereix el desplegament de les tecnologies de la informació. En el món rural i als municipis petits qualsevol estratègia de desenvolupament (educació, sanitat, turisme rural, producció agroalimentària, etc.), està condicionada pel seu accés a través de banda ampla. Les mancances en l'actual desplegament de les TIC comprometen la cohesió social i la competitivitat dels municipis petits. Per tot això exigirem el desplegament de les xarxes de telecomunicació de qualitat comptant amb el suport de totes les administracions. En aquest sentit proposem:

Auditar amb l'assistència i intermediació de les Diputacions/Consell de Vegueries els subministraments de les diferents companyies de serveis a tots els petits municipis per aconseguir la seva prestació sota paràmetres de qualitat i quantitat, impedit que en aquells casos en els

quals els costos de implantació siguin elevats acabin revertits en el preu del servei que ha de pagar l'usuari.

Exigirem, amb o sense el suport de la Generalitat i les Diputacions/Consell de Vegueries, el desplegament efectiu de la banda ampla de les xarxes de telecomunicació a l'àmbit rural, especialment en aquells municipis on hi ha fallida de mercat.

4.10.3.- Promourem l'economia dels municipis

Les activitats agroalimentàries continuen tenint un pes important tant a nivell econòmic com ambiental i social en la gran majoria dels petits municipis de Catalunya.

Per això hem de potenciar la valorització dels productes locals, la promoció dels circuits curts de comercialització (màxim un intermediari entre persona productora i persona consumidora) i també els mercats de proximitat dels productes agroalimentaris com estratègia de dinamització socioeconòmica del territori. En aquest sentit, en els municipis més allunyats, la promoció dels productes locals i de la venda directa no tant sols pot ser un complement o fins i tot alternativa a altres tipus d'agricultura i circuits de comercialització sinó que també pot esdevenir un factor clau de millora econòmica, social i ambiental del municipi.

En un mateix sentit, el turisme rural és una activitat pròpia del món rural i dels municipis petits que, mitjançant la promoció dels seus valors naturals, gastronòmics, culturals i paisatgístics, resulta un factor de dinamització del territori, respectuós amb el medi natural i generador de llocs de treball. Per això hem d'afavorir el seu desenvolupament mitjançant estratègies de millora en la formació dels operadors i de la qualitat de l'oferta turística així com en l'elaboració de productes turístics inclosos en xarxes territorials. Per tot això proposem:

Afavorir les iniciatives de venda directa i promoció dels productes agroalimentaris locals com a estratègies econòmiques, comercials o turístiques del municipi.

Incrementar les iniciatives de transformació o de noves incorporacions a les explotacions agroalimentàries que tinguin com a estratègia el producte local de qualitat i la venda en circuits curts.

Afavorir la posada en marxa del consum de productes de proximitat amb el suport a la creació de punts de venda directa individuals o col·lectius, la reserva de parades en mercats, punts de venda en botigues, així com incentivar iniciatives de consum de productes locals i en circuit curt en la restauració col·lectiva (escoles, equipaments sanitaris, etc.) i en el sector turístic-restaurador.

Crear i promoure productes turístics sostenibles que tinguin com operador principal el turisme rural i escenari els petits municipis, comptant amb l'assistència i cooperació tant tècnica com administrativa de les Diputacions/Consell de Vegueries per tal de garantir el necessari treball en xarxa sobre el qual s'han de construir i gestionar els projectes.

4.10.4.- Promovent la gestió forestal, d'espais protegits i la Xarxa Natura 2000

En el medi rural es troben la major part dels recursos naturals i és on es localitzen els espais naturals protegits i la Xarxa Natura 2000, els quals representen un recurs patrimonial de primer ordre per molts municipis com a conseqüència de la importància que la societat dona al seu paisatge associat i als serveis ambientals que presten. Això contrasta amb la baixa implicació dels petits municipis en la gestió d'aquests espais, degut en part als pocs recursos econòmics i tècnics dels que disposen i també a les dificultats d'endegar projectes l'escala dels quals és clarament supramunicipal.

Aquesta manca de gestió genera pèrdua de valors econòmics i naturals i augmenta el risc d'incendi forestal. Per això la gestió del bosc i dels recursos naturals resulta estratègica pel desenvolupament dels petits municipis i ha d'anar necessàriament acompanyada de recursos públics.

En aquest sentit promourem formules associatives entre els municipis, la propietat i els agents econòmics del territori per planificar i gestionar els boscos i els espais naturals protegits de manera que aquests esdevinguin un valor afegit i motor de riquesa.

Promoure i assistir tècnica, econòmica i administrativament des de les Diputacions/Consell de Vegueries als petits municipis per tal d'afavorir una millor coordinació i explotació d'aquests recursos.

Impulsar la creació d'associacions entre propietaris forestals i municipis que permetin la planificació conjunta i sostenible dels treballs forestals, l'accés al finançament públic, la venda de la fusta i la lluita contra el risc d'incendi forestal.

Potenciar la elaboració i implementació de plans directors supramunicipals que afavoreixin el desenvolupament sostenible dels municipis dins de l'àmbit dels espais protegits (parcs, XN2000, etc.) incorporant a tots els actors del territori (pagesia, turisme, productors, entitats conservacionistes, etc..)

5. GOVERNANÇA: UN MILLOR GOVERN PER A UNA SOCIETAT MÉS COMPLEXA

El context social als nostres pobles i ciutats ha experimentat canvis profunds. La societat ha esdevingut més diversa, més fragmentada i amb un major risc de conflicte i de fractura social. En aquesta nova realitat alguns dels paràmetres tradicionals d'activitat de les institucions resulten insuficients o obsolets perquè els models de polítiques universals i unificades amb continguts i formats idèntics no responen a les necessitats emergents.

Al mateix temps, ha crescut la desafecció o el rebuig de la ciutadania cap als polítics i, si més no, cap a una determinada manera de fer política. Els i les socialistes no estem exempts d'errors, de vegades per manca d'encert en l'actuació, per no entendre les prioritats ciutadanes, i d'altres, malauradament, per comportaments reprovables legalment o èticament. Són aquestes situacions que hem de desterrar de la nostra pràctica diària i del nostre entorn i recuperar la connexió i estima de la ciutadania amb una actitud proactiva de diàleg i amb més empatia.

Considerem que la política és la millor eina per assolir un futur millor per a la comunitat i requereix un esforç constant. Entenem la política com un compromís amb la societat i també com un dret irrenunciable. La participació política universal i democràtica és un dret que va requerir d'un procés llarg i dur per ser consolidat i per això defensem que tots els membres de la nostra comunitat hem de compartir la responsabilitat que es deriva d'aquest dret. L'acció i l'activitat política no es redueixen a la delegació de l'exercici d'una tasca dels i les representants electes; implica un exercici continu de corresponsabilitat basat en el diàleg, la iniciativa i el treball permanent de tots els agents implicats a més de promoure la participació de la ciutadania en tot allò que sigui possible, pel bé d'aquesta corresponsabilitat permanent.

Bon govern i transparència són dos conceptes que resumeixen aquesta voluntat política i que sintetitzen les activitats necessàries per aconseguir-ho: la rendició de comptes, l'avaluació de les institucions, com els ciutadans utilitzen la seva veu participant en l'adopció de les decisions públiques i com aquestes decisions es prenen d'acord amb l'interès general.

5.1.- PER UNA NOVA MANERA DE GOVERNAR: LES ORGANITZACIONS RELACIONALS

Els ajuntaments han vertebrat tradicionalment la seva organització al voltant del desenvolupament econòmic, l'ordenació del territori, els serveis a les persones i a la sostenibilitat.

Aquest tipus d'organització actua de forma especialitzada i segmentada, a partir d'una concepció de responsabilitats polítiques compartimentades, quan la demanda de la societat implica respostes complexes a problemes i realitats complexes.

És necessari incorporar els canvis socials en el disseny dels nostres ajuntaments. Els pobles i ciutats són l'espai de construcció col·lectiva i el govern local ha de seguir sent un agent dinamitzador i harmonitzador. Per això, defensem uns governs municipals forts que permetin vertebrar l'acció conjunta de la societat a partir d'objectius compartits.

Un element clau en la construcció d'aquest nou paradigma d'actuació dels governs locals és l'articulació d'una manera de manifestar l'autoritat pública que sigui adequada a la nova estructura social. L'equilibri entre ciutadania i autoritat ha canviat i per això és imprescindible buscar fórmules que permetin l'exercici de la responsabilitat pública de forma compatible amb l'increment de les demandes i la fragmentació de les preferències.

Defensem un exercici de l'autoritat responsable que escolti i respecti les opcions diverses permetent plantejar alternatives que puguin generar un nivell d'acceptació suficient per al conjunt de la societat, tot tenint en compte que la defensa del bé comú és una responsabilitat irrenunciable dels governs. L'acció política no es pot fer des de cap veritat científica, sinó des de la humilitat de la representació i la il·lusió pel projecte compartit. Per això, haurà de comptar amb canals de diàleg i debat regulars amb la ciutadania i les seves organitzacions i promourà el contrast d'arguments sobre les diferents actuacions municipals.

El nostre compromís pel bon govern implica treballar de forma conjunta per a la construcció d'un projecte compartit que tota la comunitat se senti com a seu. Per això proposem:

Promoure formes diverses i creixents de col·laboració, cooperació, coordinació i coresponsabilització entre els consells comarcals, els ajuntaments, la societat civil, els agents socials, les empreses i la ciutadania, per tal de facilitar el debat públic sobre idees i propostes.

Donar suport al moviment associatiu de tota mena (cultural, veïnal, esportiu, educatiu, etc.) en aspectes de formació, assessorament, recolzament en materials i espais, etc., per tal de millorar les condicions de prestació dels serveis que realitzen a la comunitat i la millora del seu funcionament democràtic

Implicar la ciutadania en processos de disseny, implementació i avaluació de les polítiques municipals, articulant un conjunt d'eines i canals que permetin el debat ciutadà i la recollida d'aportacions i propostes. Garantir que tots els municipis realitzin a l'inici del mandat la redacció d'un Pla d'Actuació Municipal que doni a conèixer el programa de treball, a partir del qual garantir una visió global de l'estratègia municipal, garantir la transparència, i dotar-se d'un instrument que permeti realitzar una correcta rendició de comptes. I comprometre'ns a obrir un procés participatiu abans de la seva aprovació, de forma que el PAM esdevingui un "contracte públic" entre l'Ajuntament i la ciutadania.

Ordenar i millorar els canals de participació ciutadana, promovent la presentació d'iniciatives ciutadanes que afavoreixin el debat polític sobre les actuacions públiques municipals. Caldrà aprofitar el potencial de les noves tecnologies per a l'extensió d'aquests debats i per a la circulació massiva de la informació necessària per a l'argumentació de les iniciatives.

Donar suport als processos de millora de les entitats del nostre país per a enfortir-les i potenciar-les perquè serveixin com a eines de vertebració de la societat civil, de transformació, d'espai de trobada i de relació de les persones. Des del PSC considerem que aquesta xarxa suposa un gran actiu de capital social que ha de ser valorat com un element fonamental en l'enfortiment del sistema democràtic.

Incorporar la Responsabilitat Social com a pràctica que adequa i garanteix el compromís de les administracions a nous reptes que viuen avui dia les organitzacions en relació a la sostenibilitat, la igualtat d'oportunitats, el respecte a tots els col·lectius socials, etc.

Implicar al tercer sector en processos de prestació de serveis com a forma d'empoderament i corresponsabilitat de la societat civil en el territori. Hem de ser capaços d'involucrar a la població en la presa de decisions sobre el model de poble, de ciutat o de barri i, des de l'inici, cal entendre que territori és un teixit sensible que esdevé l'escenari vital de la ciutadania i per tant cal corresponsabilitzar a aquesta del desenvolupament del seu entorn trencant la distància que sovint separa l'administració de la ciutadania.

5.2.- MILLORANT L'EFICÀCIA I LA TRANSPARÈNCIA DE LES NOSTRES ORGANITZACIONS

Una societat en canvi permanent reclama un administració pública de qualitat a l'alçada de les seves necessitat, amb capacitat d'innovació, àgil i diligent en la resposta.

Una administració que sigui capaç de fer front a les noves necessitats i les noves demandes que la ciutadania planteja en un entorn on els recursos són cada cop més limitats.

La posada en marxa de les seues electròniques donen un valor afegit a les relacions amb els ciutadans, empreses i associacions doncs permeten una major agilitat dels tràmits estalviant temps i economitzant ; penjar a la xarxa les documentacions dona un plus de transparència i afavoreix la proximitat.

Per aconseguir una major implicació ciutadana en els afers públics i en el govern dels pobles i ciutats és necessari garantir la difusió d'una informació clara i entenedora. La transparència és un objectiu fonamental a la pròpia naturalesa de l'acció pública i, de fet, ha estat sempre un principi inspirador de les normes de funcionament de les administracions democràtiques. La transparència implica una millor administració i una ciutadania més informada però alhora també suposa recursos i eines que la facin possible.

La ciutadania té dret a ser informada d'allò que s'impulsa des dels diferents governs i és una obligació dels governs donar comptes de les seves decisions i de la seves actuacions tot garantint una informació clara i comprensible.

Cal buscar maneres que propiciïn la transparència i generar tècniques i recursos per a fer-ho possible. Entre d'altres, no podem deixar de banda la necessària adaptació tecnològica que necessiten moltes de les nostres administracions. És necessari que els continguts que generen les administracions estiguin a la xarxa i això ha de permetre una major interrelació amb la ciutadania i nous canals de comunicació.

No podem oblidar, però, que bon govern també significa eficàcia i eficiència. Cal que les administracions locals millorin constantment la prestació efectiva dels serveis i de les funcions que ha de complir, amb unes ràtios mínimes de celeritat i de qualitat, així com de minimització de costos i optimització de recursos. L'objectiu final és millorar el funcionament de l'ajuntament i al mateix temps aprofundir en una major transparència i una major responsabilitat per la gestió.

Per això proposem:

Promoure els codis ètics ja que són un mecanisme útil per expressar de forma explícita el compromís dels polítics i polítiques i per poder-lo traslladar a la ciutadania, en la línia d'allò que recull el Consell d'Europa en la seva recomanació sobre la integritat política dels representants locals i regionals i electes.

Reconèixer, potenciar i facilitar el paper dels grups municipals a l'oposició en l'àmbit del control i seguiment de l'activitat municipal.

Defensar l'austeritat i la contenció en el plantejament de compromisos de govern perquè les promeses generen esperança, però les promeses incompletes generen frustració i desencant.

Reforçar en tota l'administració la cultura del servei a la ciutadania, generalitzant les Cartes de Serveis i facilitant els suggeriments i queixes dels ciutadans sobre el funcionament dels serveis i dels treballadors i treballadores públics. Les cartes de serveis hauran de servir també per posar en relleu el cost i la importància del servei, així com la responsabilitat dels seus usuaris; promoure, així mateix, l'aplicació de sistemes de gestió de qualitat en les administracions locals. Desenvolupar millors espais, instruments i metodologies que facilitin la implicació, la participació de la ciutadania en els assumptes públics amb l'objectiu de contribuir a la millora de les polítiques i/o millorar la qualitat de les decisions. Traduir a l'inici del mandat el programa de govern en un programa d'actuació municipal que concreti els compromisos i permeti impulsar un procés de contrast i de consens amb la ciutadania. Aquest Pla esdevé una eina de transparència que permet fer el seguiment de l'acció de govern al llarg de tot el mandat. Promourem l'e-administració, apropant a la ciutadania i les empreses tant la informació d'allò que fa el seu ajuntament com les gestions i tràmits més habituals.

Garantir que la relació de l'administració amb els ciutadans i ciutadanes es basa en el respecte i la deferència, que és eficient, objectiva i neutral. Promoure l'elaboració de codis de conducta a l'administració.

Estendre la implantació d'indicadors d'eficàcia i d'eficiència dels serveis i procediments de l'administració, fent-los públics i posant-los a l'abast de la ciutadania. Promoure l'avaluació de polítiques per a tota l'administració, així com la cultura de la millora continua.

Apostar per la gestió d'uns serveis en que s'estableixin mecanismes de qualitat i de control amb la finalitat de poder retre comptes i millorar l'eficàcia i l'eficiència de la gestió.

Emprendre un esforç de simplificació de normatives i procediments per agilitzar l'administració i facilitar la comprensió del funcionament de l'administració a la ciutadania.

Fomentar mecanismes de modernització de les administracions i apostar per una gestió dels recursos humans de les administracions locals dirigida a potenciar el talent i a la millora contínua.

Estendre l'administració electrònica, de forma que la majoria de tràmits puguin realitzar-se també per internet.

Garantir que els serveis subcontractats compleixin els estàndards de qualitat requerits, tant en quant a la prestació dels serveis com en les condicions de treball dels seus treballadors i treballadores.

Reconèixer el paper del Síndic/a de Greuges, defensor/a de la ciutadania, i fomentar mecanismes que garanteixin el dret dels ciutadans, el seguiment de l'acció de govern i la promoció d'una bona administració.